

സ്വധർമ്മാനുഷ്ഠാനം

നമ്പൂതിരിയോനക്ഷേമസഭയുടെ

കോട്ടയ്ക്കൽ ഉപസഭക്കാർ

തയ്യാറാക്കിയ

മെമ്മോറണ്ടം

26907.

സ്വധർമ്മാനുഷാസനം

നമ്പൂതിരിയോതക്ഷേമസഭയ്ക്കു്

കോട്ടയ്ക്കൽ ഉപസഭക്കു്

തയ്യാറാക്കിയ

മെമ്മോറണ്ടം

1092 ചിങ്ങം 5-ാംന-ത്തെ

ഒന്നാം വാർഷികയോഗത്തിൽ

പാസ്സാക്കിയത്.

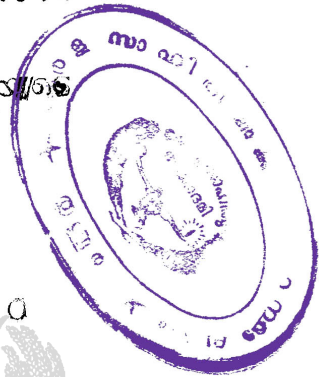

L. S. Press—Kottakal,

1917

1 anna]

[മിലം 1.00.

26925

നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്വയംഭരണഘാനത്തെപ്പറ്റി

കോട്ടയ്ക്കൽ എൻ. വൈ. ഉപസഭയുടെ ഭരണസഭക്കാരെ തയ്യാറാക്കിയ

മെമ്മോറാണ്ടം

1092 മേടമാസം 24-ാംനാളിൽ കോട്ടയ്ക്കൽ എൻ. വൈ. ഉപസഭയുടെ ഒരു യോഗത്തിൽ എൻ. വൈ. ഉപസഭയുടെ വൈകാരികരായ വാർഷികയോഗത്തിൽ പാസ്സാക്കിയതും, ഈ ഉപസഭയ്ക്കു അയച്ചുതന്നതും ആയ നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്വയംഭരണഘാനവിഷയമായ ഒരു തീർപ്പിന്റെ നേർ പകർപ്പു വായിച്ചു റിക്കോർഡുകളും കരിപ്പാലനാരായണൻനമ്പൂതിരി അവർകൾ അഭിപ്രായപ്പെടുകയും കടുങ്ങമംഗലത്തു രാമൻനമ്പൂതിരിയവർകൾ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യപ്രകാരം നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്വയംഭരണഘാനം ഏതുവിധം ക്രമപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെന്നും മറ്റും സംഗതിക്ക് ഒരു സ്റ്റീം തയ്യാറാക്കി ഉപസഭയുടെ പൊതുയോഗത്തിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ ഈ ഭരണസഭക്കാരെ അധികാരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

2. നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്വയംഭരണഘാനത്തെപ്പറ്റി തയ്യാറാക്കുന്ന ഈ മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ താഴെ കാണിച്ച അഞ്ചു സംഗതികൾ പ്രത്യേകമായി ആലോചിക്കേണ്ടതാണെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു:—

(a) ധർമ്മത്തിന്റെ സ്വരൂപവും, ലക്ഷണവും, എ

നാണ്?

(b) കേരളത്തിലെ ബ്രാഹ്മണരായ നമ്പൂതിരിമാരുടെ പ്രത്യേകമായ ധർമ്മങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണ്?

(c) നമ്പൂതിരിമാരുടെ ധർമ്മാചാരങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന്നു വല്ല പ്രതിബന്ധവും ഉണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്തെല്ലാമാണ്?

(d) ഈവക പ്രതിബന്ധങ്ങൾ (ഉണ്ടെങ്കിൽ) ഇല്ലാതാക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമെന്താണ്?

(e) ഇപ്പോഴത്തെ കാലത്തിന്നനുസരിച്ചു നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്വതവേ ഉള്ള ധർമ്മാചാരങ്ങൾക്ക് വല്ല ഭേദഗതിയും വരുത്തേണ്ടതുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് ഏതു വിധം വേണം?

3. ധമ്മത്തിന്റെ സ്വരൂപവും ലക്ഷണവുമെന്താണ്— ധമ്മം എന്ന വാക്ക് ഒരു സംസ്കൃതപദമാകുന്നു. “ശ്രിയതേ അനേന ഇതിധർമ്മഃ” എന്നാണു ഇതിന്റെ ധാതപത്നം ചിന്തിക്കേണ്ടത്. ഇതിന്റെ അർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചാണു ലോകം പൊതുവിൽ ജനസമുദായം യാതൊന്നുകൊണ്ടു ധരിക്കപ്പെടുന്നുവോ അല്ലെങ്കിൽ രാജിക്കു പ്പെടുന്നുവോ അത് ധമ്മം എന്നാകുന്നു. അപ്പോൾ ജനസമുദായത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതും, നാം എല്ലാവരും അനുസരിക്കേണ്ടതും ആയ നിയമങ്ങളാണ് ധർമ്മമെന്ന പദത്താൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. മേയുടെ വേലങ്ങളിലും, മേനർഷിമാർ ഉണ്ടാക്കിയതായ സൂര്യകളിലും പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന വിധിവിരോധചക്രങ്ങളുടെ തത്പരതയും ആലോചിക്കുന്നതായാൽ ധർമ്മത്തിന്റെ സ്വരൂപവും എന്താണു? ഇല്ലാക്കാവുന്നതാണ്. നവീനവിചിന്തനമായ പാശ്ചാത്യന്മാർ, അല്ലെങ്കിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർ ‘ലാ’ (നിയമശാസ്ത്രം) എന്ന

വാക്കുകൊണ്ടു സൂചിപ്പിക്കുന്ന അർത്ഥവും ധർമ്മെന്നവാക്കുകൊണ്ടു നാം പറയുന്ന അർത്ഥവും ഏതാണ്ടു യോജിക്കാമെന്നു വിചാരിക്കാം. അവരുടെ നിയമശാസ്ത്രവും ജനസമുദായത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ഓരോ പണ്ഡിതനും രാജ് ഓരോ കാലത്തു നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ വേദങ്ങളിലും സൂതികളിലും പറയപ്പെടുന്ന ധർമ്മത്തിന്റെ സ്വഭാവം എന്താണെന്നാണല്ലോ ഇനി ആലോചിക്കേണ്ടത്. ബഹുവിസ്താരത്തിലും വളരെ നിഷ്പക്ഷിച്ചും പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ ധർമ്മത്തിന്റെ സ്വഭാവവും, വിഭാഗങ്ങളും മറ്റും കൃത്യമായി ആലോചിക്കുവാൻ ഈ ചുരുങ്ങിയ മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ സ്ഥലമനുവദിക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ പ്രകൃതകായ്ക്കത്തിന്നു ആവശ്യമുള്ളതോളംമാത്രം പറയുന്നത് ഒഴിച്ചു കൂടാത്തതാകയാൽ അത്രമാത്രം അതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ എടുത്തുപറയാം. സൂതികളുടെ അർത്ഥം ആലോചിക്കുമ്പോൾ വർണ്ണാശ്രമങ്ങളുടെ പ്രഭാവത്തെപ്പറ്റിയായാണു ഒന്നാമതായി നമുക്ക് ഒരു ബോധമുണ്ടാകുന്നത്. വർണ്ണധർമ്മങ്ങളും ആശ്രമധർമ്മങ്ങളും ഇപ്പോൾ ചില വിഭാഗങ്ങൾക്കു കൂടെക്കൂടെ ആക്ഷേപവിഷയമാകുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ആവക ധർമ്മങ്ങൾ നമ്മുടെ ഹിന്ദുസമുദായത്തിന്റെ നിലനില്പിന്നും രക്ഷയ്ക്കും വളരെ ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതാകയാൽ ആവക ധർമ്മങ്ങളെ ആവുന്നിടത്തോളം കൈക്കൊള്ളേണ്ടതും അനുസരിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു. ഈവക വർണ്ണാശ്രമങ്ങളിൽ കാലത്തിന്നനുസരിച്ചു വല്ല മാറ്റങ്ങളും വന്നുപോന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതുകളിൽ അന്തർഭവിച്ചു കിടക്കുന്നതായ തത്വങ്ങൾ വിട്ടുകളയാതെയും അതുകളെ പ്രമാണപ്പെടുത്തിയും നമ്മുടെ പ്രത്യേകമായ കാലദേശാവസ്ഥകൾക്കനു

സരിച്ചു രക്ഷിച്ചു പോരേണ്ടതു നമ്മുടെ കൃത്യമാകുന്നു.

ആദ്യത്തിൽ ബ്രാഹ്മണൻ, ക്ഷത്രിയൻ, വൈശ്യൻ, ശൂദ്രൻ ഇങ്ങിനെ നാലു ജാതികൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും അവർക്കുപ്രത്യേകം ചില പ്രവൃത്തികളെ വിഭജിച്ചുകൊടുത്തുവെന്നും അതിൽ വൈദികമായും, തപസ്സിനെ അല്ലെങ്കിൽ അദ്ധ്യാത്മികശക്തിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതായും ഉള്ള ആചാരങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണർക്കും ലോകത്തിന്റെ രക്ഷാകരത തപഃ, യുദ്ധസംബന്ധമായ പ്രവൃത്തികളും ക്ഷത്രിയർക്കും, കൃഷി, വാണിജ്യം, പാശുപാല്യം മുതലായി നാട്ടിലേക്കു ധനസമൃദ്ധിയെ ഉണ്ടാക്കുന്നതായ വൃത്തികൾ വൈശ്യർക്കും മേൽപറഞ്ഞ മൂന്നുവിധവൃത്തികളിലും സഹായം ചെയ്യുന്നതായും ജനസംഗമത്തിന്റെ ഉൽഗതിക്കായത്വമായും ഉള്ള മറ്റൊല്ലാ പ്രവൃത്തികളും ശൂദ്രർക്കും നിയമിച്ചു വെക്കുകയാണ് ചെയ്യുക എന്നും നാം കാണുന്നു. പ്രവൃത്തിവിഭാഗത്തിന്റെ ആചര്യകത്വമില്ലാത്ത പാശ്ചാത്യന്മാരായ ലോകതന്ത്രജ്ഞന്മാർ ചളരെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു നമ്മുടെ സൂതികാരന്മാരായ മഹർഷിമാർ കണ്ടുപിടിച്ചതായ ഈ വണ്ണ്യധർമ്മങ്ങളുടെ മഹത്വത്തെപ്പറ്റി വിശേഷിച്ച് പഠയേണ്ടതുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. പ്രസ്തുത നാലുവിധമായ വണ്ണ്യധർമ്മങ്ങളിൽ ആദ്യത്തെ ധർമ്മത്തെപ്പറ്റി മാത്രമേ ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ആലോചിക്കുന്നുള്ളൂ. എന്നുവെച്ചാൽ വൈദികമായും സ്മാർത്തമായും ഉള്ള ധർമ്മാചാരങ്ങളെപ്പറ്റി നാം നാം മുഖ്യമായി ആലോചിക്കേണ്ടതു്. ഇതിന്നുപുറമേ ബ്രാഹ്മണർക്കു വിഹിതമായ നാലാശ്രമധർമ്മങ്ങളേയും ചാനിക്കാവുന്നതാണ്. ബ്രാഹ്മചാരി, ഗൃഹസ്ഥൻ, വാനപ്രസ്ഥൻ, സന്യാസി ഇങ്ങിനെ നാലാശ്രമികളെ ബ്രാഹ്മണരുടെ ഇ

ടയിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഈ നാലിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ആശ്രമത്തിലല്ലാതെ ബ്രാഹ്മണർക്കു ജീവിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. ആശ്രമജീവിതം ബ്രാഹ്മണരുടെ മാതൃകാജീവിതമാകുന്നു. അതാണു അവരുടെ ആദ്ധ്യാത്മികശക്തിയെ നിലനിർത്തിപ്പോരുന്നത്. ആശ്രമജീവിതം മാത്രമുള്ള വണ്ണങ്ങൾക്കനുസരിക്കുന്നതു കേവലം അസാധ്യമാകുന്നു. അതിനാൽ ഹിന്ദുമതപ്രകാരം ഈവക വൈദികർമ്മങ്ങളും തപോവൃത്തികളും, ആചരിക്കുവാനും തെറ്റാതെ അനുഷ്ഠിക്കുവാനും കേരളബ്രാഹ്മണരായ നമ്പൂതിരിമാർ എപ്പോഴും ചുമതലപ്പെടുത്തുവരാകുന്നു. അവർ ഈ ചുമതലയെ നിറവേറ്റാത്തപ്പക്ഷം ആദ്ധ്യാത്മികശക്തി ലോകത്തിൽനിന്ന് അന്യമിച്ചു പോവുകയും ആ പക്ഷത്തിൽ നാട്ടിലെ സൽഗുണങ്ങൾ മിക്കതും ഇല്ലാതാവുകയും, അതുനിമിത്തം ജനസമുദായത്തിന്റെ സ്ഥിതിയെല്ലാം തകരാറായിത്തീരുവാൻ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. അതിനാൽ നമ്പൂതിരിമാർ മേൽപ്പറഞ്ഞതായ അവരുടെ ചുമതലയെ ശ്രദ്ധിയ്ക്കണമെന്നുള്ളും നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതാണെന്ന് ഞങ്ങൾ പ്രബലമായും അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു.

4 കേരളബ്രാഹ്മണരായ നമ്പൂതിരിമാരുടെ പ്രത്യേകമായ ധർമ്മങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണ്?—വൈദികങ്ങളായ കർമ്മങ്ങൾ വിധിപ്രകാരം നടത്തുകയും തപസ്സ് അല്ലെങ്കിൽ ആദ്ധ്യാത്മികശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ആണു ബ്രാഹ്മണരുടെ മുഖ്യമായ ധർമ്മമെന്നു മേൽവകുപ്പിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. ശൌരം, സ്തോത്രം ഇങ്ങിനെ വൈദികകർമ്മങ്ങൾ രണ്ടുവിധത്തിലുണ്ട്. അതിൽ സ്തോത്രകർമ്മങ്ങൾ എല്ലാബ്രാഹ്മണർക്കും നിർബ്ബന്ധമായിട്ടുള്ളതാണ്. ശൌരകർമ്മങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ പ്രത്യേകം ചില ഇല്ലക്കാർ മാത്രമേ

ചെയ്യവാനുള്ള. ഗർഭാധാനം മുതലായ ഷോഡശക്രിയകൾ സ്മാർത്തങ്ങളായ കർമ്മങ്ങളാകുന്നു. അഗ്നാധാനം, അഗ്നിഷോമയാഗം, അഗ്നി മുതലായവ ശ്രോതകർമ്മങ്ങളാകുന്നു. ഇതുകൂടാതെ അനേകം യജ്ഞങ്ങൾ പേരുകളിൽ വിധിച്ചു കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതുകളൊന്നും മലയാളത്തിൽ ഇപ്പോൾ ചെയ്യവരുന്നില്ല. ഈ ശ്രോതസ്മാർത്തകർമ്മങ്ങൾ നമ്മുടെ ആചാരവിധികൾക്കനുസരിച്ച് നമ്പൂതിരിമാർ വിശുദ്ധമായ നടത്തേണ്ടതാകുന്നു. അദ്ധ്യയനം, അദ്ധ്യപനം, യജനം, യാജനം, ദാനം പ്രതീഗ്രഹം ഇങ്ങനെയുള്ള ഷാൽക്കർമ്മങ്ങളുടെ അധികാരം ബ്രാഹ്മണർക്കുള്ളതാകുന്നു. ഈവക കർമ്മങ്ങളുടെ വിസ്താരമായ വിവരണം ആവശ്യമാണെങ്കിലും തൽക്കാലം ഞങ്ങൾ അതിന്ന് ഒരുങ്ങുന്നില്ല. മലയാളത്തിൽ നടപ്പുള്ള സൂത്രങ്ങൾക്കും സ്മൃതികൾക്കും അനുസരിച്ചു കർമ്മങ്ങൾ നടത്തേണ്ടതാണെന്നു മാത്രം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

എന്നാൽ നമ്പൂതിരിമാരുടെ ധർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റിച്ചിരിക്കുന്ന സമയം ഏതെല്ലാം അവർക്ക് ധർമ്മപ്ലാത്തതാണെന്നു കൂടി ചിന്തിക്കുന്നതു ആവശ്യമാണല്ലോ. പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരം നമ്മുടെ ഭാരതവെണ്മയിൽ പ്രചരിക്കുവാൻ തുടങ്ങിട്ടു കുറേക്കാലമായി. അവരുടെ (പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ) സാഹചര്യവും വളരെ പുഷ്പിയിൽ വന്നിരിക്കുന്നതായ സാഹിത്യഗുണങ്ങളും ബാഹ്യജീവിതത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ ലൌകികജീവിതത്തിൽ അവർ സ്വാഭാവിചിരിക്കുന്നതായ വിഭവങ്ങളുടേയും ശാസ്ത്രീയജ്ഞാനത്തിന്റേറും, ഭൗതികവസ്തുവുമായ ഇങ്ങനെയുള്ള പല സംഗതികളാലും ഇന്ത്യക്കാരായ നമ്മുടെ മനസ്സ് പലപ്പോഴും ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു പോകുന്നു. അതുനിമിത്തം നമ്മുടെ പുരാതനമായ ഹിന്ദു

ജീവിതത്തിന്റെ തത്വങ്ങൾ നാം പലപ്പോഴും വിസ്മരിച്ചു പോകുന്നു. ആദ്ധ്യാത്മികപരിഷ്കാരമാണ് ബാഹ്യപരിഷ്കാരത്തെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായിട്ടുള്ളതെന്നു നാം മറന്നു കളയുന്നു. പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരത്തിലും, ആവക വിദ്യകളിലും, ശാസ്ത്രങ്ങളിലും, നമുക്കു ഗ്രഹിക്കേണ്ടതായും, അനുസരിക്കേണ്ടതായും ഉള്ള അനേകം കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും അവരുടെ ബാഹ്യപരിഷ്കാരത്തെ മാത്രം കാതലാക്കി അന്ധപരമ്പരയായി അവരുടെ ബാഹ്യജീവിതത്തെ മാതൃകയാക്കി നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ ക്രമാപ്പടുത്തുന്നത് ഒരിക്കലും നന്നായിരിക്കുകയില്ല. ബാഹ്യപരിഷ്കാരം കേവലം ത്യാജ്യമാണെന്നു ഞങ്ങൾ പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ ആദ്ധ്യാത്മികപരിഷ്കാരത്തെ ബാധിക്കുന്നതായ ബാഹ്യപരിഷ്കാരം ഒരിക്കലും സ്വീകരിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ലെന്നു നാം ധരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പ്രാതസ്സാനം, സപ്താഭ്യായം, ശുചിയായ ഭക്ഷണം, പരിശുദ്ധമായ ജീവിതം (രോഗപ്രേഷാദികൾ കൂടാതെയും സമഭാവനയോടും, ഭൂതദയ, സമുദയസ്നേഹം, മുതലായ ഗുണങ്ങളോടും കൂടിയുള്ള ജീവിതം) ഇതുകൾ എല്ലാം വിടാതെ കൈക്കൊള്ളുകയും, സന്ധ്യാവന്ദനം മുതലായ നിത്യകർമ്മങ്ങളും, ആശൗചം മുതലായ വൈദികവിധികളും തെറ്റാതെയും വീഴ്ചവരത്തേയും നടത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. ദേഹശുദ്ധിയും, ആത്മശുദ്ധിയും, നമ്പൂതിരിമാരുടെ ഒരു പ്രത്യേകധനമാണെന്നു നാം ധരിച്ചിരിക്കണം. ഈ അവസ്ഥത്തിൽ നമ്മുടെ ആശ്രമജീവിതത്തെ സ്പ്രംബന്ധിച്ചുകൂടി രണ്ടു വാക്കു പറയാവുന്നതാണ്. ഉപനയം കഴിഞ്ഞത് സമാവർത്തനംവരെയുള്ള കാലമാണ് ബ്രഹ്മചര്യശ്രമത്തിൽ നാം ഇരിക്കുന്നത്. ഈ കാലം നമുക്കു നാലുകൊല്ലംമുതൽ എട്ടുകൊല്ലംവരെ നിലനില്ക്കുന്നു. വാസ്യവും പറയുന്നതാ

അൽ ഇത്ര ചുരുങ്ങിയകാലംകൊണ്ടു ബ്രഹ്മചര്യശ്രമം ഭീ
ക്ഷിച്ചു ഗൃഹസ്ഥശ്രമത്തിലേക്കോ, മറ്റവല്ല ആശ്രമങ്ങളിലേക്കോ, പ്രവേശിക്കുവാൻ തക്കയോഗ്യത നമുക്ക് ഉണ്ടാവു
മെന്നു ഒരിക്കലും വിചാരിച്ചുകൂടാ. ആശ്രമജീവിതമാണ്
ബ്രാഹ്മണരുടെ മുഖ്യധർമ്മമെന്നു ഞങ്ങൾ മുൻപു പറഞ്ഞിട്ടു
ണ്ടല്ലോ. ഈ തത്വത്തിന്റെ പ്രാമാണ്യം സമ്മതിക്കുന്ന
പക്ഷം ബ്രഹ്മചര്യശ്രമം ഇത്ര ചുരുങ്ങിയ കാലംകൊണ്ടു മു
ഴുമിക്കുന്നതു ശാസ്ത്രംകൊണ്ടും, യുക്തികൊണ്ടും ആലോചിക്കു
മ്പോൾ കേവലം അനുചിതമാണെന്ന് ഞങ്ങൾ വിചാരി
ക്കുന്നു. ചുരുങ്ങിയ പത്രങ്ങളുകൊല്ലവും, ഏറിയ നാല്പത്തെ
ട്ട് സംവത്സരവും, ബ്രഹ്മചര്യശ്രമം ഭീക്ഷിച്ചു പോന്നി
രുന്നവെന്നു മനുസ്മൃതിയിൽ കാണുന്നു. അന്നുണ്ടായിരുന്ന
ഗുരുകുലവിദ്യാഭ്യാസം ബ്രഹ്മചര്യശ്രമകാലത്താണ് ആ
ർച്ചന്മാർ നടത്തിപോന്നിരുന്നതു്. ഈ ആശ്രമത്തിന്റെ
അവസാനത്തോടുകൂടി വിദ്യാഭ്യാസം ഏതാണ്ടു മുഴുകുക
യും, അതിനുശേഷം ബ്രാഹ്മണർ ഗൃഹസ്ഥശ്രമത്തിലേ
ക്കോ, മറ്റു വല്ല ആശ്രമങ്ങളിലേക്കോ, പ്രവേശിക്കുകയും
ചെയ്തിരുന്നു. ആശ്രമത്തിലല്ലാതെ ബ്രാഹ്മണർക്കു വേറെ
എന്തും ഇരിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള തത്വം അവർ എ
പ്പോഴും പ്രബലപ്പെടുത്തിപ്പോരികയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ
വക സംഗതികൾ ആലോചിക്കുമ്പോഴും ആശ്രമജീവിത
ത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോഴും നമ്മുടെ
ഇടയിൽ ഇപ്പോൾ നടപ്പുള്ള ബ്രഹ്മചര്യശ്രമവും, (ഗുരുകു
ലവാര്യവും) അതിനുശേഷം നാം അനുവർത്തുചെയ്യുന്ന
ആശ്രമജീവിതത്തിന്റെ സ്ഥിതിയും കേവലം നാശമാത്രമാ
ണെന്ന് പറയാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. നമ്മുടെ ആശ്ര
മജീവിതം കുറെ അധികം നന്നായി സംസ്കരിക്കുകയും ആ

സ്വാതന്ത്രികതയുടെ പ്രബലപ്പെടുത്തുവാൻ കുറേക്കൂടി ശ്രമിക്കുകയും, ചെമ്പൻ ഭാഗമില്ലെങ്കിൽ, ബ്രാഹ്മണർ എന്നുള്ള ശബ്ദവും കൂടി കേവലം നാമമാത്രമായി പരിണമിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ബ്രഹ്മചര്യം ആചരിക്കാൻ സംസ്കാരത്തെപ്പറ്റിയും, ശുഭകലവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റിയും, ഞങ്ങൾ ഇതോടുകൂടി വേറെ തയ്യാറാക്കുന്നതായ വിദ്യാഭ്യാസമെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ കുറെ അധികം വിസ്താരമായി പറഞ്ഞിരിക്കുകയുണ്ട്. അതിനേപറ്റി ഇവിടെ എടുത്തു പറയുന്നില്ല. മറുപടി ആശയങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി കുറെ പറയേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ ബ്രഹ്മചര്യം വേണ്ടധിനം നിർവ്വഹിക്കാതെ മറുപടി ആശയങ്ങളിലേക്കു പോകുന്നതായാൽ ആവക ആചാരങ്ങളും, തപോനിഷ്ഠയും വേണ്ടധിനം ക്രമപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു പോകുവാൻ കേവലം പ്രയാസമായിരിക്കും. അതിനാൽ ബ്രഹ്മചര്യം ആചരിക്കാൻ നവ്യതീരിമാർ ധാരാളം ശ്രദ്ധവെക്കേണ്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ ബ്രഹ്മചര്യം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം എല്ലാ നവ്യതീരിമാരും വിവാഹം കഴിക്കേണ്ടതെന്നു കേരളാചാരങ്ങൾ നമ്മെ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നില്ല. സമാധർമ്മത്തിനുശേഷം സ്നാതകന്മാരായി ജീവിച്ചുവരുന്ന നവ്യതീരിമാർ മലയാളത്തിൽ ധാരാളമുണ്ടല്ലോ. “ജ്യേഷ്ഠഭാഗവതീഭാവം” എന്നും “ശേഷാസുഭാവം” എന്നും ഉള്ള ശങ്കരസ്മൃതിവചനങ്ങൾ പ്രകാരം ജ്യേഷ്ഠപുത്രൻ വിവാഹം ചെയ്ത് അഗ്നിയോടുകൂടി ഇല്ലത്തു താമസിക്കുകയും ഔപാസനം, വൈശ്വദേവോക്തവായ യജ്ഞകർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുകയും ശേഷമുള്ള സോദരന്മാർ സ്നാതകജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു സപാത്ര്യാം മുതലായ തപോവൃത്തികൾ വീഴ്ചകൾക്കു കടന്നുവരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സ്നാതകജീവിതം ആശയജീവിതത്തിൽ

അന്തർവേഷമോ എന്നുള്ള സംഗതിയിൽ ചില സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ, അതിനെപ്പറ്റി സ്വല്പം ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാം. പരാഗരസ്യതിയിലും, അതിന്റെ മാധവീയവ്യാഖ്യാനത്തിലും, സ്തോതകന്മാരുടെ ജീവിതസമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റി വിവരമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അചർക്ക് അഗ്നിയില്ലെങ്കിലും നിരഗ്നികമായ ഗൃഹസ്ഥകർമ്മങ്ങളെല്ലാം അവർ നടത്തിവരുന്നു. ദേവൻ, ദ്വൈപി, പിതൃക്കൾ, ഭൂതങ്ങൾ മനുഷ്യർ—ഇവർക്കു ഗൃഹസ്ഥന്മാർ നിത്യം ചെയ്യേണ്ടതായ യജ്ഞങ്ങളെ സ്വപ്നായാക്കേണ്ടും, തപ്തങ്ങളാക്കേണ്ടും, സ്തോതകന്മാരും ചെയ്യുവാനുണ്ട്. ഈവക കർമ്മങ്ങൾ അഗ്നിയോടുകൂടി ചെയ്യാറില്ലെന്നുള്ളതു അഭിനാൽ സ്തോതകന്മാർ ഗൃഹസ്ഥശ്രമത്തിൽ അന്തർവേഷിച്ചുവരാണെന്നു വിചാരിക്കണം. “ഗൃഹസ്ഥസ്സ ദശം കന്യാമുദോഹേൽ” എന്നു ജാപ്പവചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഗൃഹസ്ഥശബ്ദത്തിന്നു സ്തോതകത്വം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. “അലാളെ കണ്ണുകയാടേ സ്തോതകവ്രതം ചരേൽ, അപിവാക്കുന്റിയായം പുത്രമല്ലാഭേതി, ശുഭ്രായംവം” എന്നുള്ള ചൈവീനസീ വചനത്തിന്റെ അർത്ഥമാലോചിക്കുമ്പോഴും അഷ്ടാശീതി സഹസ്രം സ്തോതകന്മാർ ധർമ്മപുത്രരോട് ഒരുമിച്ചു വന്നതിലേക്ക് പോയി എന്നു മഹാഭാരതത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സംഗതി ഓർക്കുമ്പോഴും സ്തോതകന്മാർ സാഗ്നികരായ വിചാഹം ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിലും തപസ്സിനു യാതൊരു വിഷ്ണുവും വരാതെ അവർ ആശ്രമജീവിതത്തിൽ തന്നെ വർത്തിച്ചിരുന്നവെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ ധാരാളം വഴികാണുന്നുണ്ട്. ആശ്രമജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ തത്വം തപസ്സും ശമമോദിഗുണങ്ങളും ആണെന്നും അധ്യയനം മുതലായ കർമ്മങ്ങളാൽ ഈവക സത്വഗുണങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്ക

വാൻ സ്നാതകന്മാർക്കും സാധ്യമാണെന്നും, ആലോചിക്കുമ്പോൾ സ്നാതകധർമ്മം ഭീക്ഷിച്ചുവരുന്ന നമ്പൂതിരിമാരുടെ ജീവിതവും പരിശുദ്ധജീവിതമാകുന്നു. അത് ആശ്രമജീവിതത്തിൽ അന്തർഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. കേരളാചാര്യകാരും താവോട്ടസ്വരൂപരായും പ്രബലപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഒരർത്ഥം അഗ്നിയോടുകൂടി ഗൃഹസ്ഥാശ്രമം അനുസരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ ആ ഗൃഹം താവോട്ടിലെ മഹാപ്രാണനമ്പൂതിരിമാർക്കും, വന്നുചേരുന്നവർക്കും, ജ്യേഷ്ഠഭ്രാതാവിന്റെ പൗത്രൻ, അഷ്ടന്മാരുടെ പുത്രനിർവ്വിശേഷം പിതൃകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാൽ മതിയാവുന്നതാണെന്നും നാം അറിയുന്നുണ്ട്.

സ്നാതകന്മാരായ നമ്പൂതിരിമാർ അന്യജാതിയിലുള്ള സ്ത്രീകളിൽ ഗമിച്ചവരായുള്ളതും കുറെ ധർമ്മവിരോധമാണെന്ന് ഇയിടയിൽ ചിലമാന്യന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകാണുന്നു. ഈ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഞങ്ങൾ യോജിക്കുന്നില്ല. മേൽപ്രസ്താവിച്ച പൈറീനസീവചനത്തിന്റെ അർത്ഥം ആലോചിക്കുമ്പോഴും, “ഗൃഹസ്വരാനുലോഭ്യേന ഗൃഹേണ പ്രതിലോമതഃ” എന്നുള്ള സൂതിവചനം ഓക്കുമ്പോഴും, മനഃ, യാജ്ഞവല്ക്യൻ, പരമഹംസൻ, മുതലായ സൂതികാരന്മാർ ബ്രാഹ്മണരും അന്യജാതിയിലുള്ള സ്ത്രീകളും തമ്മിൽ നടന്നുവന്നിരുന്ന സംസർഗ്ഗത്തിൽ ജനിക്കുന്ന സന്താനങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റിയും ധർമ്മചാരങ്ങളെപ്പറ്റിയും, പഠത്തിരിക്കുന്നതിനെ ചിന്തിക്കുമ്പോഴും, കേരളത്തിലെ മതമക്കത്തായ സ്വരൂപരായപ്രകാരം നടപ്പുള്ള സംബന്ധരീതി നമ്പൂതിരിമാരുടെ തപസ്സിനേയൊ ധർമ്മനിഷ്ഠയേയൊ ഒരിക്കലും ബാധിക്കുമെന്ന് ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ പരിശുദ്ധജീവിതത്തിന് യാതൊരു ഹാനിയും വരുന്നതുമല്ല. ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ത

പസ്സിനു വില്ലംകൂടാത്തവിധം ജാതികൊണ്ടും, ആചാരനട
വടികൾകൊണ്ടും, എന്താണ്ട് പരിശുദ്ധ ജീവിതത്തെ
അവലംബിച്ചുപോരുന്ന മതമക്കത്തായ തറവാടുകളിൽ ബ
ന്ധം ഉണ്ടാവുന്നതു കേവലം ദോഷകരമാണെന്നു തോന്നു
ന്നില്ല. എല്ലാവരും വിവാഹം ചെയ്യുകയും, ഗൃഹസ്ഥാശ്ര
മത്തിൽ വൈദികകർമ്മങ്ങളോടും പരിശുദ്ധജീവിതത്തോടും,
കൂടി വർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് നന്നായിരിക്കുമെങ്കിലും,
ധനസംബന്ധമായ ചില പ്രധാനസംഗതികൾ ആലോ
ചിക്കുമ്പോഴും, ജനങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുന്നതോടുകൂടി കൂടുതലാ
ത്താൻ ഭാഗം വരാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട്
ആ സംഗതിയുടെ ആപൽക്കരമായ ഭാവിയിലുപരി ച
ന്തിക്കുമ്പോഴും കിഴക്കൻ ജില്ലകളിലെ ബ്രാഹ്മണസമുദായ
ങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ കണ്ടുവരുന്നതായ ഭാരിദ്രാവസ്ഥയും, വൃ
ത്തിഹീനതയും, ആലോചിക്കുമ്പോഴും, മറ്റു അനേകം രാജ്യ
ങ്ങളിൽ ജനബാഹുല്യം നിമിത്തവും വിവാഹസംബന്ധമാ
യ മറ്റാനേകം ദുഃഖങ്ങൾ നിമിത്തവും, ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരി
ക്കുന്നതായനിത്യാനർത്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോഴും ശ്രീ
പരശുരാമനാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട കേരളാചാരം വളരെ പ്ര
ശസ്തമാണെന്നു് ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. ഈ ആചാര
ത്തിന്റെ സഹജമായ ഗുണം നിമിത്തം നമ്പൂതിരിമാർ ഭാ
രിദ്രാവസ്ഥയിൽപ്പെടാതെ അവരുടെ സ്വയമ്നാനുഷ്ഠാനം
നിവൃത്തിച്ചുപോരവാനു് ശ്രാണിയുള്ളവരായിത്തീരുന്നു. ഭക്ഷ
ണത്തിന്നും വേറായുള്ളനിത്യാവശ്യങ്ങൾക്കും മുട്ടുള്ള ന
മ്പൂതിരികൾക്കും ഞങ്ങൾ കുറെച്ചുകൾമാണ്. ഈ ഗുണം മറ്റു
ജില്ലകളിൽ കാണുന്നില്ല. അതിനാൽ പ്രസ്തുതകേരളാചാര
ത്തെ തെറ്റാക്കുന്നത് ദോഷകരമാണെന്നും, നമ്പൂതിരി
മാർതാപാവൃത്തിയും, സാധ്യായവും, മറ്റുള്ളസാത്വിക

ധർമ്മങ്ങളും ഭരിക്കലും കളയാതെതന്നെ ജീവിതം കഴിച്ചു കൂട്ടേണ്ടതാണെന്നും, ഞങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കൊള്ളുന്നു.

(5) നമ്പൂതിരിമാരുടെ ധർമ്മാചാരങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന് വല്ലപ്രതിബന്ധവും ഉണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്തെല്ലാമാണ്?—പാശ്ചാത്യപരിഷ്ക്കാരം അധികമധികം പ്രചാരത്തിൽ വരുന്നതോടുകൂടി നമ്പൂതിരിമാരായ നമ്മുടെ നിത്യജീവിതത്തിലും, ആദർശങ്ങളിലും ദിനംപ്രതി വ്യത്യാസങ്ങൾ വന്നുചേരുന്നുണ്ടെന്ന് ഇതിനുമുമ്പേതെ വകുപ്പിൽ സ്വല്പം ഞങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. നമ്മുടെ നിത്യജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായി കൊണ്ടു വരുന്ന വ്യത്യാസം നിമിത്തം നമ്മുടെ നിത്യചിലവുകൾ വർദ്ധിച്ചുവരുകയും അതുനിമിത്തം ധനസമ്പാദ്യത്തിന് ചിലവുതിരുമാറ്റങ്ങൾ എടുക്കേണ്ടി വരികയും, ആവകമാറ്റങ്ങൾ പലപ്പോഴും നമ്മുടെ തപസ്സിനും, ആദ്ധ്യാത്മികമായ സമ്പത്തിനും, വിരോധമായി പ്പരിണമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആദർശങ്ങളിലുള്ള വ്യത്യാസം നിമിത്തം വന്നുചേരുന്ന ദുർഘടങ്ങൾ ഇതിലും അധികമാണ്. പാശ്ചാത്യന്മാരെ മാതൃകയാക്കിക്കൊണ്ട് നമ്മുടെ ഭാരതവണ്ഡത്തിലുള്ള അനേകം യോഗ്യന്മാർ അവരുടെ ജീവിതത്തെ ക്രമാപ്തമാക്കിക്കൊണ്ടു വരുന്നതു നാം നിത്യം കാണുന്നുണ്ട്. ഈ സംഭവത്തിന്നു തക്കതായ കാരണങ്ങൾ ഇല്ലെന്നില്ല. പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ സാഹിത്യവിഷയമായും പ്രകൃതിശാസ്ത്രം ശാരീരശാസ്ത്രം, ഗണിതശാസ്ത്രം—ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങിയ അനേകം ശാസ്ത്രങ്ങൾ വിഷയമായും ഉള്ള യോഗ്യതകൾ നമുക്കു ദിനംപ്രതി പരിചയപ്പെട്ടുവരുന്നു. അതിനനുസരിച്ചെ അവരുടെ (ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ) രാജകീയമായ ശക്തിവികാസം മുമ്പെ സേതുപാർവ്വതമുള്ള നമ്മുടെ രാജ്യത്തു മുഴുവ് പ്രബല

പ്പെടുവന്നിരിക്കുന്നു വെന്നമാത്രമല്ല ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ നാ-
വികശക്തിമൂലം ചേരെ അനേകം രാജ്യങ്ങളും ഭൂപ്രകൃതിയും
അവരുടെ മേക്കോയ്യിൽ കീഴിൽ വന്നിരിക്കുന്നതോടുകൂടി
അവരുടെ ധനസംബന്ധമായും വ്യാപാരസംബന്ധമായും,
രാജകീയ സംബന്ധമായും, ഉള്ള യോഗ്യതകൾ തുലോം വ-
ലിച്ചുവരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ വകുപ്പുകളും യോ-
ഗ്യതകളും നാം നിത്യം കാണുന്നസമയം നമ്മുടെ തിടയിൽ
പലക്കും പാശ്ചാത്യമാതൃകയിൽ ഭ്രമം ജനിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ
അത്ഭുതപ്പെടുവാനില്ല. എന്നാൽ നമ്മുടെ പുരാതനമഹർ-
ഷിമാരുടെ മാതൃകാജീവിതത്തെ ബാഹ്യപരിഷ്കാരപ്രധാനമാ-
യ ഇപ്പോഴത്തെ പാശ്ചാത്യജീവിതവുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കു-
മ്പോൾ കുറെ പരിപൂർണ്ണവർഷം ആദ്യം പറഞ്ഞ മാതൃകയാ-
ണ് വാസ്തവത്തിൽ നല്ലതെന്നു തോന്നാതിരിക്കയില്ല. ച-
ക്കു ഇതുതന്നെ കൂടിത്തട്ടിച്ചുനോക്കുവാനും, അവകളിലെ
ഗുണദോഷങ്ങളെ കൂലംകഷമായി നിരൂപിക്കുവാനും,
തക്ക പരിപൂർണ്ണവർ നമ്മുടെ തിടയിൽ കുറഞ്ഞുവന്നിരിക്കു-
ന്നു. പ്രയാസമേറിയ ഈ ഉദ്യമത്തിന്നു നമ്മുടെ പുരാതന-
മായ ശാസ്ത്രങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതിന്നു പുറമെ ഇംഗ്ലീഷുഭാഷ-
പഠിക്കുകയും, ആവക സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളും, ശാസ്ത്രങ്ങളും,
വായിക്കുകയും, അതിൽ അന്തർഭവിച്ചുകിടക്കുന്ന സംഗതി-
കൾ നമ്മുടെ ശാസ്ത്രങ്ങളുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കുകയും, വേണ്ടി-
വരും. ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നപക്ഷം ആധുനികപരിഷ്കാരം
പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതായ നമ്മുടെ പഴയശാസ്ത്രങ്ങളിൽ അന്ത-
ർഭവിച്ചുകിടക്കുന്നതത്വങ്ങൾ പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരത്തെക്കാൾ
തുലോം അധികം മഹാത്മ്യമുള്ളവയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാ-
തിരിക്കയില്ല. മേൽപ്രസ്താവിച്ച വിധം നമ്മുടെ ആദരങ്ങളിൽ
വന്നു ചേർന്നിരിക്കുന്ന ഭ്രമം നിമിത്തം പഴയ ഗർഭാഗാര

ങ്ങളിൽ പ്രതിപത്തി ഭിന്നതാരം കുറഞ്ഞുവരുന്നു. ആവക ആചാരങ്ങളുടെ പരമാർത്ഥമായ തത്വങ്ങൾ ധരിക്കുവാൻ മാത്രമുള്ള പഠിപ്പുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈദോഷം വന്നിരുന്നില്ല. നിർഭാഗ്യവശാൽ ബ്രാഹ്മണരായ നമ്മുടെ സ്വഭാവമായിരുന്ന സംസ്കൃതത്തിലും, ആവക ശാസ്ത്രങ്ങളിലും അറിവുള്ളവർ വളരെ ചുരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്നു പല കാരണങ്ങളുണ്ട്. ആതൊക്കെ ഈ ചുരുങ്ങിയ മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ എടുത്തു പറയുവാൻ ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നില്ല. സംസ്കൃതഭാഷയിലും, തൽസംബന്ധമായ ശാസ്ത്രങ്ങളിലും, നമുക്കുള്ള അഭ്യാസത്തിന്റെ ന്യായതയും പാശ്ചാത്യമാതൃക പ്രബലാപ്തവരുന്നതാക്കൂടി നമ്മുടെ നിത്യജീവിതത്തിന്നു വരുന്നതായ വ്യയാധിക്യവും ആദർശങ്ങളിലുള്ള ഭ്രമവും, ഇങ്ങിനെ മൂന്നുവിധം പ്രതിബന്ധങ്ങൾ നമ്മുടെ ധർമ്മപാരങ്ങൾക്കു നടപഥമായി വരുന്നുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെടുകയുള്ളൂ.

6 ഈവക പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമെന്താണ്? - നമ്മുടെ ധർമ്മപാരങ്ങൾക്കു മുഖ്യമായി മൂന്നു പ്രതിബന്ധങ്ങൾ അതായത് (1) നമ്മുടെ പൗരസ്ത്യവിദ്യകളുടേയും അവയിൽ അന്തർഭവിച്ചു കിടക്കുന്ന ആധ്യാത്മികതത്വങ്ങളുടേയും, മോശമായ അറിവ് (2) പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരശക്തിയാലും, മററചില ധനസംബന്ധമായ സംഭവങ്ങളാലും, വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന നിത്യച്ചിലവുകളും, തന്നിമിത്തം നമുക്ക് സംഭവിച്ചിരിക്കുന്ന പരാധീനതയും, (3) 'പാശ്ചാത്യമാതൃകകളെ ഭരിക്കുന്നതിനാൽ, നമ്മുടെ ആദർശങ്ങൾക്ക് വന്നുചേർന്നിരിക്കുന്ന ചില മാറ്റങ്ങൾ, ഇവയാണെന്നു നാം കണ്ടുവല്ലോ. ഈ പ്രതിബന്ധങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമെന്താണ്? ചികിത്സനിഷ്ഠയിക്കു

മുമ്പെ രോഗത്തിന്റെ സ്വഭാവം അറിയേണ്ടതു് ആവശ്യമാകുമ്പോലെ കയ്യെടുപ്പുവഴിയിൽ പ്രതിബന്ധങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മജ്ഞാനം ആവശ്യമാണല്ലോ. ഒന്നാമതു പെരുമ്പുറവിദ്യകൾ യഥാവിധി പഠിക്കുവാനും, അവയിൽ അടങ്ങിയ തത്വങ്ങളെ വാദപ്രതിവാദങ്ങളാലും, മനനസമ്പ്രദായങ്ങളാലും, വേണ്ടവിധം ധരിക്കുവാനും നാം ശ്രമിക്കണം. ഈവക ശാസ്ത്രങ്ങൾ പഠിക്കുവാനും പഠിപ്പിക്കുവാനും ഉള്ള വിദ്യാലയങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയാണു് ഈകാലത്തു് അധികം നല്ലതു്. പണ്ടത്തെ ഗുരുകുല സമ്പ്രദായത്തിലും, പരിഷ്കൃതങ്ങളുടെ (സഭാമന്ദിരങ്ങൾ) സമ്പ്രദായത്തിലും, അന്തർഭവിച്ചു കിടക്കുന്ന തത്വങ്ങൾ പ്രസ്തുതവിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുത്തുകയുംവേണം. ഈവക സംഗതികൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ ചേരുന്നതായാക്കിയ മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ വിസ്താരമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനാൽ തൽക്കാലം ഏടുത്തുപറയുന്നില്ല. ഈവക പെരുമ്പുറവിദ്യകൾ യഥാർത്ഥമായി മനസ്സിലാക്കുകയും, അവയിൽ പറയപ്പെടുന്ന തത്വങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു് നമ്മുടെ ആചാരങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യം എളുപ്പത്തിൽ നിവൃത്തിയാക്കുമെന്നുമാത്രം ഇവിടെ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

ധനസംബന്ധമായപ്രതിബന്ധത്തെപ്പറ്റിയാണല്ലോ ഇനി ആരോചിപ്പാനുള്ളതു്, ഏറവും പ്രധാനമായ ഈ സംഗതി ആലോചിക്കുന്നകാര്യത്തിൽ പല ധനസംബന്ധമായ തത്വങ്ങളെപ്പറ്റിയും ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. നമ്മുടെ നിത്യജീവനുള്ള വർദ്ധിക്കുന്നതിന്നു മുഖ്യമായ കാരണമെന്താണു്? അധികം നമ്പൂതിരിമാർക്കും ഭക്ഷണത്തിന്നു മാത്രമെങ്കിലും നെല്ല് ജന്മസ്ഥത്തിൽനിന്നു കിട്ടിവരുന്നു. ഭ

ക്ഷണത്തിന്നു പുറമെ വേണ്ടതായ ചിലവുകൾക്കാണ് ചില
 നമ്പൂതിരിമാർ ക്ലേശിക്കുന്നത്. ഈ വക ചിലവുകൾ ക്ലേശം
 കൂടാതെ നടത്തുവാൻ ത്രാണിയുള്ള നമ്പൂതിരി ഇല്ലങ്ങൾ കു
 റായാക്കെ ഉണ്ടെങ്കിലും അധികം ഇല്ലക്കാക്കും മേന്മയില
 വിന്നുള്ള പണം വേറെ സമ്പാദിക്കേണ്ടിവരുന്നു. പ
 ണ്ട് ഈ വക സമ്പാദ്യങ്ങൾ പ്രതിഗ്രഹം, മുതലോ, ക്രി
 യസ്ഥാനം, പരികർമ്മം, മുറജപം, ശാന്തി, മുതലായ കാര്യ
 ങ്ങളാലാണ് നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഇതുകൾക്കു പ
 ലസംഗിതകളാലും ചില ന്യൂനതകൾ വന്നുചേർന്നിരി
 ക്കുന്നു. വൈദികകർമ്മങ്ങളിൽ വിശ്വാസം കുറഞ്ഞുവരുന്നു.
 പരിശുദ്ധമായ ഈ വക കർമ്മങ്ങളിൽ നമ്പൂതിരിമാർക്കു കൂടി
 ശ്രദ്ധ കുറഞ്ഞുവരുന്നത് വളരെ ശോചനീയമായിരിക്കുന്നു.
 യോഗാദികളിൽ പരിഷർത്തിനും ബ്രഹ്മചാരികൾക്കുള്ള
 മുതലോടുകൂടിയ തക്ക വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള നമ്പൂതിരിമാരെക്ക
 ണ്ടുകിട്ടുന്നില്ലെന്ന പലരും ആക്ഷേപിക്കുന്നത് നാം കേൾ
 ക്കാറുണ്ട്. ഈ വക കാര്യങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ കുറയും
 തോറും അന്യസമുദായക്കാർക്കും വിശ്വാസം കുറഞ്ഞുവരുമെ
 ന്നും തന്മൂലം ബ്രാഹ്മണരാൽ മാത്രം ചെച്ചുപെടാവുന്ന
 മേൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ദിനപ്രതി അന്യമിക്കുവാൻ ഇട
 യാകുമെന്നും ഞങ്ങൾ ഭയത്തോടുകൂടി ഗമിക്കുന്നു. അതി
 ന്നാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിൽ നമ്പൂതിരിമാർ കുറ
 അധികം ശ്രദ്ധവെക്കണമെന്നും തപസ്സിനെ പ്രബല
 പ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും, അനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ വീഴ്ചവരാതെയും
 നടക്കുന്നപക്ഷം പ്രതിഗ്രഹം മുതലായ കാര്യങ്ങൾ നമ്പൂതി
 റിമാരുടെ ആഭ്യന്തരമികശക്തിയെ ഒരിക്കലും തകരാറാക്ക
 കയില്ലെന്നും, അവരുടെ ധനവൃഷ്ടിക്കു കാരണമായിത്തീ
 മെന്നും, ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. കാലത്തിനനുസരി

ചു് കൃഷിമുതലായ പ്രവൃത്തികളിലും നമ്പൂതിരിമാർക്ക് ഏ
 രപ്പെടാവുന്നതാണെന്ന് ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. കുലിയ
 ഗത്തിൽ ബ്രാഹ്മണക്കു കൃഷിമുതലായ വൈശ്വവൃത്തി
 കൾ എടുക്കുന്നതിന്നു വിരോധമില്ലെന്നു പരാശരസ്മൃ
 തിയിൽ നാം കാണുന്നു. ഇതുകൾ പക്ഷെ തപസ്സിന്
 വലിയ വിരോധംകൂടാതെ നടത്തുകയും വേണം. നമ്പൂതി
 രിമാർക്കു നടത്താവുന്ന ധനസമ്പാദനകാര്യങ്ങളിൽകൃഷിത
 നെയാണ് ഞാൻ ധികം പ്രധാന്യം ഞങ്ങൾ കാണുന്നത്. ഇല്ല
 തിന്നു സമീപം കുറെ ഭൂമിയെങ്കിലും ഇല്ലാത്ത നമ്പൂതിരി
 മാർ ചുരുക്കമാണ്. പണ്ട് സ്വയമേവ കൃഷിനടത്തിച്ചു വ
 ന്നിരുന്ന നമ്പൂതിരിമാർ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും
 കുറെ ഭൂമി അവർ വിട്ടു കാണാവുന്നതാണ്. കന്നം,
 വിത്തും, ചെറുമക്കളും, സ്വയം നേടുന്നതുകൊണ്ട് കൃഷിനടത്തു
 ന്നതും നമ്പൂതിരിമാർക്ക് വളരെ പ്രയാസമുള്ളതുപോലും
 പ്രാതസ്സാനവും, സാധാര്യവും, ഇതുകൊണ്ട് തടസ്സപ്പെ
 ടുകയില്ല. കൃഷിക്കു പ്രത്യേകം ഒരാളെ നിയമിക്കുകയും ന
 മൂടെ മേൽനോട്ടം വിട്ടുകൊടുത്തു നിത്യവും, കുറെനേരം
 ഇതിലേക്കു ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യാൻ മതിയാവുന്ന
 താണ്. ധനസംബന്ധമായ ചേറു ഒരു കൈഴിൽ നമ്പൂ
 തിരിമാർക്ക് പ്രവേശിപ്പാൻ ഉള്ള പണക്കച്ചവടമാകുന്നു. പ
 ണമെന്ന പദാർത്ഥത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ചില നൂ
 തനതപങ്ങൾ നമുക്ക് ഒരുസമയം പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ കച്ച
 വടസാഹിത്യത്തിൽ നിന്ന് കടം വാങ്ങേണ്ടിവരും. പലപ്പോ
 ലാങ്ങുകളേയും വർദ്ധനയാടുകൂടി തുലാം പ്രബലപ്പെ
 ടു വന്നിരിക്കുന്നതായ പണത്തിന്റെ പ്രചാരവും അ
 തിൽ അന്തർവിച്ചുകിടക്കുന്ന അനേകം സംഗതികളാ നി
 മിതം പണത്തിന്റെ കച്ചവടം പ്രത്യേകിച്ചും നമുക്കു പാ

റവിയറമാക്കി തീർക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇതു വളരെ രസകരമായ ഒരു പരിപാടിയാണെന്നും. ഇപ്രകാരമുള്ള പണക്കച്ചവടത്തിൽ നമ്പൂതിരിമാർ പ്രവേശിക്കുന്നത് നന്നായ്ക്കുമെന്നും അദ്ദേഹത്തെ തടസ്സിനു വിധേയമാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു നടത്താവുന്നതാണെന്നും ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. ഇതു നാട്ടിലെ പൊതുവില്പനയ്ക്കു ധനസമൃദ്ധിക്കു കാരണമായിത്തീരും. ഭൂമിയുടെ മണ്ണുനാരായ നമ്പൂതിരിമാർ ഐക്യമത്വത്തോടും, പരസ്പര സഹായത്തോടുംകൂടി ബാങ്കുസമ്പ്രദായത്തിൽ കമ്പനികളായോ സ്വന്തനിലയിലെ ഈ വിധമുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതായാൽ അതുകളിൽ പലസ്തകനാരായ നമ്പൂതിരിമാർക്കും പ്രവേശിക്കാവുന്നതും അതുനിമിത്തം അവർക്കു ധനസമ്പാദ്യമുണ്ടാക്കാവുന്നതും, ആകുന്നു. മൂന്നാമതു ഞങ്ങൾക്കു ഒരു കാര്യം പറയാനുള്ളത് എന്തെന്നാൽ നമ്പൂതിരിമാരുടെ ഭൂമിസംബന്ധമായ കാര്യപ്രവൃത്തികളിൽ നമ്പൂതിരിമാർതന്നെ ഏർപ്പെടേണ്ടമെന്നാകുന്നു. കുടിയായന്മാരോടു പാട്ടും പിരിക്കുക, പൊളിച്ചെഴുത്തുകാര്യങ്ങളും ചുവഹാരകാര്യങ്ങളും നടത്തുക ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങിയ കാര്യസ്ഥതാപ്രവൃത്തികൾ നമ്പൂതിരിമാർക്കു നടത്താവുന്നതും, അതുകൊണ്ടു സ്വല്പം ചില സമ്പാദ്യങ്ങൾ അവർക്കുണ്ടാകാവുന്നതുമാകുന്നു. ഇതിന്നു നമ്പൂതിരിമാർ സ്വല്പം ചിലതു പഠിക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്യും. കടലാസ്സിൽ എഴുതുക, അത്യാവശ്യം കണക്കുകൾ കൂട്ടുക, മലയാളത്തിലെ കാണുന്ന മറ്റുദേയപ്പാറ്റി കുറെക്കുറെ വശമാക്കുക, ഇപ്പോഴത്തെ വ്യവഹാരനടപടികളിൽ പരിചയിക്കുക. ഇങ്ങിനെയുള്ള ചില അറിവുകൾ അവർക്കു സമ്പാദിക്കേണ്ടിവരും. ഈകാര്യം വളരെ പ്രയാസമാണെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ലെന്നും. ഇതോടുകൂടി ചേരുന്നതായാകുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ

മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായ പ്രകാരം ബുദ്ധിസംസ്കാരവും, ആത്മീയ സംസ്കാരവും, ചന്ദ്ര ചേർന്നിരിക്കുന്ന സ്നാതകന്മാർക്ക് ഈ വക കാൽപ്പന്തർ വളരെ ലാഭ്യമായിരിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിൽ പറഞ്ഞതായ നവീനശാസ്ത്രങ്ങളുടെ പാണ്ഡിത്യം നമുക്കുണ്ടാക്കിത്തീർക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതായാൽ ആവക അറിവുകൾക്കും പരിചയങ്ങൾക്കും, അനുസരിച്ചു പലതൊഴിലുകളും നമുക്കുണ്ടാകുമെന്നു വാൻ സാധിക്കുമെന്നും തപസ്സിന്നു യാതൊരു വിഘ്നവും കൂടാതെ നമ്മുടെ ധനസമ്പാദ്യത്തിന്നു മാറ്റമുണ്ടാവുമെന്നും ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. യന്ത്രശാസ്ത്രം, രസായനശാസ്ത്രം, ഗണിതശാസ്ത്രം, സംഖ്യാശാസ്ത്രം, ശാരീരശാസ്ത്രം, (അല്ലെങ്കിൽ ജീവശാസ്ത്രം) വിദ്യച്ഛക്തിശാസ്ത്രം, ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങിയ ശാസ്ത്രങ്ങൾ നാം പഠിക്കുകയും, ആവക പരിചയങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുകയും അതുകൊണ്ട് ധനസംബന്ധമായ കാൽപ്പന്തർക്ക് അതായത് പല തൊഴിലുകളിലും കൃഷിയിലും ഉപയോഗിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമാവുകയും ചെയ്താൽ നമ്മുടെ ധനസംബന്ധമായ കാൽപ്പന്തർക്കുള്ള സുഖമായി നിവൃത്തിയാകുന്നതും, നമ്മുടെ ധർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തിന്നു പ്രതിബന്ധമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന നിത്യച്ചിലവിന്റെ വലുതായും, തരൂലമുള്ള പരാധീനതയും നിമിത്തമുണ്ടാവുന്ന ദോഷങ്ങൾ കൂടാതെ കഴിക്കാവുന്നതുമാകുന്നു.

പാശ്ചാത്യ മാതൃകകളെ ഭ്രമിക്കുന്നതിനാൽ നമ്മുടെ ആഭ്യന്തരങ്ങൾക്കു ചന്ദ്ര ചേർന്നിരിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങളെ പറ്റിയാണ് ഇനി ചിന്തിപ്പാനുള്ളത്. നമ്മുടെ ഹിന്ദു മതപ്രകാരമുള്ള ആഭ്യന്തരങ്ങൾ 'കാലതെറ്റി' മറഞ്ഞുപോകുന്നതു ഏറ്റവും ശോചനീയമാകുന്നുവല്ലോ. ചന്ദ്ര മാറ്റമെത്ര

ഗുണമായ മഹദ്വിമാരും, ഹിന്ദുരാജാക്കന്മാരും സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതായ മാതൃകകളെ നമുക്ക് ഈ കാലത്തു മുഴുവനും അനുസരിക്കുവാൻ സംഭ്രമമല്ലെന്നു ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ആവക മാതൃകകളിൽ അന്തർഭവിച്ചു കിടക്കുന്ന മുഖ്യമായ സംഗതികളെ വിട്ടുകളയാതെ കാലത്തിനനുസരിച്ചു സ്വല്പം ചില ഭേദഗതികളോടുകൂടി അവയെ നാം അനുസരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരങ്ങൾ നമ്മുടെ പുരാതനമായ ഹിന്ദുമാതൃകകൾ വിസ്തരിച്ചുപോകുവാൻ ഇടയാവരുത്. ആഡംബരപ്രധാനവും സ്വാതന്ത്ര്യഘോഷമായ പാശ്ചാത്യ രീതികളെ നാം അനുസരിക്കരുത്. ശമപ്രധാനവും, പരിശുദ്ധമായ വൈദികജീവിതത്തെ നാം എപ്പോഴും കൈക്കൊണ്ടുവരണം. ഹിന്ദുജീവിതത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നതായ അനേകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നമ്മുടെ ധർമ്മലക്ഷ്യം. അതുകൂടിച്ചേർത്താൽ ചില അജ്ഞാനികൾ തെറ്റിദ്ധരിച്ചുപോകുന്നു. ലൌകിക പ്രത്യക്ഷമാത്രം പ്രമാണമാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്ന ഈ കൂട്ടരുടെ മനസ്സിൽ നമ്മുടെ പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, സ്മൃതിമുതലായ വൈദികഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന തത്വങ്ങൾ പ്രവേശിക്കാതിരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അത്യന്തമെപ്പോഴാണിട്ടു. ആപ്തവാക്യത്തിനും അനുമാനം മുതലായ യുക്തികൾക്കും പ്രാമണ്യം കൊടുക്കുവാൻ ഭരണുന്നവർക്കല്ലാതെ ഹിന്ദുമാതൃകാജീവിതം ദരിക്കലും പ്രകാശിക്കുന്നതല്ല. നമ്മുടെ വേദങ്ങളും, സ്മൃതിമുതലായ ജീവിതവചനങ്ങളും സർവ്വമാ പ്രമാണങ്ങളായി കരുതണം. വേദങ്ങൾക്ക് അപ്രാമാണ്യം ശങ്കിക്കുന്നതായാൽ ഹിന്ദുമാതൃകാ ജീവിതം ആ ക്ഷണത്തിൽതന്നെ അസ്തമിച്ചുപോകും. പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ മാതൃകയിൽ നാം ഭവിക്കുകയും നമ്മുടെ ചരിത്രം

മായ വേദങ്ങളിൽ യുക്തിഹീനതയെ ശങ്കിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു വലിയ ഭോഷതമാകുന്നു. സർ രവീന്ദ്രനാഥടാഗോർ, മഹാത്മാ മുൻഷിറാം, മഹാത്മാഗാന്ധി, ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങിയ ചില യോഗ്യന്മാർ പലവസരങ്ങളിലും പ്രസംഗിക്കുന്നതിനെ നാം കേൾക്കേണ്ടല്ലോ. ഇവരെല്ലാം അവരവരുടെ ശക്തിക്കനുസരിച്ച് ഹിന്ദുജീവിതത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ നാട്ടിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുവാനായി ശ്രമംചെയ്തുവരികയും ഏകദേശം പ്രബലപ്പെട്ടതായ ഓരോ വിദ്യാലയങ്ങൾ പുരാതനരീതികൾക്കനുസരിച്ച് സ്ഥാപിച്ചു നടത്തിവരികയും ചെയ്യുന്നു. രവീന്ദ്രനാഥടാഗോറിന്റെ “ശാന്തിനികേതനവും,” മുൻഷിറാമിന്റെ “ഗുരുകുലവിദ്യാലയം,” ഗാന്ധിയുടെ “സത്യഗ്രഹശ്രമവും” ഇതിന്നുദാഹരണമാകുന്നു. ഏതാണ്ട് ഈവിധമുള്ള ഒരു വിദ്യാലയം കേരളത്തിൽ ഒരിടത്തു സ്ഥാപിക്കേണ്ടതാണെന്നു ഞങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു. ഏതുവിധത്തിലും ഹിന്ദുജീവിതത്തെ എപ്പോഴും നാം അനുകരിക്കുകയും, നമ്മുടെ വേദങ്ങൾക്ക് എല്ലാവിധത്തിലും പ്രാമാണ്യം കരുതുകയും, പാശ്ചാത്യ മാതൃകകളിൽ നമ്മുടെ പരിശുദ്ധമായ ജീവിതത്തിന്നു യോജിക്കാത്ത സംഗതികൾ ദൂരെ കളകയും, ചേണ്ടതാകുന്നു.

7 ഇപ്പോഴത്തെ കാലത്തിന്നനുസരിച്ചു നവ്യുതിമാരുടെ സ്വതന്ത്രവയുള്ള ധർമ്മചാരങ്ങൾക്ക് വല്ല ഭേദഗതിയും വരുത്തേണ്ടതുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു ഏതുവിധം വേണം? ഈ സംഗതിക്കു ഞങ്ങൾ ഈ അവസരത്തിൽ ആലോചിക്കുവാൻ എടുത്തതിന്ന് ചില പ്രത്യേകകാരണങ്ങളുണ്ട്. ഒന്നാമത് നമ്മുടെ പഴയ ധർമ്മചാരങ്ങൾ ഈകാലത്തു വീഴുകയാതെ നടത്തുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നും, ആവിധം സാധിക്കാതിരിക്കുന്നപക്ഷത്തിൽ അവയെ കാല

തിന്നുന്നസരിച്ചു മാറുന്നത് ഭ്രഷണമായിരിക്കുമെന്നു മാത്രം
 മല്ല, അപ്രകാരം ചെയ്യാതിരുന്നാൽ ധൂത്തായിചിലപ്രവൃ
 ത്തികൾ നടന്നുവരുവാൻ സംഗതിയാവുമെന്നും, ആ പ
 ക്ഷത്തിൽ നമ്മുടെ സമുദായത്തിന് ആധ്യാത്മികമായ സ
 ത്വവ്രതം മറിഞ്ഞുപോകുമെന്നും, ഈ ദുർഗ്ഗഭാവസ്ഥ സംഭ
 വിക്കുന്നതിനേക്കാൾ നമ്മുടെ ആചാരങ്ങളെ സ്വല്പംസ്വ
 ല്പം കാലോചിതമായി ഭേദപ്പെടുത്തുന്നത് അധികം നന്നാ
 യിരിക്കുമെന്നും, ആചാരങ്ങൾ കാലഭേദം പരസ്യകൾക്ക്
 യോജിക്കത്തക്കവണ്ണം ഭേദപ്പെടുത്തുന്ന സമ്പ്രദായം പരാ
 തനകാലത്തും നടപ്പുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അതുപ്രകാരം കാ
 ലോചിതമായ മാറ്റങ്ങൾ ഈകാലത്തും ചെയ്യുന്നതായാൽ
 അതിന്നു ദോഷമാരോപിക്കുവാൻ സംഗതിയില്ലെന്നും ഇ
 പോഴത്തെ കാലാവസ്ഥനോക്കുമ്പോൾ എന്നുവെച്ചാൽ ഇ
 പോഴത്തെ രാജതാന്ത്രികമായും, സാമുദായികമായും ഉള്ള
 സ്ഥിതികൾ ആലോചിക്കുമ്പോൾ നമ്പൂതിരിമാരുടെ ചില
 ആചാരങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തേണ്ടിവന്നെന്നും മറ്റുമുള്ള
 ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പലപ്പോഴും
 വന്നുപേരുന്നുണ്ട്. ഈവക അഭിപ്രായങ്ങളുടെ ഗുണദോഷ
 തെറ്റിപ്പറ്റിയാണു മുഖ്യമായും ഈ അവസരത്തിൽ ഞങ്ങൾ
 ക്കു ചിന്തിപ്പാനുള്ളത്. ഇതിന്നുപുറമെ ഈകാലത്തു ഗതാ
 ഗതസൗകര്യം ധാരാളമുള്ളതായ തീയണ്ടിയാത്രകളിൽ ന
 മ്പൂതിരിമാരുടെ സ്ത്രീജനങ്ങൾക്കകൂടി ഭാഗമെടുക്കുവാൻ ത
 രമ്യങ്ങളിൽ ആ കാഴ്ചയും നമുക്കു സമ്മതിക്കേണ്ടതാണെന്നു
 ഉള്ള അഭിപ്രായങ്ങളും, നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസസൗകര്യത്തിന്നു
 പേണ്ടി ചിലസൂത്രക്കാരുടെ സമാപത്തനക്രിയ ഇപ്പോഴത്തെ
 കാൾ കരെ മുൻകൂട്ടി നടത്തേണ്ടതാണെന്നുള്ള ചില നൂത
 നാഭിപ്രായങ്ങളും നാം പലപ്പോഴും കേൾക്കാറുണ്ടല്ലോ. ഈ

വക സംഗതികളെപ്പറ്റിയും; ഈ ഘട്ടത്തിൽ ആലോചിക്കേണ്ടതെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. മൂന്നാമത് ഇപ്പോൾ ഭാരതവണ്ഡത്തിൽ എന്നുമാത്രമല്ല ഭൂലോകത്തിന്റെ അധികഭാഗങ്ങളിലും പ്രചാരമുള്ളതും, നമ്മുടെ രാജാവിന്റെ ഭാഷയാകയാൽ പല കാഴ്ചങ്ങൾക്കും അതുനാവശ്യമായി തീർന്നിട്ടുള്ളതുമായ ഇംഗ്ലീഷ്ഭാഷ നമ്പൂതിരിമാർ പഠിക്കേണ്ടതാണെന്നും, അല്ലെന്നും, ഉള്ള ചില ആക്ഷേപങ്ങളും തൽസംബന്ധമായി അനാവശ്യമായ ചില ക്ഷിപ്രങ്ങളും, നാം കേൾക്കേണ്ടതിനാൽ അപ്രകാരമുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഗുണഭോഷണത്തെപ്പറ്റിയും ഈ അവസരത്തിൽ ചിന്തിക്കേണ്ടതെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. ഇതിനും പുറമെ നമ്മുടെ കമ്പ്യൂട്ടറൈസേഷൻ അതിൽ ഇയ്യടയിൽ ഉണ്ടായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ചില അഭിപ്രായഭേദങ്ങളെപ്പറ്റിയും രണ്ടു വാക്കു ഞങ്ങൾ പറയാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

മേൽപറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്വതസ്സവുള്ള ധർമ്മചാരങ്ങൾ ക്ലോഷമായി ഭേദപ്പെടുത്തുന്നകാര്യത്തെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ ആലോചിക്കുന്ന സമയം പല ദുർഘടമായ കാര്യങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ഉദിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ആചാരങ്ങൾ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നകാര്യം വളരെ എളുപ്പത്തിൽ സാധ്യമുള്ളതല്ല. ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിൽ അഗാധമായി കിടക്കുന്നതായ തത്വങ്ങളുടെ ദുർഗ്ഗമാവസ്ഥയും, ആവക തത്വങ്ങളും നമ്മുടെ പുരാതനായ്ക്കാർ നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നതായ ആചാരങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ചേർച്ചകളുടെ സ്വഭാവവും, ആലോചിക്കുമ്പോൾ പഴയചാരങ്ങളെ മാറ്റുന്നകാര്യത്തിൽ നാം അധികം ബദ്ധപ്പെടാതിരിക്കണമെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. സത്വഗുണപ്രധാനമായ ബ്ര

ഘതേജസ്സിന്റെ വേലി ആചാരമാകുന്നു. നമ്മുടെ സമുദായാചാരങ്ങൾ വേണ്ടവിധം നടത്തുന്നകാഴ്ചയിൽ ബുദ്ധിമുട്ടു വന്നുപോകുന്നുവെന്നുള്ള സംഗതിയാൽ അറിയപ്പെട്ട ജിജ്ഞാസ നന്നായിരിക്കയില്ല. നേരെമറിച്ച് ജനങ്ങൾക്കു ധർമ്മനിഷ്ഠയും തപസ്സും, കുറഞ്ഞുവരുന്തോറും ആചാരങ്ങൾ അധികമായി നിർബന്ധമാക്കി വെക്കുകയാണു ചെയ്യാറുള്ളതെന്നു നമ്മുടെ ഹിന്ദുശാസ്ത്രചരിത്രം വ്യക്തമായിപ്പറയുന്നുണ്ട്. ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിന്റെ പരമമായ രത്നങ്ങളും മനുഷ്യനിൽ അന്തർഭവിച്ചുകിടക്കുന്ന ആത്മോത്ഥി കൾക്കതികളുടെ സ്വഭാവങ്ങളും സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവർക്കു പ്ലാതെ ആചാരങ്ങൾ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതു കുറെ ദുർഘടമായിരിക്കും. ഐഹികമായ സുഖത്തിനുവേണ്ടി സദാചാരങ്ങളെ ബലികൊടുക്കുന്നതിന്നു കേവലം നിഷ്ഠയുണ്ടാകുന്നു. പുരുഷാർത്ഥങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ധർമ്മത്തിനുവേണ്ടിയാണ് നാം ജീവിക്കേണ്ടതു്. അർത്ഥകാമങ്ങൾ ധർമ്മത്തിനെ സഹായിക്കുന്നതിനായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തണം. ഭേദരക്ഷയേണ്ടി അർത്ഥകാമങ്ങൾ ആവശ്യമായിരിക്കും. ഇപ്രകാരം ധർമ്മത്തിന്റെ പ്രധാന്യത്തെ എപ്പോഴും മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ടും നമ്മുടെ തപസ്സിനെ അല്ലെങ്കിൽ ആത്മോത്ഥി കൾക്കതിയെ പ്രബലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും ആചാരങ്ങൾക്ക് അത്യാവശ്യമായും കാലത്തിനനുസരിച്ചു കൂടാതെ കഴിയാത്തതായും ഉള്ളമാറാങ്ങൾ വരുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതായാൽ വലിയ ദുർഘടംകൂടാതെ നമ്മുടെ ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യം ഭരവിധം സാധ്യമായേക്കാം. ഇതിന്നൊരുദാഹരണം പറയുന്നതായാൽ ഈ കാലത്ത് അത്യാവശ്യമായ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം നമ്പൂതിരിമാർ സ്വീകരിക്കുന്നകാഴ്ചയിൽ ആചാരവിരുദ്ധമുണ്ടാകുന്നതല്ല, എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം നട

ഇന്നുകാഴ്ചയിൽ പ്രത്യേകമായ ചില നിബന്ധനകളെ നമ്പൂതിരിമാർ സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട് പൊതുവിലുള്ള നിലയ്ക്കുള്ളിലും, സ്കൂളുകളിലും നമ്പൂതിരിമാർ ചേർന്നു പഠിക്കുന്ന ക്ലാസ്സുകളിൽ ചില ദുർഘടങ്ങൾ ഉണ്ടാകാവുന്നതുണ്ടാകാം വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു പ്രത്യേകം ഓരോപ്പാട് ആവശ്യമാകുന്നു. ഇതിന്നും പുറമെ പ്രാതസ്നാനം സപ്താഹ്യം മുതലായ കാര്യങ്ങൾക്ക് വിഷ്ണുജ്ഞാപനം വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തേണ്ടതും, അപ്രകാരം ചെയ്താൽ ആചാരവിരോധം ഉണ്ടാകാൻ ഒരിക്കലും ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ആകുന്നു.

നമ്മുടെ സുജനങ്ങളുടെ തീവണ്ടിയാക്രമണപ്പറ്റി പറയുന്നതായാൽ അതുകൊണ്ട് യാത്രാസൗകര്യവും, മറ്റു പലതരമായ കാര്യസൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ടായേക്കാവെങ്കിലും, അതുനിമിത്തം അവശ്യം പണ്ടുപോലുള്ള സമ്പദ്ഭാവങ്ങളും, പലപ്പോഴും വന്നുചേരാവുന്നതായ മാനദണ്ഡങ്ങളും, ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഇതൊന്നുമെന്ന് ഒരിക്കലും സ്വീകാര്യമാണെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ആശ്ചര്യകരമായ സമ്പ്രദായങ്ങളുടെ സമാധാനനകാലം കടന്നുപോകുന്നതിൽ കഴിക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്ന സംഗതിയിൽ നമ്മുടെ ബ്രാഹ്മചാര്യശ്രമം വേദം പ്രതാപനമായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും, ഈ ആശ്രമത്തോടു കൂടി നടത്തേണ്ടതാണെന്നു മനുജതലായ സൂതിരാന്തർ ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്ന ഗുരുകുലവാസവും, വേദം, വേദാംഗം ദർശനം, ശാസ്ത്രം മുതലായ പാഠങ്ങളും, അപ്പോൾ നാമാവശേഷമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നും നമ്മുടെ ഭാവിയിൽ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയിൽ ബ്രാഹ്മചാര്യശ്രമം ഉൾക്കൊള്ളാൻ നിർബന്ധമായും ഏറ്റെടുത്തേണ്ടതാണെന്നു

ന്നും അതിലേക്കു നമ്പൂതിരിവിദ്യാർത്ഥികൾ ആവുന്നേടത്തോളം ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ പ്രവേശിക്കേണ്ടതാണെന്നും, ഇങ്ങിനെത്തുടങ്ങിയ പല സംഗതികളെപ്പറ്റിയും ആലോചിക്കുമ്പോൾ ആശചലായന സമാവത്തനം കുറഞ്ഞുപോകുമെന്നു കഴിക്കുന്നതിന്നു ഞങ്ങൾ വിരോധം കാണുന്നില്ല. ബ്രഹ്മചര്യം കൂടെ ദീർഘമായ കാലത്തേക്ക് നീട്ടേണ്ടതാണെന്ന് ഞങ്ങൾ തീർച്ചയായും അഭിപ്രായപ്പെടുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ അതിനെ പ്രതാനുഷ്ഠാനം മാത്രമായിക്കലാശിപ്പിക്കരുതെന്നും വിദ്യാഭ്യാസസംബന്ധമായ ചിട്ടകളും യഥാർത്ഥമായ വിനയവും, ശമദമാദിശക്തികളും സമ്പാദിപ്പാനുള്ള നിഷ്കളും വൈദികമായും, വ്യാവഹാരികമായും, ഉള്ള അറിവുകൾ ലഭിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും നമുക്കു ബ്രഹ്മചര്യംകൂടെയും ഏറ്റെടുത്തേണ്ടതാണെന്നും, ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ഈ തത്വം നാംസംഗ്രഹിക്കുന്നതായാൽ ഉപനയനം മുതൽ സമാവത്തനംവരെയുള്ള കാലത്തെ സംഹിതയെങ്കിലും ധാരാളം വശമാക്കുവാൻ വേണ്ടിയേടത്തോളംമാത്രം ആക്കുകയും, ഏതാണ്ടു പന്ത്രണ്ടു വയസ്സുചെല്ലുമ്പോഴേക്കു സംഹിത മുഴുവനും പഠിക്കാവുന്നതിനാൽ സമാവത്തനം പന്ത്രണ്ടു വയസ്സിൽ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിന്നു ഞങ്ങൾ വിരോധം കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ യഥാർത്ഥമായ ബ്രഹ്മചര്യം സമാവത്തനത്തോടുകൂടി അവസാനിപ്പിക്കുന്നത് ദോഷമാകുന്നു. സമാവത്തനത്തിന്നുശേഷം തൃശ്ശിവപേരൂരിലോ തിരുനാവായയിലോ, വെച്ചു നടത്തിവരുന്ന അദ്ധ്യയനരീതിയെ അനുഗമിക്കുവാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവർ അവിടങ്ങളിൽവെച്ചു വേദാഭ്യായനംകൂടാതെ ചിട്ടയായും ബ്രഹ്മചര്യത്തോടുകൂടി നടത്തേണ്ടതും

നെന്നും, അതല്ലെങ്കിൽ നമ്പൂതിരിമാർക്ക് പ്രത്യേകം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതായ വിദ്യാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ച സംസ്കൃത സാഹിത്യവും പൗരസ്ത്യവിദ്യകളും പഠിക്കുകയും, വ്യാവഹാരികവും ജീവിതമാർഗ്ഗത്തിനനുസരണമായ നവീന വിദ്യകളും, ശാസ്ത്രങ്ങളും അഭ്യസിക്കുകയും, ഈ വിദ്യാലയത്തിലെ ചിട്ടകൾക്കും ബ്രഹ്മചര്യനിബന്ധനകൾക്കും അനുസരിച്ച് ആശ്വാസികമായും, മാനസികമായും, ശാരീരമായും ഉള്ള സംസ്കാരങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നും ഞങ്ങൾ പ്രബലമായി അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടു്.

നമ്മുടെ കന്യാകാപ്രദാനവിഷയത്തിൽ നൂതനമായൊന്നിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ചില അഭിപ്രായങ്ങളെപ്പറ്റി ഈ അവസരത്തിൽ ഒന്നും പറയാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇതു മതീവിവാഹം ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളിൽ നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. പുരാതനകാലം മുതൽക്കുതന്നെ നമ്പൂതിരിമാർ നടത്തിവരുന്ന ഈ ജാതിവിവാഹക്രമം ധർമ്മവിരുദ്ധമാണെന്നു പറവാൻ പാടുള്ളതല്ല. പുരാതനായുസ്സാർ ഇതു മതികളായ നാരീജനങ്ങളെ ധാരാളം വിവാഹം ചെയ്തു വന്നിരുന്നുവെന്നു് നമ്മുടെ ഇന്ത്യാചരിത്രം പ്രകടമായിപ്പറയുന്നുണ്ടു്. നവീനന്മാരായ ചില സൂതികാരന്മാർ ഇതു മതീവിവാഹത്തെ നിഷേധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പഴയ നടപ്പും സൂതികളും ഇതു മതീവിവാഹത്തെ നിഷേധിക്കുന്നില്ല. കിഴക്കൻജില്ലകളിലെ ബ്രാഹ്മണജാതിക്കാർ ഇതു മതീവിവാഹത്തെ നിഷേധമായിക്കേതുകയും, സ്ത്രീകളെ ബാല്യകാലത്തിൽതന്നെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും, ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. ഈ ശൈശവവിവാഹദോഷത്തെപ്പറ്റി ഭാരതചണ്ഡത്തിലെ അനേകം

യോഗ്യന്മാർ ആക്ഷേപിച്ചുവരികയും, ആ സമ്പ്രദായം നി
 ഞ്ഞൽ ചെയ്യേണമെന്നു നിർബ്ബന്ധമായി ഉപദേശിച്ചുവ
 രികയും ചെയ്യുന്ന ഈ കാലത്ത് അതൊന്നും കേൾക്കാതെ
 കിഴക്കൻജില്ലക്കാരുടെ ആപൽക്കരമായ മാർഗ്ഗങ്ങളെ അനു
 ഗമിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് വലിയ ദോഷമാകുന്നു.
 യുക്തികൊണ്ടും, ശാസ്ത്രംകൊണ്ടും, നടപ്പുകൊണ്ടും, ദോഷക
 രമാണെന്ന് ഒരിക്കലും കാണാത്തതായ ജ്ഞാനമതിവിവരം
 മലയാളികളായ നമ്പൂതിരിമാർ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് ഒരി
 ക്കലും തെറ്റാണെന്ന് ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. നേ
 റെമറിച്ച് ബ്രഹ്മചര്യശ്രമത്തെ, കുറേക്കൂടി ഭീർഷ്ണപ്പെടു
 ണമെന്നു ഞങ്ങൾ പ്രബലമായി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതി
 നാൽ ശൈശവവിവാഹം ആവുന്നേടത്തോളം ചുരുക്കേ
 ണ്ടാണെന്നുകൂടി ഈ അവസരത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊ
 ള്ളുന്നു.

നമ്മുടെ പഴയ ധർമ്മചാരങ്ങൾ വഴുകൂടാതെ നടത്തു
 വാൻ സംഗീകയില്ലെന്നും, ഗുണവും, സത്യവിരോധമാ
 യും, ആചാരങ്ങൾ തെറ്റിനടക്കുന്നതിനേക്കാൾ അവയെ
 കാലോചിതമായി ഭേദപ്പെടുത്തുകയാണു നല്ലതെന്നും മറു
 മുളള അഭിപ്രായത്തെപ്പറ്റിയും രണ്ടുവാക്കു ഇവിടെ പറയാ
 വുന്നതാണ്. ധർമ്മത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമായ തത്വങ്ങൾ
 ക്കു വിശദാംകൂടാതെ അതാതു കാലത്തും, അവസ്ഥകളി
 ലും ഭേദപ്പെടുവരുന്ന ശാരീരസൗകര്യങ്ങളെ നിറവേറ്റു
 വാനും, ശരീരത്തിന്റെ ആരോഗ്യരക്ഷയെ നിലനിർത്തുവാ
 നും, ചേണ്ടി അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ആചാരഭേദങ്ങളെ
 സ്വീകരിക്കുന്നതിന്നു വലിയ വിരോധമുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ
 വിചാരിക്കുന്നില്ല. ദേഹരക്ഷ അവശ്യം ചെയ്യേണ്ടതാക
 യ്ക്കൽ അതിന്നുചേണ്ടി സ്വീകരിക്കുന്നതായ ആചാരസൗ

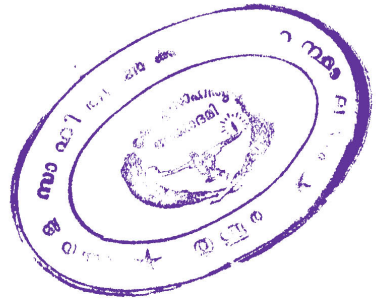
കുറുപ്പും കേവലം വിഷിദ്ധമാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. “ശരീരമാത്രം വലുതാകുന്നതും” എന്നു കേളിദാസമഹാകവി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു വളരെ ശരിയാകുന്നുവല്ലോ. കാലദോഷവസ്ഥകൾക്കനുസരിച്ച് ധർമ്മചാരങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു സൂതികാരന്മാരും വിരോധം പറഞ്ഞിട്ടില്ല. “സ്വഗ്രാമേ പൂർണ്ണമാചാരം അന്യഗ്രാമൈരർദ്ധകം. പട്ടണപാദമാചാരം പഥിശുദ്ധദാചരേൽ” ഈ സ്മൃതിവചനം നാം ഏല്പാവതും കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. സ്മൃതിവചനങ്ങളെല്ലാം കൃത്യമായി പരിശോധിക്കുന്നതായാൽ ദേഹരക്ഷക്കുവേണ്ടി ആചാരങ്ങളെ ചുരുക്കമെന്നും ഭേദപ്പെടുത്താമെന്നും നമുക്ക് അറിവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഈ കാര്യത്തിൽ നാം എപ്പോഴും സൂക്ഷിക്കേണ്ടത് എന്തെന്നാൽ കാമധർമ്മമായും ശുർത്തായും ആചാരഭംഗം വരുത്തുവാൻ ഒരിക്കലും പാടുള്ളതല്ലെന്നും, അങ്ങനെയൊന്നു തപസ്സിന്നും ധർമ്മത്തിന്നും വിരോധമായിരിക്കുമെന്നുമാകുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ കാലഗതി നോക്കുന്നതായാൽ നമ്പൂതിരിമാരുടെ ജീവിതമാർഗ്ഗത്തിനുള്ള ചില വൃത്തിസൗകര്യങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടിവരുമെന്നു ഞങ്ങൾ മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. കൃഷി മുതലായ തൊഴിലുകളിൽ നമ്പൂതിരിമാർ പ്രവേശിക്കേണ്ടിവരുമെന്നും ആവക വ്യവസായങ്ങളും, ഉദ്യോഗങ്ങളും, നടത്തുന്നവസരങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും ദേഹരക്ഷക്കു സൗകര്യപ്പെടുന്നതും വൈശ്വവൃത്തിക്കുവേണ്ടിക്കുന്നതുമായ ചില ആചാരങ്ങൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടിവന്നേക്കാമെന്നും, ആ പക്ഷത്തിൽ അതാതവസ്ഥകളിലും ദേശങ്ങളിലും ഇരിക്കുന്ന നമ്പൂതിരിമാർ ധർമ്മത്തിന്റെയും ധർമ്മമായ തത്വങ്ങൾക്കു വിരോധംകൂടാത്ത നിലയിൽ അതതു ദേശാചാരങ്ങളേയും, അതാതവസ്ഥകൾക്കനുസരിച്ചു

ഇതു ആചാരഭേദങ്ങളേയും അംഗീകരിക്കുന്നതു കേവലം തെറ്റാണെന്നും അതിൽ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

8 ഉപസഹാധനവ്യതിരിമാരുടെ സ്വയമ്മാനുഷാസനത്തെപ്പറ്റി അങ്ങർക്കുചോദിച്ചപ്പോഴുള്ളതെല്ലാം ഏതാണെന്ന് അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ ആലോചനയിൽ വന്നുകൂടുന്ന സംഗതികൾ ഇവിടെ ചുരുക്കത്തിൽ ഉപസഹാധികാളിടുന്നു. ധർമ്മമെന്നത് നമ്മുടെ ശ്രുതിസ്മൃതി മുതലായ വൈദികഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വിഹിതമായ കർമ്മങ്ങളും ആചാരങ്ങളും, നടത്തുകയും, നിഷിദ്ധമായതിനെ ത്യജിക്കുകയുമാകുന്നുവെന്നും പുരാതനമായ വണ്ണാശ്രമധർമ്മങ്ങളാണ് ഇതിൽ മുഖ്യമായിട്ടുള്ളതെന്നും അതിൽ ആദ്യത്തെ ധർമ്മസാരമായ ബ്രഹ്മണർക്ക് ആശ്രമജീവിതം ചട്ടമുപാധിയിൽ പാലിക്കണം, അവരുടെ സാത്വികവും ശമപ്രധാനവുമായ ധർമ്മാചാരങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ നില്പനില്പിന് അത്യാവശ്യമാണെന്നും കേരളബ്രാഹ്മണരായ നവ്യതിരിമാർ ശത്രുതങ്ങളാലും, സ്തോതങ്ങളാലും ഉള്ള ധർമ്മാചാരങ്ങളിൽ വിടാതെ ശ്രദ്ധാധരണമെന്നും ബാഹ്യപരിഷ്കാരപ്രധാനമായ പാശ്ചാത്യജീവിതത്തിന്റെ മാതൃകയെ അവർ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കണമെന്നും, ഈ മാതൃകയെ പ്രമാണമാക്കിക്കരുതെന്നതായാൽ നമ്മുടെ തപസ്സിനും ധർമ്മത്തിനും, ഹാനിവന്നേക്കാമെന്നും, ഗതസംബന്ധമായ ചില കാരണങ്ങളാൽ നമ്മുടെ ജീവിതമർദ്ദങ്ങൾക്കു കരെ ബുദ്ധിമുട്ടു നേരിടുന്നുണ്ടെന്നും അതുനിമിത്തവും ധർമ്മഹാനി വന്നേക്കാമെന്നും അതിനാൽ നവ്യതിരിമാരുടെ വ്യക്തിസ്വഭാവത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾകൂടിയും ആമുഖപ്പെടുത്തണമെന്നും, തപസ്സിനു വലിയ ഹാനിവരാതെ കൃഷിമുതലായ വൃത്തികൾ നടത്തുന്നതു നിഷിദ്ധമ

ല്ലെന്നും, പുരാതനഹിന്ദുധർമ്മങ്ങളും വിദ്യകളും പഠിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി നമ്പൂതിരിമാർക്ക് പ്രത്യേകവിദ്യാലയങ്ങൾ ക്ഷേത്രപ്പെട്ടത്തേക്കുതന്നെയെന്നും, കലാഭടശാസ്ത്രവും കലാസംഗീതവും ധർമ്മാചാരങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു വിരോധമില്ലെന്നും, ആ കാഴ്ചയിൽ നാം മുഖ്യമായി ആലോചിക്കേണ്ടതു ധർമ്മത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമായ തത്വങ്ങൾക്ക് ഹാനി വരുവാൻ പാടില്ലെന്നും വൈദികധർമ്മങ്ങളും ശാരീരധർമ്മങ്ങളും തമ്മിൽ എടുത്തു സാദൃശ്യത്തിൽ ശാരീരധർമ്മത്തിന്നാണ് അധികം വിലവെക്കേണ്ടതെന്നും ആവശ്യമായതോളം ഈ രണ്ടു ധർമ്മങ്ങളും തമ്മിൽ എടുത്തു തിരിച്ചറിയുവാൻ നോക്കേണ്ടതെന്നും ധർമ്മകാര്യങ്ങളിൽ ഭേദരക്ഷയും വ്യതിരക്ഷയും മാനുഷപോകരുതെന്നും ഇങ്ങിനെ നമുക്കു ധർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ വീഴ്ചപരാതെ നടത്തുന്നതായാൽ അഭിവൃദ്ധി വരുമെന്നും, ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

26927.

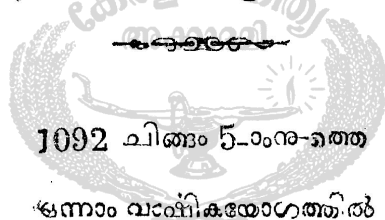
സ്വധർമ്മാനുഷ്ഠാനം

നമ്പൂതിരിയോഗക്ഷേമസഭയുടെ

കോട്ടയ്ക്കൽ ഉപസഭക്കാർ

തയ്യാറാക്കിയ

മെമ്മറോണ്ടം

1092 ചിങ്ങം 5-ാംന-ത്തെ

ഒന്നാം വാർഷികയോഗത്തിൽ

പാസ്സാക്കിയത്.

L. S. Press—Kottakal.

1917

Price 1 anna]

[മില 1-൩.

നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്വയംമാനഷ്ഠാനത്തെപ്പറ്റി

കോട്ടയ്ക്കൽ എൻ. വൈ. ഉപസഭയുടെ ഭര

ണസഭക്കാർ തയ്യാറാക്കിയ

മെമ്മോറാണ്ടം

1092 മേടമാസം 24-ാം തീയതിയ കോട്ടയ്ക്കൽ എൻ. വൈ. ഉപസഭയുടെ ഒരു യോഗത്തിൽ എൻ. വൈ. മ. ഹാസഭയുടെ മുമ്പാകെ വാർഷികയോഗത്തിൽ പാസ്സാക്കിയതും, ഈ ഉപസഭയ്ക്ക് അയച്ചുതന്നതും ആയ നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്വയംമാനഷ്ഠാനവിഷയമായ ഒരു തീർപ്പിന്റെ നേർ പകർപ്പ് വായിച്ചു റിക്കോർഡ് ചെയ്തും കർപ്പലേ നാരായണൻനമ്പൂതിരി അവർകൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതും കടുങ്ങമംഗലത്തു രാമൻനമ്പൂതിരി അവർകൾ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യപ്രകാരം നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്വയംമാനഷ്ഠാനം ഏതുവിധം ക്രമപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെന്നും മറ്റും സംഗതിക്ക് ഒരു സ്ത്രീ തയ്യാറാക്കി ഉപസഭയുടെ പൊതുയോഗത്തിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ ഈ ഭരണസഭക്കാരെ അധികാരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

2. നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്വയംമാനഷ്ഠാനത്തെപ്പറ്റി തയ്യാറാക്കുന്ന ഈ മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ താഴെ കാണിച്ച അഞ്ചു സംഗതികൾ പ്രത്യേകമായി ആലോചിക്കേണ്ടതാണെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു:—

(a) ധർമ്മത്തിന്റെ സ്വരൂപവും, ലക്ഷണവും, ഏ

നതാണ്?

(b) കേരളത്തിലെ ബ്രാഹ്മണരായ നമ്പൂതിരിമാരുടെ പ്രത്യേകമായ ധർമ്മങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണ്?

(c) നമ്പൂതിരിമാരുടെ ധർമ്മാചാരങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന്നു വല്ല പ്രതിബന്ധവും ഉണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്തെല്ലാമാണ്.

(d) ഈവക പ്രതിബന്ധങ്ങൾ (ഉണ്ടെങ്കിൽ) ഇല്ലാതാക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമെന്താണ്?

(e) ഇപ്പോഴത്തെ കാലത്തിന്നനുസരിച്ചു നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്വതസ്സേ ഉള്ള ധർമ്മാചാരങ്ങൾക്ക് വല്ല ഭേദഗതിയുപേക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് ഏതു വിധം വേണം?

3. ധർമ്മത്തിന്റെ സ്വരൂപവും ലക്ഷണവുമെന്താണ്— ധർമ്മം എന്ന വാക്കു ഒരു സംസ്കൃതപദമാകുന്നു. 'ശ്രിയതേ അനേന ഇതിധർമ്മഃ' എന്നാണ് ഇതിന്റെ ധാര്യപദം ചിന്തിക്കേണ്ടത്. ഇതിന്റെ പരിഭാഷയെന്തെന്നാൽ ലോകം അല്ലെങ്കിൽ ജനസമുദായം യാതൊന്നുകൊണ്ടു ധരിക്കപ്പെടുന്നുവോ അല്ലെങ്കിൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുവോ അത് ധർമ്മം എന്നാകുന്നു. അപ്പോൾ ജനസമുദായത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതും, നാം എല്ലാവരും അനുസരിക്കേണ്ടതും ആയ നിയമങ്ങളാണ് ധർമ്മമെന്ന പദത്തോൽപ്പത്തിയെടുത്തത്. നമ്മുടെ വേദങ്ങളിലും, മഹർഷിമാർ ഉണ്ടാക്കിയതായ സൂരികളിലും പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന വിധിനിർദ്ദേശപരമായ കൃതികളിലും ആലോചിക്കുന്നതായാൽ ധർമ്മത്തിന്റെ സ്വരൂപവും എന്താണു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. നവീനവിചിന്തനരായ പാശ്ചാത്യന്മാർ, അല്ലെങ്കിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർ 'ലാ' (നിയമശാസ്ത്രം) എന്ന

വാക്കുകൊണ്ടു സൂചിപ്പിക്കുന്ന അർത്ഥവും ധർമ്മമെന്നവാക്കുകൊണ്ടു നാം പറയുന്ന അർത്ഥവും ഏതാണ്ടു യോജിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കാം. അവരുടെ നിയമശാസ്ത്രവും ജനസമുദായത്തിന്റെ രക്ഷക്കുവേണ്ടി ഓരോ പണ്ഡിതനും താൻ ഓരോ കാലത്തു നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ വേദങ്ങളിലും സൂതികളിലും പറയപ്പെടുന്ന ധർമ്മത്തിന്റെ സ്വഭാവം ഏതാണെന്നാണല്ലോ ഇനി ആലോചിക്കേണ്ടതു്. ബഹുവിസ്താരത്തിലും വളരെ നിഷ്ഠയിച്ചും പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ ധർമ്മത്തിന്റെ സ്വഭാവവും, വിഭാഗങ്ങളും മാത്രം കൃപകഷ്ടമായി ആലോചിക്കുവാൻ ഈ ചുരുങ്ങിയ മമ്മോദങ്ങളിൽ സ്ഥലമനുവദിക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ പ്രകൃതകായ്ക്കുതന്നെ ആവശ്യമുള്ളതോളംമാത്രം പറയുന്നതു് ഒഴിച്ചു കൂടാത്തതാകയാൽ അത്രമാത്രം അതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ എടുത്തുപറയാം. സൂതികളുടെ അർത്ഥം ആലോചിക്കുമ്പോൾ വർണ്ണാശ്രമങ്ങളുടെ പ്രഭാവത്തെപ്പറ്റിയായാണെന്നാകയാൽ നമുക്കു് ഒരു ബോധമുണ്ടാകുന്നതു്. വർണ്ണധർമ്മങ്ങളും ആശ്രമധർമ്മങ്ങളും ഇപ്പോൾ ചില വിപോലാർക്കു കൂടെ കൈ ആക്ഷേപവിഷയമാകുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ആവക ധർമ്മങ്ങൾ നമ്മുടെ ഹിന്തുസമുദായത്തിന്റെ നിലനില്പിന്നും രക്ഷക്കും വളരെ ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതാകയാൽ ആവക ധർമ്മങ്ങളെ ആവുന്നിടത്തോളം കൈക്കൊള്ളേണ്ടതും അനുസരിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു. ഈവക വർണ്ണാശ്രമങ്ങളിൽ കാലത്തിന്നനുസരിച്ചു വല്ല മാറ്റങ്ങളും വന്നുപോന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതുകളിൽ അന്തർഭവിച്ചു കിടക്കുന്നതായ തത്വങ്ങൾ വിട്ടുകളയാതേയും അതുകളെ പ്രമാണപ്പെടുത്തിയും നമ്മുടെ പ്രത്യേകമായ കാലദേശാവസ്ഥകൾക്കനു

സരിച്ചു രക്ഷിച്ചു പോരേണ്ടതു നമ്മുടെ കൃത്യമാകുന്നു.

ആദ്യത്തിൽ ബ്രാഹ്മണൻ, ക്ഷത്രിയൻ, വൈശ്യൻ, ശൂദ്രൻ ഇങ്ങിനെ നാലു ജാതികൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും അവർക്കു പ്രത്യേകം ചില പ്രവൃത്തികളെ വിഭജിച്ചുകൊടുത്തുവെന്നും അതിൽ വൈദികമായും, തപസ്സിനെ അല്ലെങ്കിൽ അദ്ധ്യാത്മികശക്തിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതായും ഉള്ള ആചാരങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണർക്കും ലോകത്തിന്റെ രക്ഷാകരുതപവും, യുദ്ധസംബന്ധമായ് പ്രവൃത്തികളും ക്ഷത്രിയർക്കും, കൃഷി, വാണിജ്യം, പാത്രപാല്യം മുതലായി നാട്ടിലേക്കു ധനസമൃദ്ധിയെ ഉണ്ടാക്കുന്നതായ വൃത്തികൾ വൈശ്യർക്കും മേൽപറഞ്ഞ മൂന്നുവിധവൃത്തികളിലും സഹായം ചെയ്യുന്നതായും ജനസംരക്ഷണത്തിന്റെ ഉൽഗതിക്കായശ്യാനായും ഉള്ള മറ്റൊല്ലാ പ്രവൃത്തികളും ശൂദ്രർക്കും നിയമിച്ചു വെക്കുകയാണ് ചെയ്യുക എന്നും നാം കാണുന്നു. പ്രവൃത്തിവിഭാഗത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി പാശ്ചാത്യന്മാരായ ലോകതന്ത്രജ്ഞന്മാർ വളരെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു നമ്മുടെ സ്മൃതികാരന്മാരായ മഹർഷിമാർ കണ്ടുപിടിച്ചതായ ഈ വണ്ണ്യധർമ്മങ്ങളുടെ മാഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി വിശേഷിച്ച് പറയേണ്ടതുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. പ്രസ്തുത നാലുവിധമായ വണ്ണ്യധർമ്മങ്ങളിൽ ആദ്യത്തെ ധർമ്മത്തെപ്പറ്റി മാത്രമേ ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ആലോചിക്കുന്നുള്ളൂ. എന്നുവെച്ചാൽ വൈദികമായും സ്നാതനായും ഉള്ള ധർമ്മാചാരങ്ങളെപ്പറ്റിയും ഞങ്ങൾ നാം മുഖ്യമായി ആലോചിക്കേണ്ടതു്. ഇതിന്നുപുറമേ ബ്രാഹ്മണർക്കു വിഹിതമായ നാലാശ്രമധർമ്മങ്ങളേയും ചിന്തിക്കാവുന്നതാണു്. ബ്രാഹ്മചാരി, ഗൃഹസ്ഥൻ, വാനപ്രസ്ഥൻ, സന്യാസി ഇങ്ങിനെ നാലാശ്രമങ്ങളെ ബ്രാഹ്മണരുടെ ഇ

ടയിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഈ നാലിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ആശ്രമത്തിലല്ലാതെ ബ്രാഹ്മണർക്ക് ജീവിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. ആശ്രമജീവിതം ബ്രാഹ്മണരുടെ മാതൃകാജീവിതമാകുന്നു. അതാണു അവരുടെ ആദ്ധ്യാത്മികശക്തിയെ നിലനിർത്തിപ്പോരുന്നത്. ആശ്രമജീവിതം മാരകമായ വസ്തുക്കൾക്കു നേരിടുന്നതു കേവലം അസാധ്യമാകുന്നു. അതിനാൽ ഹിന്ദുമതപ്രകാരം ഈവക വൈദികർമ്മങ്ങളും തപോവൃത്തികളും ആചരിക്കുവാനും തെറ്റാതെ അനുഷ്ഠിക്കുവാനും കേരളബ്രാഹ്മണരായ നമ്പൂതിരിമാർ എപ്പോഴും ചുമതലപ്പെട്ടവരാകുന്നു. അവർ ഈ ചുമതലയെ നിറവേറ്റാത്തപ്പക്ഷം ആദ്ധ്യാത്മികശക്തി ലോകത്തിൽനിന്ന് അന്യമായിപ്പോവുകയും ആ പക്ഷത്തിൽ നാട്ടിലെ സൽഗുണങ്ങൾ മിക്കതും ഇല്ലാതാവുകയും, അതുനിമിത്തം ജനസമുദായത്തിന്റെ സ്ഥിതിയെല്ലാം തകരാനായിത്തീരുവാൻ സഹായിച്ചവകയും ചെയ്യും. അതിനാൽ നമ്പൂതിരിമാർ മേൽപ്പറഞ്ഞതായ അവരുടെ ചുമതലയെ ശ്രദ്ധിയ്ക്കേണ്ടതും ഇല്ലാത്തവകയും നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതാണെന്നു ഞങ്ങൾ പ്രബലമായും അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു.

4 കേരളബ്രാഹ്മണരായ നമ്പൂതിരിമാരുടെ പ്രത്യേകമായ ധർമ്മങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണ്?—വൈദികങ്ങളായ കർമ്മങ്ങൾ വിധിപ്രകാരം നടത്തുകയും തപസ്സ് അല്ലെങ്കിൽ ആദ്ധ്യാത്മികശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ആണു ബ്രാഹ്മണരുടെ മുഖ്യമായ ധർമ്മമെന്നു മേൽവകുപ്പിൽ പ്രസ്താവിച്ചുപോയില്ല. ശ്രൗതം, സ്തോത്രം ഇങ്ങിനെ വൈദികകർമ്മങ്ങൾ രണ്ടുവിധത്തിലുണ്ട്. അതിൽ സ്തോത്രകർമ്മങ്ങൾ എല്ലാബ്രാഹ്മണർക്കും നിർബ്ബന്ധമായിട്ടുള്ളതാണ്. ശ്രൗതകർമ്മങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ പ്രത്യേകം ചില ഇല്ലക്കാർ മാത്രമേ

ചെയ്യുവരുള്ളി. ഗർഭാധാനം മുതലായ ഷോഡശക്രിയകൾ സ്മാർത്തങ്ങളായ കർമ്മങ്ങളാകുന്നു. അഗ്നാധാനം, അഗ്നിഷോമന്താഗം, അഗ്നി മുതലായവ ഏതൊരു കർമ്മങ്ങളാകുന്നു. ഇതുകൂടാതെ അനേകം യജ്ഞങ്ങൾ പദങ്ങളിൽ വിധിച്ചു കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതുകളൊന്നും മലയാളത്തിൽ ഇപ്പോൾ ചെയ്യുവതന്നില്ല. ഈ ഏതൊരു സ്മാർത്തകർമ്മങ്ങൾ നമ്മുടെ ആചാരവിധികൾക്കനുസരിച്ച് നമ്പൂതിരിമാർ വീഴ്ചകൂടാതെ നടത്തേണ്ടതാകുന്നു. അദ്ധ്യയനം, അദ്ധ്യാപനം, യജനം, യാജനം, ഭാഗം പ്രതിഗ്രഹം ഇങ്ങനെയുള്ള ഷർക്കർമ്മങ്ങളുടെ അധികാരം ബ്രാഹ്മണക്കുള്ളതാകുന്നു. ഈവക കർമ്മങ്ങളുടെ വിസ്താരമായ വിവരണം ആവശ്യമാണെങ്കിലും തൽക്കാലം ഞങ്ങൾ അതിന്ന് ഭരണത്തില്ല. മലയാളത്തിൽ നടപ്പുള്ള സൂത്രങ്ങൾക്കും സൂതികൾക്കും അനുസരിച്ചു കർമ്മങ്ങൾ നടത്തേണ്ടതാണെന്നു മാത്രം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

എന്നാൽ നമ്പൂതിരിമാരുടെ ധർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്ന സമയം ഏതെല്ലാം അവർക്കു ധർമ്മമല്ലാത്തതാണെന്നു കൂടി ചിന്തിക്കുന്നതു ആവശ്യമാണല്ലോ. പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരം നമ്മുടെ ഭാരതവെണ്മയിൽ പ്രചരിക്കുവാൻ തുടങ്ങിട്ടു കുറെക്കാലമായി അവരുടെ (പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ) നാഗരികത്വവും വളരെ പുഷ്ടിയിൽ വന്നിരിക്കുന്നതായ സാഹിത്യഗുണങ്ങളും ബാഹ്യജീവിതത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ ലൌകികജീവിതത്തിൽ അവർ സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്നതായ വിഭവങ്ങളുടേയും ശാസ്ത്രീയജ്ഞാനത്തിന്റേയും, യോഗ്യതാ വസ്ഥയും ഇങ്ങനെയെത്രയെങ്കിലും പല സംഗതികളാലും ഇന്ത്യക്കാരായ നമ്മുടെ മനസ്സ് പലപ്പോഴും ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു പോകുന്നു. അതുനിമിത്തം നമ്മുടെ പുരാതനമായ ഹിന്ദു

ജീവിതത്തിന്റെ തത്വങ്ങൾ നാം പലപ്പോഴും വിസ്മരിച്ചു പോകുന്നു. ആദ്ധ്യാത്മികപരിഷ്കാരമാണ് ബാഹ്യപരിഷ്കാരത്തെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായിട്ടുള്ളതെന്നു നാം മറന്നു കളയുന്നു. പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരത്തിലും, ആവക വിദ്യകളിലും, ശാസ്ത്രങ്ങളിലും, നമുക്കു ഗ്രഹിക്കേണ്ടതായും, അനുസരിക്കേണ്ടതായും ഉള്ള അനേകം കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും അവരുടെ ബാഹ്യപരിഷ്കാരത്തെ മാത്രം കാതലാക്കി അന്ധപരമ്പരയായി അവരുടെ ബാഹ്യജീവിതത്തെ മാതൃകയാക്കി നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തുന്നത് ഒരിക്കലും നന്നായിരിക്കുകയില്ല. ബാഹ്യപരിഷ്കാരം കേവലം ത്യാജ്യമാണെന്നു ഞങ്ങൾ പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ ആദ്ധ്യാത്മികപരിഷ്കാരത്തെ ബാധിക്കുന്നതായ ബാഹ്യപരിഷ്കാരം ഒരിക്കലും സ്വീകരിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ലെന്നു നാം ധരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പ്രാതസ്സാനം, സപാല്യായം, ശുദ്ധിയായ ഭക്ഷണം, പരിശുദ്ധമായ ജീവിതം (ശാഗ്വേദോദികൾ കൂടാതെയും സമഭാവനയോടും, ഭൂതദയ, സമുദയസ്നേഹം, മുതലായ ഗുണങ്ങളോടും കൂടിയുള്ള ജീവിതം) ഇതുകൾ എല്ലാം വിടാതെ കൈക്കൊള്ളുകയും, സന്ധ്യാവന്ദനം മുതലായ നിത്യകർമ്മങ്ങളും, ആശൗചം മുതലായ വൈദികവിധികളും തെറ്റാതെയും വീഴ്ചവരാതെയും നടത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. ദേഹശുദ്ധിയും, ആത്മശുദ്ധിയും, നമ്പൂതിരിമാരുടെ ഒരു പ്രത്യേകധനമാണെന്നു നാം ധരിച്ചിരിക്കണം. ഈ അവസരത്തിൽ നമ്മുടെ ആശ്രമജീവിതത്തെ സ്പോഷിപ്പിച്ചുകൂടി രണ്ടു വാക്കു പറയാവുന്നതാണ്. ഉപനയം കഴിഞ്ഞ് സമാവർത്തനംവരേയുള്ള കാലമാണു ബ്രഹ്മചര്യാശ്രമത്തിൽ നാം ഇരിക്കുന്നത്. ഈ കാലം നമുക്കു നാലുകൊല്ലംമുതൽ ഏഴുകൊല്ലംവരെ നിലനില്ക്കുന്നു. വാസ്യവും പറയുന്നതാ

അത് ഇത്ര ചുരുങ്ങിയ കാലം കൊണ്ടു ബ്രഹ്മചര്യശ്രമം ഭീ
ക്ഷിച്ച് ഗൃഹസ്ഥശ്രമത്തിലേക്കോ, മറ്റു വല്ല ആശ്രമങ്ങളിലേക്കോ,
പ്രവേശിക്കുവാൻ തക്കയോഗ്യത നമുക്ക് ഉണ്ടാവു
മെന്നു ഒരിക്കലും വിചാരിച്ചുകൂടാ. ആശ്രമജീവിതമാണ്
ബ്രഹ്മണരുടെ മുഖ്യധർമ്മമെന്നു ഞങ്ങൾ കേൾക്കു പഠിക്കുന്നതു
ണ്ടല്ലോ. ഈ തത്വത്തിന്റെ പ്രാമാണ്യം സമ്മതിക്കുന്ന
പക്ഷം ബ്രഹ്മചര്യശ്രമം ഇത്ര ചുരുങ്ങിയ കാലം കൊണ്ടു മു
ഴുകിക്കുന്നതു ശാസ്ത്രം കൊണ്ടും, യുക്തി കൊണ്ടും ആലോചിക്കു
മ്പോൾ കേവലം അനുചിതമാണെന്ന് ഞങ്ങൾ വിചാരി
ക്കുന്നു. ചുരുങ്ങിയ പത്രങ്ങളു കൊല്ലവും, ഏറിയ നാല്പത്തു
ട്ട് സംവത്സരവും, ബ്രഹ്മചര്യശ്രമം ഭീക്ഷിച്ചു പോന്നി
രുന്നവനെ മനുഷ്യതയിൽ കാണുന്നു. അന്നുണ്ടായിരുന്ന
ഗുരുക്കുലവിദ്യാഭ്യാസം ബ്രഹ്മചര്യശ്രമകാലത്താണ് ആ
യുഗമാർ നടത്തിപോന്നിരുന്നതു്. ഈ ആശ്രമത്തിന്റെ
അവസാനത്തോടുകൂടി വിദ്യാഭ്യാസം ഏതാണ്ടു മുഴുകിക്ക
യും, അതിനുശേഷം ബ്രഹ്മണർ ഗൃഹസ്ഥശ്രമത്തിലേ
ക്കോ, മറ്റു വല്ല ആശ്രമങ്ങളിലേക്കോ, പ്രവേശിക്കുകയും
ചെയ്യിരുന്നു. ആശ്രമത്തിലല്ലാതെ ബ്രഹ്മണർക്കു വേറെ
എന്തും ഇരിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള തത്വം അവർ ഏ
പ്പോഴും പ്രബലപ്പെടുത്തിപ്പോരികയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ
വക സംഗതികൾ ആലോചിക്കുമ്പോഴും ആശ്രമജീവിത
ത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോഴും നമ്മുടെ
ഇടയിൽ ഇപ്പോൾ നടപ്പുള്ള ബ്രഹ്മചര്യശ്രമവും, (ഗുരുക്കു
ലവാസവും) അതിനുശേഷം നാം അനുവർത്തിച്ചുവരുന്ന
ആശ്രമജീവിതത്തിന്റെ സ്ഥിതിയും കേവലം നാമമാത്രമാ
ണെന്ന് പറയാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയല്ല. നമ്മുടെ ആശ്ര
മജീവിതം കുറെ അധികം നന്നായി സംസ്കരിക്കുകയും ആ

പ്രാഥമികശക്തിയെ പ്രബലപ്പെടുത്തുവാൻ കുറേക്കൂടി ശ്രമിക്കുകയും, ചെയ്യാൻ ഭാവമില്ലെങ്കിൽ, ബ്രാഹ്മണർ എന്നുള്ള ശബ്ദവും കൂടി കേവലം നാമമാത്രമായി ചരിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ. ബ്രഹ്മചര്യശ്രമത്തിന്റെ സംസ്കാരത്തെപ്പറ്റിയും, ശുഭകലവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റിയും, ഞങ്ങൾ ഇതോടുകൂടി വേറെ തയ്യാറാക്കുന്നതായ വിദ്യാഭ്യാസമെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ കുറെ അധികം വിസ്താരമായി പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണു് അതിനേപറ്റി ഇവിടെ എടുത്തു പറയുന്നില്ല. മറ്റെങ്ങെ ആശ്രമങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി കുറെ പറയേണ്ടതുണ്ടു്. എന്നാൽ ബ്രഹ്മചര്യശ്രമം വേണ്ടധിം നിർവ്വഹിക്കാതെ മറ്റെങ്ങെ ആശ്രമങ്ങളിലേക്കു പോകുന്നതായാൽ ആചാര ആചാരങ്ങളും, തപോനിഷ്ഠയും വേണ്ടധിം ക്രമപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു പോകുവാൻ കേവലം പ്രയാസമായിരിക്കും. അതിനാൽ ബ്രഹ്മചര്യശ്രമത്തിൽ നമ്പൂതിരിമാർ ധാരാളം ശ്രദ്ധവെക്കേണ്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ ബ്രഹ്മചര്യശ്രമം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം എല്ലാ നമ്പൂതിരിമാരും വിവാഹം കഴിക്കേണമെന്നു കേരളാചാരങ്ങൾ നമ്മെ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നില്ല. സമാചരണത്തിനുശേഷം സ്നാതകന്മാരായി ജീവിച്ചുവരുന്ന നമ്പൂതിരിമാർ മലയാളത്തിൽ ധാരാളമുണ്ടല്ലോ. “ജ്യേഷ്ഠഭാഗവതാഹിദേവേ” എന്നും “ശേഷാസുഭനവേത്തരൻ” എന്നും ഉള്ള ശങ്കരസ്മൃതിവചനങ്ങൾ പ്രകാരം ജ്യേഷ്ഠപുത്രൻ വിവാഹം ചെയ്തു് അഗ്നിയോടുകൂടി ഇല്ലത്തു താമസിക്കുകയും ഭൗപാസനം, വൈശ്വദേവോമുതലായ യജ്ഞകർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുകയും ശേഷമുള്ള സോദരന്മാർ സ്നാതകജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു് സ്വാഭാവികമായ മുതലായ തപോവൃത്തികൾ വീഴ്ചകളാതെ നടത്തിവരികയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സ്നാതകജീവിതം ആശ്രമജീവിതത്തിൽ

അന്തർഭവിക്കുമോ എന്നുള്ള സംഗതിയിൽ ചില സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ, അതിനെപ്പറ്റി സ്വല്പം ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാം. പരാശരസ്തുതിയിലും, അതിന്റെ മാധവീയവ്യാഖ്യാനത്തിലും, സ്തോതകന്മാരുടെ ജീവിതസമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റി വിവരമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവർക്ക് അഗ്നിയില്ലെങ്കിലും നിരഗ്നികമായ ഗൃഹസ്ഥകുടുംബങ്ങളെല്ലാം അവർ നടത്തിവരുന്നു. ദേവൻ, ജ്യോതി, പിതൃക്കൾ, ഭൂതങ്ങൾ മനുഷ്യർ—ഇവർക്കു ഗൃഹസ്ഥന്മാർ നിത്യം ചെയ്യേണ്ടതായ യജ്ഞങ്ങളെ സ്വപ്നാഭ്യായംകൊണ്ടും, തപ്തപ്രാണങ്ങൾകൊണ്ടും, സ്തോതകന്മാരും ചെയ്യുവരാനുണ്ട്. ഈവർക്കു കുടുംബം അഗ്നിയോടുകൂടി ചെയ്യാറില്ലെന്നുള്ളതു അതിനാൽ സ്തോതകന്മാർ ഗൃഹസ്ഥശ്രമത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചുവരണമെന്നു വിചാരിക്കണം. “ഗൃഹസ്ഥസ്തേ ദശാം കത്വാമുദാഹരേന്” എന്ന ഭാഷ്യവചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഗൃഹസ്ഥശബ്ദത്തിന്നു സ്തോതകത്വം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. “അലാഭേ കസ്യകരോഃ സ്തോതകവ്രതം ചരേൽ, അപിവാക്ഷത്രിയായാം പുത്രമുല്പാദയേത, ശുഭദായാംവാ” എന്നുള്ള പൈരീനസീ വചനത്തിന്റെ അർത്ഥമാലോചിക്കുമ്പോഴും അഷ്ടാശീതി സഹസ്രം സ്തോതകന്മാർ ധർമ്മപുത്രരോട് ഒരുമിച്ചു വന്നാൽ ലേക്ക് പോയി എന്ന് മഹാഭാരതത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സംഗതി ഓർക്കുമ്പോഴും സ്തോതകന്മാർ സാഗ്നികരായ വിചാഹം ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിലും തപസ്സിന്നു യതൊരു വിപ്ലവം വരാതെ അവർ ആശ്രമജീവിതത്തിൽ തന്നെ വർത്തിച്ചിരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ ധാരാളം വഴികാണുന്നുണ്ട്. ആശ്രമജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ തത്വം തപസ്സും ശമമോദിഗുണങ്ങളും ആണെന്നും അധ്യയനം മുതലായ കുടുംബങ്ങളിൽ ഈവർക്കു സത്യാഗുണങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്കു

വാൻ സ്നാതകന്മാർക്കും സാധ്യമാണെന്നും, ആലോചിക്കുമ്പോൾ സ്നാതകധർമ്മം ഭീഷിച്ചുവരുന്ന നവുതിരിമാരുടെ ജീവിതവും പരിശുദ്ധജീവിതമാകുന്നു. അത് ആശ്രമജീവിതത്തിൽ അന്തർഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. കേരളാചാര്യപ്രകാരം തവാട്ടുസമ്പ്രദായം പ്രബലപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഒരാൾ അഗ്നിയോടു കൂടി ഗൃഹസ്ഥാശ്രമം അനുസരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ ആ ഗൃഹം തവാട്ടിലെ മഹാജ്ഞാനവൃതിരിമാർക്കും, വന്നുചേരുന്നെന്നും, ജ്യേഷ്ഠഭ്രാതാവിന്റെ പുത്രൻ, അജ്ഞാതരുടെ പുത്രനിർവ്വിശേഷം പിതൃകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാൽ മതിയാവുന്നതാണെന്നും നാം അറിയുന്നുണ്ട്.

സ്നാതകന്മാരായ നവുതിരിമാർ അന്യജാതിയിലുള്ള സ്ത്രീകളിൽ ഗമിച്ചുവരാനുള്ളതു കടം ധർമ്മചര്യയാണെന്നു് ഇയ്യടിയിൽ ചിലമാന്യന്മാർ - അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകാണുന്നു. ഈ അഭിപ്രായത്തോടു കൂടി ഞങ്ങൾ യോജിക്കുന്നില്ല. മേൽപ്രസ്താവിച്ച പൈതൃകസീദ്ധചരണത്തിന്റെ അർത്ഥം ആലോചിക്കുമ്പോഴും, “ഗൃഹസ്വരാനുലോഭ്യേന ഗൃഹേണ പ്രതിപോമതഃ” എന്നുള്ള സൂതിധർമ്മം ഓർക്കുമ്പോഴും, മന, യാജ്ഞവല്ക്യൻ, പരാശരൻ, മുതലായ സൂതികാരന്മാർ ബ്രാഹ്മണരും അന്യജാതിയിലുള്ള സ്ത്രീകളും തമ്മിൽ നടന്നുവന്നിരുന്ന സംസർഗ്ഗത്തിൽ ജ്വലിക്കുന്ന സന്താനങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റിയും ധർമ്മചാരങ്ങളെപ്പറ്റിയും, പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെ ചിന്തിക്കുമ്പോഴും, കേരളത്തിലെ മതമക്കത്തായ സമ്പ്രദായപ്രകാരം നടപ്പുള്ള സംബന്ധരീതി നവുതിരിമാരുടെ തപസ്സിനേയൊ ധർമ്മനിഷ്ഠയേയൊ ഒരിക്കലും ബാധിക്കുമെന്ന് ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ പരിശുദ്ധജീവിതത്തിന് യാതൊരു ഹാനിയും വരുന്നതുമല്ല. ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ത

പസ്സിനു വിപ്ലവകൂടാത്തവിധം ജാതികൊണ്ടും, ആചാരനടവടികൾകൊണ്ടും, ഏതാണ്ട് പരിശുദ്ധ ജീവിതത്തെ അവലംബിച്ചുപോരുന്ന മതമക്കത്തായ തറവാടുകളിൽ ബന്ധം ഉണ്ടാവുന്നതു കേവലം ഭോഷകരമാണെന്നു തോന്നുവരില്ല. എല്ലാവരും വിവാഹം ചെയ്യുകയും, ഗൃഹസ്ഥാശ്രമത്തിൽ വൈദികകർമ്മങ്ങളോടും പരിശുദ്ധജീവിതത്തോടും, കൂടി വർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് നന്നായിരിക്കുമെങ്കിലും, ധനസംബന്ധമായ ചില പ്രധാനസംഗതികൾ ആലോചിക്കുമ്പോഴും, ജനങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുന്നതോടുകൂടി കൂടുതലായി ഭാഗം വരാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ആ സംഗതിയുടെ ആപൽക്കരമായ ഭാവിവെപ്പറി ചിന്തിക്കുമ്പോഴും കിഴക്കൻ ജില്ലകളിലെ ബ്രാഹ്മണസമുദായങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ കണ്ടുവരുന്നതായ ഓരിദ്രാവസ്ഥയും, വൃത്തിഹീനതയും, ആലോചിക്കുമ്പോഴും, മറ്റു അനേകം രാജ്യങ്ങളിൽ ജനബാഹുല്യം നിമിത്തവും വിവാഹസംബന്ധമായ മറ്റാനേകം ദൃഢമുദാർശനം നിമിത്തവും, ഉണ്ടായിരിക്കാണ്ടിരിക്കുന്നതായനിത്യാനർത്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോഴും ശ്രീപരശുരാമനാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട കേരളാചാരം വളരെ പ്രശസ്തമാണെന്നു് ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. ഈ ആചാരത്തിന്റെ സഹജമായ ഗുണം നിമിത്തം നമ്പൂതിരിമാർ ഓരിദ്രാവസ്ഥയിൽപ്പെടാതെ അവരുടെ സ്വധർമ്മനുഷ്ഠാനം നിവൃത്തിച്ചുപോരുന്നവർ ത്രാണിയുള്ളവരായിത്തീരുന്നു. ഭക്ഷണത്തിനും വേറായുള്ളനിത്യാവശ്യങ്ങൾക്കും മുട്ടുള്ള നമ്പൂതിരികളുംബങ്ങൾ കരച്ചുകൊണ്ടു്. ഈ ഗുണം മറ്റു ജില്ലകളിൽ കാണുന്നില്ല. അതിനാൽ പ്രസ്തുതകേരളാചാരത്തെ തെറ്റിക്കുന്നത് ഭോഷകരമാണെന്നും, നമ്പൂതിരിമാർതാപാവൃത്തിയും, സാധ്യമായും, മറ്റുള്ളസാത്വിക

ധർമ്മങ്ങളും ഒരിക്കലും കളയരുതെന്ന ജീവിതം കഴിച്ചു കൂട്ടേണ്ടതാണെന്നും, ഞങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കൊള്ളുന്നു.

(5) നമ്പൂതിരിമാരുടെ ധർമ്മാചാരങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന് വല്ലപ്രതിബന്ധവുമുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്തെല്ലാമാണ്?—പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരം അധികമധികം പ്രചാരത്തിൽ വരുന്നതോടുകൂടി നമ്പൂതിരിമാരായ നമ്മുടെ നിത്യജീവിതത്തിലും, ആദർശങ്ങളിലും ദിനംപ്രതി വ്യത്യാസങ്ങൾ വന്നുചേരുന്നുണ്ടെന്ന് ഇതിനുമുമ്പേതെ വകുപ്പിൽ സപ്തം ഞങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. നമ്മുടെ നിത്യജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കാണ്ടുവരുന്ന വ്യത്യാസം നിമിത്തം നമ്മുടെ നിത്യചിലവുകൾ വളർച്ച വരുകയും അതുനിമിത്തം ധനസമ്പാദ്യത്തിന് ചിലവുതിരമാറ്റങ്ങൾ എടുക്കേണ്ടിവരികയും, ആവകമാറ്റങ്ങൾ പലപ്പോഴും നമ്മുടെ തപസ്സിനും, ആദ്ധ്യാത്മികമായ സമ്പത്തിനും, വിരോധമായി പ്പരിണമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആദർശങ്ങളിലുള്ള വ്യത്യാസം നിമിത്തം വന്നുചേരുന്ന ദുർഘടങ്ങൾ ഇതിലും അധികമാണ്. പാശ്ചാത്യന്മാരെ മാതൃകയാക്കിക്കൊണ്ട് നമ്മുടെ ഭാരതവണ്യത്തിലുള്ള അനേകം യോഗ്യന്മാർ അവരുടെ ജീവിതത്തെ ക്രമാപ്തമാക്കിക്കൊണ്ടു വരുന്നതു നരംനിത്യം കാണുന്നുണ്ട്. ഈ സംഭവത്തിന്നു തക്കതായ കാരണങ്ങൾ ഇല്ലെന്നില്ല. പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ സാഹിത്യവിഷയമായും പ്രകൃതിശാസ്ത്രം ശാരീരശാസ്ത്രം, ഗണിതശാസ്ത്രം—ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങിയ അനേകം ശാസ്ത്രങ്ങൾ വിഷയമായും ഉള്ള യോഗ്യതകൾ നമുക്കു ദിനംപ്രതി പരിചയപ്പെട്ടുവരുന്നു. അതിനനുസരിച്ച് അവരുടെ (ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ) രാജകീയമായ ശക്തിവികാസം സേതുപയ്ക്കുന്നമുള്ള നമ്മുടെ രാജ്യത്തു മുഴുവും പ്രബല

പ്പെടുവന്നിരിക്കുന്നു വെന്നമാത്രമല്ല ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ നമു
വികശക്തികളും ചേർന്നു അനേകം രാജ്യങ്ങളും ഭൂപ്രദേശങ്ങളും
അവരുടെ മേക്കോയ്മയിൽ കീഴിൽ വന്നിരിക്കുന്നതോടുകൂടി
അവരുടെ ധനസംബന്ധമായും വ്യാപാരസംബന്ധമായും,
രാജകീയ സംബന്ധമായും, ഉള്ള യോഗ്യതകൾ തുലോം വ
ലിച്ചുവരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇവക ശക്തികളും യോഗ്യ
തകളും നാം നിന്റും കാണുന്നസമയം നമ്മുടെ തിടയിൽ
പലക്കും പാശ്ചാത്യമാതൃകയിൽ ഭ്രമം ജനിക്കുന്ന കാഴ്ചത്തിൽ
അതുതെളിവുവാനില്ല. എന്നാൽ നമ്മുടെ പുരാതനമഹർ
ഷിമാരുടെ മാതൃകാജീവിതത്തെ ബാഹ്യപരിഷ്കാരപ്രധാനമാ
യ ഈപ്പാഴത്തെ പാശ്ചാത്യജീവിതവുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കു
മ്പോൾ കററ പരിപ്ലവങ്ങളെ ആദ്യം പറഞ്ഞ മാതൃകയാ
ണ് വാസ്തവത്തിൽ നല്ലതെന്നു തോന്നാതിരിക്കുകയില്ല. പ
ക്ഷേ ഇതുതന്നെ കൂടിത്തട്ടിച്ചുനോക്കുവാനും, അവകളിലെ
ഗുണദോഷങ്ങളെ കൃത്യമായി നിരൂപിക്കുവാനും,
തക്ക പരിപ്ലവങ്ങൾ നമ്മുടെ തിടയിൽ കുറഞ്ഞുവന്നിരിക്കു
ന്നു. പ്രയാസമേറിയ ഈ ഉദ്യമത്തിന്നു നമ്മുടെ പുരാതന
മായ ശാസ്ത്രങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതന്നു പുറമെ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ
പഠിക്കുകയും, ആവക സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളും, ശാസ്ത്രങ്ങളും,
വായിക്കുകയും, അതിൽ അന്തർദ്വിഷ്കരിക്കുന്ന സംഗതി
കൾ നമ്മുടെ ശാസ്ത്രങ്ങളുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കുകയും, വേണ്ടി
യതും ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നപക്ഷം ആധ്യാത്മികപരിഷ്കാരം
പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതായ നമ്മുടെ പഴയശാസ്ത്രങ്ങളിൽ അന്നു
ഭവിച്ചുകിടക്കുന്നതെന്തെങ്കിലും പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരത്തെക്കാൾ
തുലോം അധികം മഹാത്മ്യമുള്ളവയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാ
തിരിക്കുകയില്ല. മേൽപ്രസ്താവിച്ചവിധം നമ്മുടെ ആദർശങ്ങളിൽ
വന്നു ചേർന്നിരിക്കുന്ന ഭ്രമം നിമിത്തം പഴയ ധർമ്മപര

ങ്ങളിൽ പ്രതിപത്തി ദിനത്തോൾ കുറഞ്ഞുവരുന്നു. ആവക ആചാരങ്ങളുടെ പരമാർത്ഥമായ തത്വങ്ങൾ ധരിക്കുവാൻ മന്ത്രമുള്ള പഠിപ്പുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈഭോഷം വന്നിരുന്നുല്ല. നിർഭാഗ്യവശാൽ ബ്രാഹ്മണരായ നമ്മുടെ സ്വഭാവമായിരുന്ന സംസ്കൃതത്തിലും, ആവക ശാസ്ത്രങ്ങളിലും അറിവുള്ളവർ വളരെ ചുരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്നു പല കാരണങ്ങളുണ്ട്. അതൊക്കെ ഈ ചുരുങ്ങിയ മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ എടുത്തുപറയുവാൻ ഞങ്ങൾ ഒരുങ്ങുന്നില്ല. സംസ്കൃതഭാഷയിലും, തൽസംബന്ധമായ ശാസ്ത്രങ്ങളിലും, നമുക്കുള്ള അഭ്യാസത്തിന്റെ ന്യായതയും പാശ്ചാത്യമാതൃക പ്രബലപ്പെട്ടുവരുന്നുതോടുകൂടി നമ്മുടെ നിത്യജീവിതത്തിന്നു വരുന്നതായ വ്യയാധിക്യവും ആദർശങ്ങളിലുള്ള ഭ്രമവും, ഇങ്ങിനെ മൂന്നുവിധം പ്രതിബന്ധങ്ങൾ നമ്മുടെ ധർമ്മചാരങ്ങൾക്കു തടസ്സമായി വരുന്നുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു.

6 ഈവക പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമെന്താണ്?— നമ്മുടെ ധർമ്മചാരങ്ങൾക്കു മുഖ്യമായി മൂന്നു പ്രതിബന്ധങ്ങൾ അതായത് (1) നമ്മുടെ പൗരസ്ത്യവിദ്യകളുടേയും അവയിൽ അന്തർഭവിച്ചു കിടക്കുന്ന ആധ്യാത്മികതത്വങ്ങളുടേയും, മോശമായ അറിവ് (2) പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരശക്തിയാലും, മറുചില ധനസംബന്ധമായ സംഭവങ്ങളാലും, വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന നിത്യച്ചിലവുകളും, തന്നിമിത്തം നമുക്ക് സംഭവിച്ചിരിക്കുന്ന പരാധീനതയും (3) പാശ്ചാത്യമാതൃകകളെ ഭ്രമിക്കുന്നതിനാൽ, നമ്മുടെ ആദർശങ്ങൾക്ക് വന്നുചേർന്നിരിക്കുന്ന ചില മാറ്റങ്ങൾ, ഇവയാണെന്നു നാം കണ്ടുവെല്ലാം. ഈ പ്രതിബന്ധങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമെന്താണ്? ചികിത്സനിശ്ചയിക്കു

നൂറുവ ശാതത്തിന്റെ സ്വഭാവം അറിയേണ്ടതു് ആവശ്യമാകുമ്പോലെ കഷ്ടനിയമങ്ങളിൽ പ്രതിബദ്ധങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മജ്ഞാനം ചെത്രാവശ്യമാണല്ലോ. ഒന്നാമതു പൗരസ്ത്യവിദ്യകൾ യഥാവിധി പഠിക്കുവാനും, അവയിൽ അടങ്ങിയ തത്വങ്ങളെ വാദപ്രതിവാദങ്ങളാലും, മനനസമ്പ്രദായങ്ങളാലും, വേണ്ടവിധം ധരിക്കുവാനും നാം ശ്രമിക്കണം. ഈവക ശാസ്ത്രങ്ങൾ പഠിക്കുവാനും പഠിപ്പിക്കുവാനും ഉള്ള വിദ്യാലയങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയാണു് ഈകാലത്തു് അധികം നല്ലതു്. പണ്ടത്തെ ഗുരുകുല സമ്പ്രദായത്തിലും, പരിഷത്തുകളുടെ (നഭാമന്ദിരം) സമ്പ്രദായത്തിലും, അന്തർഭവിച്ചു കിടക്കുന്ന തത്വങ്ങൾ പ്രസ്തുതവിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുത്തുകയുണ്ടാകണം. ഈവക സംഗതികൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ ചേര തെയ്യാറാക്കിയ മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ വിസ്താരമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനാൽ തൽക്കാലം എടുത്തുപറയുന്നില്ല. ഈവക പൗരസ്ത്യവിദ്യകൾ യഥാർത്ഥമായി മനസ്സിലാക്കുകയും, അവയിൽ പറയപ്പെടുന്ന തത്വങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു് നമ്മുടെ ആചാരങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യം എടുപ്പത്തിൽ നിവൃത്തിയാക്കുമെന്നുമാത്രം ഇവിടെ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

ധനസംബന്ധമായപ്രതിബദ്ധത്തെപ്പറ്റിയാണല്ലോ ഇനി ആലോചിച്ചിരുന്നതു്, ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഈ സംഗതി ആലോചിക്കുന്നകാഴ്ചത്തിൽ പല ധനസംബന്ധമായ തത്വങ്ങളെപ്പറ്റിയും ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. നമ്മുടെ നിത്യചിലവു വർദ്ധിക്കുന്നതിന്നു മുഖ്യമായ കാരണമെന്താണു്? അധികം നമ്പൂതിരിമാർക്കും ഭക്ഷണത്തിന്നു മാത്രമെങ്കിലും നെല്ല് ജന്മസ്വത്തിൽനിന്നു കിട്ടിവരുന്നു. ഭ

ക്ഷണത്തിന്നു പുറമെ വേണ്ടതായ ചിലവുകൾക്കാണ് ചില
 നമ്പൂതിരിമാർ ക്ലേശിക്കുന്നത്. ഈവക ചിലവുകൾ ക്ലേശം
 കൂടാതെ നടത്തുവാൻ ത്രാണിയുള്ള നമ്പൂതിരി ഇല്ലങ്ങൾ ക
 റെന്റായൊക്കെ ഉണ്ടെങ്കിലും അധികം ഇല്ലക്കാർക്കും മേന്മയില
 വിന്നുള്ള പണം വേറെ സമ്പാദിക്കേണ്ടിവരുന്നു. പ
 ണ്ട് ഈ വക സമ്പാദ്യങ്ങൾ പ്രതിഗ്രഹം, മുതലോ, ക്രി
 യസ്ഥാനം, പരികരണം, മുറുപ്പം, ശാന്തി, മുതലായ കാര്യ
 ങ്ങളാലാണ് നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഇതുകൾക്കു പ
 ലസംഗിതകളാലും ചില ന്യൂനതകൾ വന്നുചേർന്നിരുന്ന
 ന്നു. വൈദികകർമ്മങ്ങളിൽ വിശ്വാസം കുറഞ്ഞുവരുന്നു.
 പരിശുദ്ധമായ ഈവക കർമ്മങ്ങളിൽ നമ്പൂതിരിമാർക്കു കൂടി
 ശ്രദ്ധ കുറഞ്ഞുവരുന്നുവെന്ന് വളരെ ശോചനീയമായിരിക്കുന്നു.
 യോഗാദികളിൽ പരികർമ്മത്തിന്നും ബ്രഹ്മചാരികൾക്കുള്ള
 മുതലോടുകൂടെ തക്ക വൈദേശ്യമുള്ള നമ്പൂതിരിമാരെക്ക
 ണ്ടുകിട്ടുന്നില്ലെന്നു ചിലർ ആക്ഷേപിക്കുന്നത് നാം കേൾ
 ക്കാറുണ്ട്. ഈവക കാര്യങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ കുറയും
 തോറും അന്യസമുദായക്കാർക്കും വിശ്വാസം കുറഞ്ഞുവരുമെ
 ന്നും തന്മൂലം ബ്രാഹ്മണരാൽ മാത്രം ചൊയ്യപ്പെടാവുന്ന
 മേൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ദിനംപ്രതി അനുഭവിക്കുവാൻ ഇട
 യാകുമെന്നും ഞങ്ങൾ ഭയത്തോടുകൂടി ശങ്കിക്കുന്നു. അതി
 ന്നാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിൽ നമ്പൂതിരിമാർ കുറെ
 അധികം ശ്രദ്ധവെക്കണമെന്നും തപസ്സിനെ പ്രബല
 പ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും, അനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ വീഴ്ചവരാത്തേയും
 നടക്കുന്നപക്ഷം പ്രതിഗ്രഹം മുതലായ കാര്യങ്ങൾ നമ്പൂതി
 റിമാരുടെ ആദ്ധ്യാത്മികശക്തിയെ ഒരിക്കലും നഷ്ടമാക്കു
 കയില്ലെന്നും, അവരുടെ ധനവൃഷ്ടിക്കു കാരണമായിത്തീരു
 മെന്നും, ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. കാലത്തിന്നനുസരി

ചു് കൃഷിമുതലായ പ്രവൃത്തികളിലും നമ്പൂതിരിമാർക്ക് ഏ
 രപ്പുടാവുന്നതാണെന്ന് ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. കലിയു
 ഗത്തിൽ ബ്രാഹ്മണക്കു കൃഷിമുതലായ വൈശ്വവൃത്തി
 കൾ എടുക്കുന്നതിന്നു വിരോധമില്ലെന്നു പരാശരസ്മൃ
 തിയിൽ നാം കാണുന്നു. ഇതുകൾ പക്ഷെ രൂപസ്സിന്
 വലിയ വിരോധംകൂടാതെ നടത്തുകയും വേണം. നമ്പൂതി
 റിമാർക്കു നടത്താവുന്ന ധനസമ്പാദനകാര്യങ്ങളിൽകൃഷിത
 നെന്നാണ് അധികം പ്രധാന്യം ഞങ്ങൾ കണ്ടുനേട്ടം. ഇല്ല
 തിന്നു സമീപം കുറവു ഭൂമിയെങ്കിലും ഇല്ലാത്ത നമ്പൂതിരി
 മാർ ചുരുക്കമാണ്. പണ്ട് സ്വയമേവ കൃഷിനടത്തിച്ചു വ
 ന്നിരുന്ന നമ്പൂതിരിമാർ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും
 കുറവു ഭൂമി അവിടവിടെ കാണാവുന്നതാണ്. കന്നം,
 വിത്തും, ചെറുക്കുളം, സ്വാധീനമുണ്ടെങ്കിൽ കൃഷിനടത്തു
 ന്നകാര്യം നമ്പൂതിരിമാർക്ക് വളരെ പ്രയാസമുള്ളതല്ല.
 പ്രാതസ്സാനവും, സ്വാധ്യായവും, ഇതുകൊണ്ട് തടസ്സപ്പെ
 ടുകയില്ല. കൃഷിക്കു പ്രത്യേകം ഒരാളെ നിയമിക്കുകയും ന
 മൂടെ മേൽനോട്ടം വിട്ടുകുളയാതെ നിത്യവും, കുറവേറേ
 ഇതിലേക്കു ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യാൽ മതിയാവുന്ന
 താണ്. ധനസംബന്ധമായ വേറെ ഒരു തരംഗിൽ നമ്പൂ
 തരിമാർക്കു പ്രവേശിപ്പാനുള്ളതു പണപ്പെടുത്തലാകുന്നു. പ
 ണമെന്ന പദാർത്ഥത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ചില നൂ
 തനതത്വങ്ങൾ നമുക്ക് ഒരുസമയം പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ കയ്
 വടസാഹിത്യത്തിൽ നിന്ന് കടം വാങ്ങേണ്ടിവരും. പലപ്പോ
 പാഠങ്ങളുടേയും വർദ്ധനയൊടുക്കി തുലാം പ്രബലപ്പെ
 ടു വന്നിരിക്കുന്നതായ പണത്തിന്റെ പ്രചാരവും അ
 തിൽ അന്തർവിച്ചുകിടക്കുന്ന അനേകം സംഗതികളും നി
 മിത്തം പണത്തിന്റെ കച്ചവടം പ്രത്യേകിച്ചും നമ്മുടെ പാ

റവിയയമാക്കി തീർക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇതു വളരെ രസകരമായ ഒരു പഠിപ്പാണെന്നും. ഇപ്രകാരമുള്ള പണക്കച്ചവടത്തിൽ നമ്പൂതിരിമാർ പ്രവേശിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കുമെന്നും അധികം തടസ്സിനു വിഷ്ണുക്കൂടാതെ അതു നടത്താവുന്നതാണെന്നും ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. ഇതു നാട്ടിലെ പൊതുവിലുള്ള ധനസമൃദ്ധിക്കും കാരണമായിത്തീരും. ഭൂമിയുടെ മണ്ഡലമായ നമ്പൂതിരിമാർ ഐക്യമന്ത്രത്തോടും, പരസ്പര സഹായത്തോടുംകൂടി ബാങ്കുസമ്പ്രദായത്തിൽ കമ്പനികളായോ സ്വന്തനിലയിലെ ഈ വിധമുള്ള ഏല്പാടുകൾ കൂമപ്പെടുത്തുന്നതായാൽ അതുകളിൽ പലസ്നാതകന്മാരായ നമ്പൂതിരിമാർക്കും പ്രവേശിക്കാവുന്നതും അതുനിമിത്തം അവർക്കു ധനസമ്പാദ്യമുണ്ടാക്കാവുന്നതും, ആകുന്നു. മൂന്നാമതു ഞങ്ങൾക്കു ഒരു കാര്യം പറയാനുള്ളത് എന്തെന്നാൽ നമ്പൂതിരിമാരുടെ ഭൂമിസംബന്ധമായ കാര്യപ്രവൃത്തികളിൽ നമ്പൂതിരിമാർതന്നെ ഏല്പേടേണ്ടമെന്നാകുന്നു. കുടിയാന്മാരോടു പാട്ടം പിരിക്കുക, പെരിച്ചെഴുത്തുകാര്യങ്ങളും ചുവഹാരകാര്യങ്ങളും നടത്തുക ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങിയ കാര്യസ്ഥതാപ്രവൃത്തികൾ നമ്പൂതിരിമാർക്കു നടത്താവുന്നതും, അതുകൊണ്ടു സ്വല്പം ചില സമ്പാദ്യങ്ങൾ അവർക്കുണ്ടാകാവുന്നതുമാകുന്നു. ഇതിന്നു നമ്പൂതിരിമാർ സ്വല്പം ചിലതു പഠിക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്യും. കടലാസ്സിൽ എഴുതുക, അത്യാവശ്യം കണക്കുകൾ കൂട്ടുക, മലയാളത്തിലെ കാണമുള്ള മറ്റാദായപ്പറ്റി കുറെക്കുറെ വശമാക്കുക, ഇല്ലാഴ്ത്തെ വ്യവഹാരനടവടികളിൽ പരിചയിക്കുക. ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങി ചില അറിവുകൾ അവർക്കു സമ്പാദിക്കേണ്ടിവരും. ഈ കാര്യം വളരെ പ്രയാസമാണെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ലെന്നും. ഇതോടുകൂടി ചേറേതയ്ക്കാരാകുന്ന വിദ്വാന്മാസ

മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായ പ്രകാരം ബുദ്ധിസംസ്കാരവും, ആത്മീയ സംസ്കാരവും, വന്നു ചേർന്നിരിക്കുന്ന സ്റ്റാതുകന്മാർക്ക് ഈവക കാൽപ്പന്തും വളരെ ലഘുവായിരിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിൽ പറഞ്ഞതായ നവീനശാസ്ത്രങ്ങളുടെ പാണ്ഡിത്യം നമുക്കുണ്ടാക്കിത്തീർക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതായാൽ ആവക അറിവുകൾക്കും പരിചയങ്ങൾക്കും, അനുസരിച്ചു പലതൊഴിലുകളും നമുക്കുണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം സാധിക്കുമെന്നും തപസ്സിന്നു യാതൊരു വിഘ്നവും കൂടാതെ നമ്മുടെ ധനസമ്പാദ്യത്തിന്നു മാറ്റമുണ്ടാവുമെന്നും ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. യന്ത്രശാസ്ത്രം, രസായനശാസ്ത്രം, ഗണിതശാസ്ത്രം, സംഖ്യാശാസ്ത്രം, ശാരീരശാസ്ത്രം, (അല്ലെങ്കിൽ ജീവശാസ്ത്രം) വിദ്യുച്ഛക്തിശാസ്ത്രം, ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങിയ ശാസ്ത്രങ്ങൾ നാം പഠിക്കുകയും, ആവക പരിചയങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുകയും അതുകൂടെ ധനസംബന്ധമായ കാൽപ്പന്തുകൾക്ക് അതായത് പല കൈതൊഴിലുകൾക്കും, കൃഷിചെയ്യാനും ഉപയോഗിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമാവുകയും ചെയ്താൽ നമ്മുടെ ധനസംബന്ധമായ കാൽപ്പന്തുകളെല്ലാം സുഖമായി നിവൃത്തിയാകുന്നതും, നമ്മുടെ ധർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തിന്നു പ്രതിബന്ധമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന നിത്യച്ചിലവിന്റെ വലുപ്പവും, തന്മൂലമുള്ള പരാധീനതയും നിമിത്തമുണ്ടാവുന്ന ദോഷങ്ങൾ കൂടാതെ കഴിക്കാവുന്നതുമാകുന്നു.

പാശ്ചാത്യ മാതൃകകളെ ഭ്രമിക്കുന്നതിനാൽ നമ്മുടെ ആദർശങ്ങൾക്കു വന്നു ചേർന്നിരിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങളെ പറ്റിയാണ് ഇനി ചിന്തിപ്പാനുള്ളത്. നമ്മുടെ ഹിന്ദുമതപ്രകാരമുള്ള ആദർശങ്ങൾ 'കാലതെറ്റാത്ത മൗനമനുഷ്ഠാനം' എന്നും 'ശോചനീയമാകുന്നുവല്ലോ. പണ്ടു മളരെ യെ

ഗുണമായ മഹിമയും, ഹിന്ദുരാജാക്കന്മാരും സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതായ മാതൃകകളെ നമുക്ക് ഈ കാലത്തു മുഴുവനും അനുസരിക്കുവാൻ സംഭ്യമല്ലെന്നു ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ആവക മാതൃകകളിൽ അന്തർഭവിച്ചു കിടക്കുന്ന മുഖ്യമായ സംഗതികളെ വിട്ടുകളയാതെ കാലത്തിനനുസരിച്ചു സ്വല്പം ചില ഭേദഗതികളോടുകൂടി അവയെ നാം അനുസരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരത്താൽ നമ്മുടെ പുരാതനമായ ഹിന്ദുമാതൃകകൾ വിസ്മരിച്ചുപോകുവാൻ ഇടയാവരുത്. ആഡംബരപ്രധാനവും സ്വാത്മഭ്രമിപ്പുവുമായ പാശ്ചാത്യ രീതികളെ നാം അനുസരിക്കരുത്. ശമപ്രധാനവും, പരിശുദ്ധവുമായ വൈദികജീവിതത്തെ നാം ഏല്പാഴും കൈക്കൊണ്ടുവരണം. ഹിന്ദുജീവിതത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നതായ അനേകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നമ്മുടെ ധർമ്മങ്ങളിൽ. അതുകളിലെ തത്വങ്ങൾ ചില അജ്ഞാനികൾ തെറ്റിദ്ധരിച്ചുപോകുന്നു. ലൗകിക പ്രത്യക്ഷമാത്രം പ്രമാണമാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്ന ഈ കൂട്ടരുടെ മനസ്സിൽ നമ്മുടെ പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, സ്മൃതിമുതലായ വൈദികഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന തത്വങ്ങൾ പ്രവേശിക്കാതിരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അതുതല്ലെപ്പറ്റാൻ പറ്റില്ല. ആപ്തവാക്യത്തിനും അനുമാനം മുതലായ യുക്തികൾക്കും പ്രാമണ്യം കൊടുക്കുവാൻ ഒരുങ്ങുന്നവർക്കല്ലാതെ ഹിന്ദുമാതൃകാജീവിതം ഒരിക്കലും പ്രകാശിക്കുന്നതല്ല. നമ്മുടെ വേദങ്ങളും, സ്മൃതിമുതലായ ജ്ഞിതവചനങ്ങളും സർവ്വഥാ പ്രമാണങ്ങളായി കരുതണം. വേദങ്ങൾക്ക് അപ്രാമണ്യം ശങ്കിക്കുന്നതായാൽ ഹിന്ദുമാതൃകാ ജീവിതം ആ ക്ഷണത്തിൽതന്നെ അന്യമിച്ചുപോകും. പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ മാതൃകയിൽ നാം ഭ്രമിക്കുകയും നമ്മുടെ പരിശുദ്ധ

മായ വേദങ്ങളിൽ യുക്തിഹീനതയെ ശങ്കിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു വലിയ ഭോഷതപരമാകുന്നു. സർ രവീന്ദ്രനാഥടാഗോൾ, മഹാത്മാ മുൻഷിറാം, മഹാത്മാഗാന്ധി, ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങിയ ചില യോഗ്യന്മാർ പലവസരങ്ങളിലും പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനെ നാം കേൾക്കേണ്ടല്ലോ. ഇവരെല്ലാം അവരവരുടെ ശക്തിക്കനുസരിച്ച് ഹിന്ദുജീവിതത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ നാട്ടിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുവാനായി ശ്രമംചെയ്യുവരികയും ഏർക്കടാ പ്രബലപ്പെട്ടതായ ഓരോ വിദ്യാലയങ്ങൾ പുരാതനരീതികൾക്കനുസരിച്ച് സ്ഥാപിച്ചു നടത്തിവരികയും ചെയ്യുന്നു. രവീന്ദ്രനാഥടാഗോളിന്റെ “ശാന്തിനികേതനവും,” മുൻഷിറാമിന്റെ “ഗുരുകുലവിദ്യാലയം,” ഗാന്ധിയുടെ “സത്യഗ്രഹശ്രമവും” ജ്ഞാനദാഹരണമാകുന്നു. ഏതാണ്ട് ഈവിധമുള്ള ഒരു വിദ്യാലയം കേരളത്തിൽ ഒരിടത്തു സ്ഥാപിക്കേണ്ടതാണെന്നു ഞങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു. ഏതുവിധത്തിലും ഹിന്ദുജീവിതത്തെ ഏല്പോഴും നാം അനുകരിക്കുകയും, നമ്മുടെ വേദങ്ങൾക്ക് എല്ലാവിധത്തിലും പ്രാമാണ്യം കരുതുകയും, പാശ്ചാത്യ മാതൃകകളിൽ നമ്മുടെ പരിശുദ്ധമായ ജീവിതത്തിന്നു യോജിക്കാത്ത സംഗതികൾ ദൂരെ കളകയും, വേണ്ടതാകുന്നു.

7 ഇപ്പോഴത്തെ കാലത്തിന്നനുസരിച്ച് നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്വതന്ത്രവയുള്ള ധർമ്മചാരങ്ങൾക്ക് വല്ല ഭേദഗതിയും വരുത്തേണ്ടതുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു ഏതുവിധം വേണം? ഈ സംഗതിത്തങ്ങൾ ഈ അവസരത്തിൽ ആലോചിക്കുവാൻ എടുത്തതിന്ന് ചില പ്രത്യേകകാരണങ്ങളുണ്ട്. ഒന്നാമത് നമ്മുടെ പഴയ ധർമ്മചാരങ്ങൾ ഈകാലത്തു വീഴുകയാതെ നടത്തുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നും, ആവിധം സാധിക്കാതിരിക്കുന്നപക്ഷത്തിൽ അവയെ കാല

ത്തിന്നനുസരിച്ചു മാറുന്നത് ഭൂഷണമായിരിക്കുമെന്നു മാത്രമല്ല, അപ്രകാരം ചെയ്യാതിരുന്നാൽ ധൂർത്തായിചിലപ്രവൃത്തികൾ നടന്നുവരുവാൻ സംഗതിയാവുമെന്നും, ആ പക്ഷത്തിൽ നമ്മുടെ സമുദായത്തിന്ന് ആധ്യാത്മികമായ സത്വവ്രതം മറിഞ്ഞുപോകുമെന്നും, ഈ ദുർഘടാവസ്ഥ സംഭവിക്കുന്നതിനേക്കാൾ നമ്മുടെ ആചാരങ്ങളെ സ്വല്പംസ്വല്പം കാലോചിതമായി ഭേദപ്പെടുത്തുന്നത് അധികം നന്നായിരിക്കുമെന്നും, ആചാരങ്ങൾ കാലഭേദാവസ്ഥകൾക്ക് യോജിക്കത്തക്കവണ്ണം ഭേദപ്പെടുത്തുന്ന സമ്പ്രദായം പുരാതനകാലത്തും നടപ്പുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അതുപ്രകാരം കാലോചിതമായ മാറ്റങ്ങൾ ഈകാലത്തും ചെയ്യുന്നതായാൽ അതിന്നു ദോഷമാദരപിക്കുവാൻ സംഗതിയില്ലെന്നും ഇപ്പോഴത്തെ കാലാവസ്ഥനോക്കുമ്പോൾ എന്നുവെച്ചാൽ ഇപ്പോഴത്തെ രാജതാന്ത്രികമായും, സാമുദായികമായും ഉള്ള സ്ഥിതികൾ ആലോചിക്കുമ്പോൾ നമ്പൂതിരിമാരുടെ ചില ആചാരങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തേണ്ടിവരുന്നെന്നും മറ്റുമുള്ള ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പലപ്പോഴും വന്നുചേരുന്നുണ്ട്. ഈവക അഭിപ്രായങ്ങളുടെ ഗുണദോഷത്തെപ്പറ്റിയെന്നു മുഖ്യമായും ഈ അവസരത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു ചിന്തിപ്പാനുള്ളത്. ഇതിന്നുപുറമെ ഈകാലത്തു ഗതാഗതസൗകര്യം ധാരാളമുള്ളതായ തീയണ്ടിയാത്രകളിൽ നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്രീജനങ്ങൾക്കകൂടി ഭാഗമെടുക്കുവാൻ തരമുണ്ടെങ്കിൽ ആ കാഴ്ചവും നമുക്കു സമ്മതിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളും, നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസസൗകര്യത്തിന്നു പേണ്ടി ചിലസൂത്രക്കാരുടെ സമാചത്തനക്രിയ ഇപ്പോഴത്തെക്കാൾ കുറെ മുന്നുകൂട്ടി നടത്തേണ്ടതാണെന്നുള്ള ചില നൂതനാഭിപ്രായങ്ങളും നാം പലപ്പോഴും കേൾക്കാറുണ്ടല്ലോ. ഈ

വക സംഗതികളെപ്പറ്റിയും; ഈ ഘട്ടത്തിൽ ആലോചിക്കേണ്ടതെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. മൂന്നാമത് ഇപ്പോൾ ഭാരതവണ്ഡത്തിൽ എന്നുമാത്രമല്ല ഭൂലോകത്തിന്റെ അധികഭാഗങ്ങളിലും പ്രചാരമുള്ളതും, നമ്മുടെ രാജാവിന്റെ ഭാഷയാകയാൽ പല കാർഷികർക്കും അതുനാവശ്യമായി തീർന്നിട്ടുള്ളതുമായ ഇംഗ്ലീഷ്ഭാഷ നമ്പൂതിരിമാർ പഠിക്കേണ്ടതാണെന്നും, അല്ലെന്നും, ഉള്ള ചില ആക്ഷേപങ്ങളും തൽസംബന്ധമായി അനാവശ്യമായ ചില കക്ഷിവാഴ്ചകളും, നാം കേൾക്കാനുള്ളതിനാൽ അപ്രകാരമുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഗുണദോഷത്തെപ്പറ്റിയും ഈ അവസരത്തിൽ ചിന്തിക്കേണ്ടതെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. ഇതിനും പുറമെ നമ്മുടെ കമ്പുകാലദാനവിഷയത്തിൽ ഇയ്യടയിൽ ഉണ്ടായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ചില അഭിപ്രായഭേദങ്ങളെപ്പറ്റിയും രണ്ടു വാക്കു ഞങ്ങൾ പറയാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

ചേൽപറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്വത്ത്വവുമുള്ള ധർമ്മചാരങ്ങൾ കാലോചിതമായി ഭേദപ്പെടുത്തുന്നകാര്യത്തെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ ആലോചിക്കുന്നസമയം പല ദർഘമായ കാർഷികർക്കും ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ഉദിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ആചാരങ്ങൾ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നകാര്യം വളരെ എളുപ്പത്തിൽ സാധ്യമുള്ളതല്ല. ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിൽ അഗാധമായികിടക്കുന്നതായ തത്വങ്ങളുടെ ദൃഗ്ഗോചരസ്വരൂപം, ആവകതത്വങ്ങളും നമ്മുടെ പുരാതനാർത്ഥന്മാർ നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നതായ ആചാരങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ചേർച്ചകളുടെ സ്വഭാവവും, ആലോചിക്കുമ്പോൾ പഴയചാരങ്ങളെ മാറ്റുന്നകാര്യത്തിൽ നാം അധികം ബദ്ധപ്പെടാതിരിക്കണമെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. സ്വതസ്സമ്പ്രദായമായ ബ്ര

ഘതേജസ്സിന്റെ വേലി ആചാരമാകുന്നു. നമ്മുടെ സമുദായാചാരങ്ങൾ വേണ്ടവിധം നടത്തുന്നകാഴ്ചയിൽ ബുദ്ധിമുട്ടു വന്നുപോകുന്നുവെന്നുള്ള സംഗതിയാൽ അപരനെ ബ്രഹ്മിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കയില്ല. നേരെമറിച്ച് ജനങ്ങൾക്കു ധർമ്മനിഷ്ഠയും തപസ്സും, കുറഞ്ഞുവരുത്തോം- ആചാരങ്ങൾ അധികമായി നിർബന്ധമാക്കി വെക്കുകയാണു ചെയ്യാറുള്ളതെന്നു നമ്മുടെ ഹിന്ദുശാസ്ത്രപരിത്രം വ്യക്തമായിപ്പറയുന്നുണ്ട്. ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിന്റെ പരമമായ രത്നങ്ങളും മനുഷ്യനിൽ അന്തർഭവിച്ചുകിടക്കുന്ന ആദ്ധ്യാത്മികശക്തികളുടെ സ്വഭാവങ്ങളും സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവർക്കു പറ്റാതെ ആചാരങ്ങൾ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതു കുറെ ദുർഘടമായിരിക്കും. ഐഹികമായ സുഖത്തിന്നുവേണ്ടി സദാചാരങ്ങളെ വെലിക്കൊടുക്കുന്നതിന്നു കേവലം നിഷ്ഠയുമാകുന്നു. പുകയ്ക്കുന്നതുമ്മങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ധർമ്മത്തിന്നുവേണ്ടിയാണ് നാം ജീവിക്കേണ്ടതു്. അർത്ഥകാമങ്ങൾ ധർമ്മത്തിനെ സഹായിക്കുന്നതിന്നായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തണം. ദേഹരക്ഷക്കുവേണ്ടി അർത്ഥകാമങ്ങൾ ആവശ്യമായിരിക്കും. ഇപ്രകാരം ധർമ്മത്തിന്റെ പ്രധാന്യത്തെ എപ്പോഴും മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ടും നമ്മുടെ തപസ്സിനെ അല്ലെങ്കിൽ ആദ്ധ്യാത്മികശക്തിയെ പ്രബലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും ആചാരങ്ങൾക്ക് അത്യാവശ്യമായും കാലത്തിനനുസരിച്ചു കൂടാതെ കഴിയാത്തതായും ഉള്ളമാറാങ്ങൾ വരുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതായാൽ വലിയ ദുർഘടംകൂടാതെ നമ്മുടെ ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യം ഭരതവിധം സാധ്യമായേക്കാം. ഇതിന്നൊരുദാഹരണം പറയുന്നതായാൽ ഈ കാലത്ത് അത്യാവശ്യമായ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം നമ്പൂതിരിമാർ സ്വീകരിക്കുന്നകാഴ്ചയിൽ ആചാരവിരോധമുണ്ടാകുന്നതല്ല. എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം നട

ഇതുകാൽക്കൽ പ്രത്യേകമായ ചില നിബന്ധനകളെ നമ്പൂതിരിമാർ സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പൊതുവിലുള്ള വലിയ കോളേജുകളിലും, സ്കൂളുകളിലും നമ്പൂതിരിമാർ ചേർന്നു പഠിക്കുന്ന കാൽക്കൽ ചില ദുർഘടങ്ങൾ ഉണ്ടാകാവുന്നതുകൊണ്ട് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു പ്രത്യേകം ഒരേപ്പാട് ആവശ്യമാകുന്നു. ഇതിന്നും പുറമെ പ്രാതസ്സാനം സപ്താഹ്യായ, മുതലായ കാൽക്കൽ വിദ്യാലയങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തേണ്ടതും, അപ്രകാരമെങ്കിൽ ആചാരവിരോധം ഉണ്ടാകാൻ ഒരിക്കലും എടുതില്ലാത്തതും ആകുന്നു.

നമ്മുടെ സൂക്ഷ്മങ്ങളുടെ തീവണ്ടിയാത്രയെപ്പറ്റി പറയുന്നതായാൽ അതുകൊണ്ട് യാത്രാസൗകര്യവും, മറ്റു പലതരമായ കാര്യസൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ടായേക്കാമെങ്കിലും, അതുനിമിത്തം അവശ്യം ചെന്നുചേരുന്ന സമ്പദ്കോഷങ്ങളും, പലപ്പോഴും വന്നുചേരാവുന്നതായ മാനദണ്ഡങ്ങളും, ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഈമാറ്റാനമുക്ക് ഒരിക്കലും സ്വീകാര്യമാണെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ആശപാലായനസൂത്രക്കാരുടെ സമാവർത്തനകാലം കുറേക്കൂടി ചെറുപ്പത്തിൽ കഴിക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്ന സംഗതിയിൽ നമ്മുടെ ബ്രഹ്മചര്യശ്രമം ഭേദം പ്രതാനുഷ്ഠാനമായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും, ഈ ആശ്രമത്തോടുകൂടി നടത്തേണ്ടതാണെന്നു മനമുതലായ സൂതികാരന്മാർ ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്ന ഗുരുകുലവാസവും, വേദം, വേദാംഗം ദർശനം, ശാസ്ത്രം മുതലായ പാഠങ്ങളും, ഇപ്പോൾ നാമാവശേഷമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നും നമ്മുടെ ഭാവിയിൽ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയിൽ ബ്രഹ്മചര്യശ്രമം യഥാർത്ഥമായും നിർബ്ബന്ധമായും ഏറ്റെടുത്തേണ്ടതാണെന്നും

നാം അതിലേക്കു നമ്പൂതിരിവിദ്യാർത്ഥികൾ ആവുന്നേടത്തോളം ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ പ്രവേശിക്കേണ്ടതാണെന്നും, ഇങ്ങിനെത്തുടങ്ങിയ പല സംഗതികളെപ്പറ്റിയും ആലോചിക്കുമ്പോൾ ആശുപഥന സമാവർത്തനം കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതായിരിക്കുമെന്നും അങ്ങിനെ വിരോധം കാണുന്നില്ല. ബ്രഹ്മചര്യം കഠിനമായി പഠിക്കേണ്ടതും അതിനായിട്ടുള്ളതും അങ്ങിനെ തീർച്ചയായും അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു. എന്നാൽ അതിനെ പ്രതാപനം മാത്രമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും വിദ്യാഭ്യാസസംബന്ധമായ ചിട്ടകളും യഥാർത്ഥമായ വിനയവും, ശുദ്ധമാർഗ്ഗത്തിലും സമ്പാദിച്ചാണുള്ള നിഷ്കളം വൈദികമായും, വ്യാവഹാരികമായും, ഉള്ള അറിവുകൾ ലഭിക്കേണ്ടതുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും നമ്മുടെ ബ്രഹ്മചര്യശാസ്ത്രത്തിൽ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെന്നും, അങ്ങിനെ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ഈ തത്വം നാംസംഗ്രഹിക്കുന്നതായാൽ ഉപനയനം മുതൽ സമാവർത്തനംവരെയുള്ള കാലത്തെ സംഹിതയെങ്കിലും ധാരാളം വശമാക്കുവാൻ വേണ്ടിയേടത്തോളംമാത്രം ആക്കുകയും, ഏതാണ്ടു പന്ത്രണ്ടു വയസ്സുചെല്ലുമ്പോഴേക്കു സംഹിത മുഴുവനും പഠിക്കാവുന്നതിനാൽ സമാവർത്തനം പന്ത്രണ്ടുവയസ്സിൽ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിന്നു അങ്ങിനെ വിരോധം കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ യഥാർത്ഥമായ ബ്രഹ്മചര്യശാസ്ത്രം സമാവർത്തനത്തോടുകൂടി അധ്വാനിപ്പിക്കുന്നത് ദോഷമാകുന്നു. സമാവർത്തനത്തിനുശേഷം തൃശ്ശിവപേരൂരിലോ തിരുനാവായയിലോ, വെച്ചു നടത്തിവരുന്ന അദ്ധ്യയനരീതിയെ അനുഗമിക്കുവാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവർ അവിടങ്ങളിൽവെച്ചു വേദാഭ്യായനം ക്രമമായും ചിട്ടയായും ബ്രഹ്മചര്യത്തോടുകൂടി നടത്തേണ്ടതാ

ണെന്നും, അതല്ലെങ്കിൽ നമ്പൂതിരിമാർക്ക് പ്രത്യേകം ഏർപ്പാടാക്കുന്നതായ വിദ്യാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു സംസ്കൃത സാഹിത്യവും പൗരസ്ത്യവിദ്യകളും പഠിക്കുകയും, വ്യാവഹാരികവും ജീവിതമാർഗ്ഗത്തിന്നുതക്കുന്നതുമായ ഗവീനവിദ്യകളും, ശാസ്ത്രങ്ങളും അഭ്യസിക്കുകയും, ഈ വിദ്യാലയത്തിലെ ചിട്ടകൾക്കും ബ്രഹ്മചര്യനിബന്ധനകൾക്കും അനുസരിച്ച് ആശ്വാത്മികമായും, മാനസികമായും, ശാരീരമായും ഉള്ള സംസ്കാരങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നും ഞങ്ങൾ പ്രബലമായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു.

നമ്മുടെ കന്യാകാപ്രദാനവിഷയത്തിൽ ആതനമായുണ്ടായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ചില അഭിപ്രായങ്ങളെപ്പറ്റി ഈ വസരത്തിൽ ഒന്നും പറയാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇതു മതീവിവാഹം ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളാൽ നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. പുരാതനകാലം മുതൽക്കുതന്നെ നമ്പൂതിരിമാർ നടത്തിവരുന്ന ഈ ജാതിവിവാഹക്രമം ധർമ്മവിരുദ്ധമാണെന്നു പറയാൻ പാടുള്ളതല്ല. പുരാതനായുരൂർ ഇതുമതികളായ നാരീജനങ്ങളെ ധാരാളം വിവാഹം ചെയ്തു വന്നിരുന്നുവെന്ന് നമ്മുടെ ഇന്ത്യാചരിത്രം വ്യക്തമായിപ്പറയുന്നുണ്ട്. നവീനന്മാരായ ചില സൂതികാരന്മാർ ഇതുമതിവിവാഹത്തെ നിഷേധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പഴയ നടപ്പും സൂതികളും ഇതുമതീവിവാഹത്തെ നിഷേധിക്കുന്നില്ല. കിഴക്കൻജില്ലകളിലെ ബ്രാഹ്മണജാതിക്കാർ ഇതുമതിവിവാഹത്തെ നിഷേധിച്ചിരിക്കുകയും, സ്ത്രീകളെ ബാല്യകാലത്തിൽതന്നെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും, ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. ഈ ശൈശവവിവാഹദോഷത്തെപ്പറ്റി ഭാരതചണ്ഡത്തിലെ അനേകം

യോഗ്യന്മാർ ആക്ഷേപിച്ചുവരികയും, ആ സമ്പ്രദായം നിർത്തൽ ചെയ്യേണമെന്നു നിർബ്ബന്ധമായി ഉപദേശിച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്ന ഈ കാലത്ത് അതൊന്നും കേൾക്കാതെ കിഴക്കൻജില്ലക്കാരുടെ ആപൽക്കരമായ മർദ്ദങ്ങളെ അനുഗമിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് വലിയ ദോഷമാകുന്നു. യുക്തികൊണ്ടും, ശാസ്ത്രംകൊണ്ടും, നടപ്പുകൊണ്ടും, ദോഷകരമാണെന്ന് ഒരിക്കലും കാണാത്തതായ ഇതുമതിവിവാഹം മലയാളികളായ നമ്പൂതിരിമാർ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് ഒരിക്കലും തെറ്റാണെന്ന് ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. നേരെമറിച്ച് ബ്രഹ്മചര്യംഗ്രാമത്തെ കുറേക്കൂടി ഭീർഷ്ടിപ്പിക്കണമെന്നു ഞങ്ങൾ പ്രബലമായി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതിനാൽ ഗൈശവവിവാഹം ആവുന്നേടത്തോളം പുരുഷങ്ങളാണെന്നുകൂടി ഈ അവസരത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

നമ്മുടെ പഴയ ധർമ്മചാരങ്ങൾ വഴുകൂടാതെ നടത്തുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നും, ധൃത്തായും, സത്യവിരോധമായും, ആചാരങ്ങൾ തെറ്റിനടക്കുന്നതിനേക്കാൾ അവയെ കാലോചിതമായി ഭേദപ്പെടുത്തുകയാണു നല്ലതെന്നും മറ്റുമുള്ള അഭിപ്രായത്തെപ്പറ്റിയും രണ്ടുവാക്കു ഇവിടെ പറയാവുന്നതാണ്. ധർമ്മത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമായ തത്വങ്ങൾക്കു വിരോധംകൂടാതെ അതാതു കാലത്തും, അവസ്ഥകളിലും ഭേദപ്പെടുത്തുന്ന ശരീരസൗകര്യങ്ങളെ നിറവേറ്റുവാനും, ശരീരത്തിന്റെ ആവശ്യപ്പെടുന്ന നിലനിൽപ്പുവാനും, ചേണ്ടി അത്യാവേശംകൊണ്ട് ആചാരഭേദങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിന്നു വലിയ വിരോധമുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഭേദരക്ഷ അവശ്യം ചെയ്യേണ്ടതായാൽ അതിനുവേണ്ടി സ്വീകരിക്കുന്നതായ ആചാരസൗ

കയ്യങ്ങൾ കേവലം നിഷിദ്ധമാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. “ശരീരമാദ്യം ഖലുധർമ്മസാധനം” എന്ന് കാളിദാസമഹാകവി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു വളരെ ശരിയാകുന്നുവല്ലോ. കാലദേശാവസ്ഥകൾക്കനുസരിച്ച് ധർമ്മചാരങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതിന് സൂതികാരന്യം വിരോധം പറഞ്ഞിട്ടില്ല. “സ്വഗ്രാമേ പൂർണ്ണമാചാരം അന്യഗ്രാമേശ്വരഭാഗം പട്ടണപാദമാചാരം പഥിശ്ശുദ്രവദാചരേ” ഈ സ്മൃതിവചനം നാം എല്ലാവരും കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. സൂതിവചനങ്ങളെല്ലാം കൂലക്ഷമായി പരിശോധിക്കുന്നതായാൽ ദേഹരക്ഷക്കുവേണ്ടി ആചാരങ്ങളെ ചുരുക്കാമെന്നും ഭേദപ്പെടുത്താമെന്നും നമുക്ക് അറിവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഈ കായ്യത്തിൽ നാം എപ്പോഴും സൂക്ഷിക്കേണ്ടത് എന്തെന്നാൽ കാമ്യർത്ഥമായും പൂർത്തായും ആചാരഭംഗം വരുത്തുവാൻ ഒരിക്കലും പാടുള്ളതല്ലെന്നും, അങ്ങനെയൊന്നു തപസ്സിനും ധർമ്മത്തിനും വിരോധമായിരിക്കുമെന്നാകുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ കാലഗതി നോക്കുന്നതായാൽ നന്യതിരിമാരുടെ ജീവിതമാർഗ്ഗത്തിനുള്ള ചില വൃത്തിസൗകയ്യങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടിവരുമെന്നു ഞങ്ങൾ മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. കൃഷി മുതലായ തൊഴിലുകളിൽ നന്യതിരിമാർ പ്രവേശിക്കേണ്ടിവരുമെന്നും ആവക വ്യവസായങ്ങളും, ഉദ്യോഗങ്ങളും, നടത്തുന്നവസരങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും ദേഹരക്ഷക്കു സൗകയ്യപ്പെടുന്നതും വൈശ്വവൃത്തക്കുയോജിക്കുന്നതുമായ ചില ആചാരങ്ങൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടിവന്നേക്കാമെന്നും, ആ പക്ഷത്തിൽ അതാവസ്ഥകളിലും ദേശങ്ങളിലും ഇരിക്കുന്ന നന്യതിരിമാർ ധർമ്മത്തിന്റെയഥർത്ഥമായ തത്വങ്ങൾക്കുവിരോധംകൂടാത്ത നിലയിൽ അതതു ദേശാചാരങ്ങളേയും, അതാവസ്ഥകൾക്കനുസരിച്ചു

ഇതു ആചാരഭേദങ്ങളേയും അംഗീകരിക്കുന്നതു കേവലം ഒരു റാണെന്നും അങ്ങനെയും വിചാരിക്കുന്നില്ല.

8 ഉപസംഹാരം.—നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്വയംമാനുഷ്യാനന്തൈപ്പറ്റി ഞങ്ങൾക്കുചോദിച്ചുനുള്ളതെല്ലാം ഏതാണ്ട് അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ ആലോചനയിൽ വന്നുകൂടുന്ന സംഗതികൾ ഇവിടെ ചുരുക്കത്തിൽ ഉപസംഹരിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ധർമ്മമെന്നത് നമ്മുടെ ശ്രുതിസ്തുതി മുതലായ വൈദികഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വിഹിതമായ കർമ്മങ്ങളും ആചാരങ്ങളും, നടത്തുകയും, നിഷിദ്ധമായതിനെ ത്യജിക്കുകയുമാകുന്നുവെന്നും പുരാതനമായ വണ്ണശ്ര

മധ്യസ്ഥങ്ങളാണിവ. ഇവയെല്ലാം ഇവിടെയുള്ളതായിട്ടുള്ളതാണ്. ആദ്യത്തെ വർണ്ണക്കാരായ ബ്രാഹ്മണർക്ക് ആശ്രമജീവിതം വിട്ടുകൊടുത്തു പാടില്ലെന്നും, അവരുടെ സാമ്പ്രദായികവും ശമപ്രധാനവുമായ ധർമ്മാചാരങ്ങൾ ഭോകത്തിന്റെ നിബന്ധിപ്പിന് അത്രാവശ്യമാണെന്നും കേരളബ്രാഹ്മണരായ നമ്പൂതിരിമാർ ശ്രൗതങ്ങളായും, സ്മാരകങ്ങളായും ഉള്ള ധർമ്മാചാരങ്ങളിൽ വിടാതെ ശ്രദ്ധവെക്കേണ്ടതാണെന്നും ബാഹ്യപരിഷ്കാരപ്രധാനമായ പാശ്ചാത്യജീവിതത്തിന്റെ മാതൃകയെ അവർ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കണമെന്നും, ഈ മൂലകളെ പ്രമാണമാക്കിക്കരുതുന്നതായാൽ നമ്മുടെ തപസ്സിനും ധർമ്മത്തിനും, ഹാനിവന്നേക്കാമെന്നും, ധനസംബന്ധമായ ചില കാരണങ്ങളാൽ നമ്മുടെ ജീവിതമാർഗ്ഗങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു വെക്കുമെന്നും നേർട്ടുണ്ടെന്നും അതുനിമിത്തവും ധർമ്മഹാനി വന്നേക്കാമെന്നും അതിനാൽ നമ്പൂതിരിമാരുടെ വൃത്തിസ്വഭാവത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾക്കിടയിലും ക്രമപ്പെടുത്തണമെന്നും, തപസ്സിനു വലിയ ഹാനിവരാതെ കൃഷിമുതലായ വൃത്തികൾ നടത്തുന്നതു നിഷിദ്ധമ

ല്ലെന്നും, പുരാതനഹിന്ദുധർമ്മങ്ങളും ഹിന്ദുക്കളും പഠിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി നമ്പൂതിരിമാർക്ക് പ്രത്യേകവിദ്യാലയങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെന്നും കാലഭേദാവസ്ഥകൾക്കനുസരിച്ച് ധർമ്മാചാരങ്ങളെ ശേഖരിച്ചെടുത്തുനീക്കി വിരോധമില്ലെന്നും, ആ കാർയ്യത്തിൽ നാം മുഖ്യമായി ആലോചിക്കേണ്ടതു ധർമ്മത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമായ തത്വങ്ങൾക്ക് ഹാനി വരുവാൻ പാടില്ലെന്നും ചൈതന്യധർമ്മങ്ങളും ശാരീരധർമ്മങ്ങളും തമ്മിൽ എടുത്തു സാഹചര്യത്തിൽ ശാരീരധർമ്മത്തിനാണ് അധികം വിലവെക്കേണ്ടതെന്നും ആവുന്നതോളം ഈ രണ്ടു ധർമ്മങ്ങളും തമ്മിൽ എടുത്തു തിരിച്ചറിയുവാൻ നോക്കേണ്ടതാണെന്നും ധർമ്മകാര്യങ്ങളിൽ ഭേദരക്ഷയും വൃത്തിരക്ഷയും മാനുഷപോഷണമെന്നും ഇങ്ങിനെ നമ്മുടെ ധർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ വീഴ്ചപരാതെ നടത്തുന്നതായാൽ അഭിവൃദ്ധി വരുമെന്നും, ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

26929

സ്വയമ്മാനുഷാനം

നമ്പൂതിരിയോഗക്ഷേമസഭയുടെ

കോട്ടയ്ക്കൽ ഉപസഭക്കാർ

തയ്യാറാക്കിയ

മെമ്മോറാണ്ടം

1092 ചിങ്ങം 5-ാംനാളത്തെ

ഓന്നാം വാഷികയോഗത്തിൽ

പാസ്സാക്കിയത്.

L. S. Press—Kottakal.

1917

Price 1 anna

വില 1-അ.

നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്വയംമാനഷ്ഠാനത്തെപ്പറ്റി

കോട്ടയ്ക്കൽ എൻ. വൈ. ഉപസഭയുടെ ഭര

ണസഭക്കാർ തയ്യാറാക്കിയ

മെമ്മോറാണ്ടം

1092 മേടമാസം 24-ാംനാളിലെ കോട്ടയ്ക്കൽ എൻ. വൈ. ഉപസഭയുടെ ഒരു യോഗത്തിൽ എൻ. വൈ. മഹാസഭയുടെ മെമ്പരും വാർഷികയോഗത്തിൽ പാസ്സാക്കിയതും, ഈ ഉപസഭയ്ക്കു അയച്ചുതന്നതും ആയ നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്വയംമാനഷ്ഠാനവിഷയമായ ഒരു തീർപ്പിന്റെ നേർ പകർപ്പു വായിച്ചു റിക്കോർഡ് ചെയ്യുകയും കരിപ്പാലനാരായണൻനമ്പൂതിരി അവർകൾ അഭിപ്രായപ്പെടുകയും കടുങ്ങംഗലത്തു രാമൻനമ്പൂതിരി അവർകൾ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യപ്രകാരം നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്വയംമാനഷ്ഠാനം ഏതുവിധം ക്രമപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെന്നും മറ്റും സംഗതിക്ക് ഒരു സ്റ്റീം തയ്യാറാക്കി ഉപസഭയുടെ പൊതുയോഗത്തിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ ഈ ഭരണസഭക്കാർ അധികാരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

2. നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്വയംമാനഷ്ഠാനത്തെപ്പറ്റി തയ്യാറാക്കുന്ന ഈ മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ താഴെ കാണിച്ച അഞ്ചു സംഗതികൾ പ്രത്യേകമായി ആലോചിക്കേണ്ടതാണെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു:—

(a) ധർമ്മത്തിന്റെ സ്വരൂപവും, ലക്ഷണവും, എ

നതാണ്?

(b) കേരളത്തിലെ ബ്രാഹ്മണരായ നമ്പൂതിരിമാരുടെ പ്രത്യേകമായ ധർമ്മങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണ്?

(c) നമ്പൂതിരിമാരുടെ ധർമ്മചാരങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന്നു വല്ല പ്രതിബന്ധവും ഉണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്തെല്ലാമാണ്?

(d) ഈവക പ്രതിബന്ധങ്ങൾ (ഉണ്ടെങ്കിൽ) ഇപ്പോൾ താക്കുവാൻ മാറ്റമെന്താണ്?

(e) ഇപ്പോഴത്തെ കാലത്തിന്നനുസരിച്ചു നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്വതസ്സേവ ഉള്ള ധർമ്മചാരങ്ങൾക്ക് വല്ല ഭേദഗതിയും വരുത്തേണ്ടതുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് എന്തു വിധം വേണം?

3. ധർമ്മത്തിന്റെ സ്വരൂപവും ലക്ഷണവുമെന്താണ്? — ധർമ്മം എന്ന വാക്കു ഒരു സംസ്കൃതപദമാകുന്നു. 'ശ്രിയത്തെ അനേന ഇതിധർമ്മഃ' എന്നാണ് ഇതിന്റെ ധാതപദം ചിന്തിക്കാൻ ഉള്ളത്. ഇതിന്റെ അർത്ഥമെന്തെന്നാൽ ലോകം അല്ലെങ്കിൽ ജനസമുദായം യാതൊന്നുകൊണ്ടു ധരിക്കപ്പെടുന്നുവോ അല്ലെങ്കിൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുവോ അത് ധർമ്മം എന്നാകുന്നു. അപ്പോൾ ജനസമുദായത്തിന്റെ രക്ഷക്കു വേണ്ടി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതും, നാം എല്ലാവരും അനുസരിക്കേണ്ടതും ആയ നിയമങ്ങളാണ് ധർമ്മമെന്നു പദത്തോൽപ്പാദനം റിയപ്പെടുന്നത്. നമ്മുടെ വേദങ്ങളിലും, മഹർഷിമാർ ഉണ്ടാക്കിയതായ സൂരികളിലും പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന വിധി നിഷേധധർമ്മങ്ങളുടെ തത്വരഹിതം ആലോചിക്കുന്നതായാൽ ധർമ്മത്തിന്റെ സ്വരൂപവും എന്താണു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. നവീനവിഭാവനമായ പാശ്ചാത്യന്മാർ, അല്ലെങ്കിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർ 'ലാ' (നിയമശാസ്ത്രം) എന്ന

വർഷംകൊണ്ടു സൂചിപ്പിക്കുന്ന അത്ഭുതവും ധർമ്മനാഥനും
 കഷ്ടകാലം നാം പറയുന്ന അർത്ഥവും ഏതാണ്ടു യോജി
 ക്കാമെന്നു വിചാരിക്കാം. അവരുടെ നിയമശാസ്ത്രവും ജ
 നസമുദായത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ഓരോ പണ്ഡിതനും
 രാജ്യം ഓരോ കാലത്തു നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ
 നമ്മുടെ വേദങ്ങളിലും സൂക്തികളിലും പറയപ്പെട്ടതായ ധർ
 മത്തിന്റെ സ്വഭാവം ഏതാണെന്നാണല്ലോ ഇനി ആ
 ഘോഷിക്കേണ്ടതു്. ഖണ്ഡവിസ്താരത്തിലും വളരെ നിഷ്പ്രഭി
 ചും പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ ധർമ്മത്തിന്റെ സ്വ
 ഭാവവും, വിഭാഗങ്ങളും മറ്റും കൂലകഷ്ടമായി ആലോചിക്കേ
 ന്നാൽ ഈ ചുരുങ്ങിയ മെർമ്മാറാണ്ടത്തിൽ സ്ഥലമനുവദി
 ക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ പ്രകൃതകായ്ക്കത്തിന്നു ആവശ്യമുള്ള
 തോളൊമാത്രം പറയുന്നതു് ദഴിച്ചു കൂടാത്തതാകയാൽ അത്ര
 മാത്രം അതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ എടുത്തുപറയാം. സൂക്തി
 കളുടെ അർത്ഥം ആലോചിക്കുമ്പോൾ വർണ്ണാശ്രമങ്ങളുടെ
 പ്രഭാവത്തെപ്പറ്റിയാണു് ഒന്നാമതായി നമുക്ക് ഒരു ബോധ
 മൂണ്ടാകുന്നതു്. വർണ്ണധർമ്മങ്ങളും ആശ്രമധർമ്മങ്ങളും
 ഇപ്പോൾ ചില വിപോന്നാർക്കു കൂടെ കൈക്കൊണ്ടുപവി
 ഷ്ടയമാകുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ആ
 വക ധർമ്മങ്ങൾ നമ്മുടെ ഹിന്ദുസമുദായത്തിന്റെ നില
 നില്പിന്നു. രക്ഷയും വളരെ ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതാകയാൽ
 ആവക ധർമ്മങ്ങളെ ആവുന്നിടത്തോളം കൈക്കൊള്ളേ
 ണ്ടെന്നും അനുസരിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു. ഈവക വർണ്ണാശ്രമ
 ങ്ങളിൽ കാലത്തിന്നനുസരിച്ചു വല്ല മാറ്റങ്ങളും വന്നുപോ
 നിട്ടുണ്ടെന്നിലും അതുകളിൽ അനുരൂപിച്ചു കിടക്കുന്നതാ
 യ തത്വങ്ങൾ വിട്ടുകളയാതേയും അതുകളെ പ്രമാണപ്പെടു
 ത്തിയും നമ്മുടെ പ്രത്യേകമായ കാലഭേദനുസരണങ്ങൾക്കനു

സരിച്ചു രക്ഷിച്ചു പോരേണ്ടതു നമ്മുടെ കൃത്യമാകുന്നു.

ആദ്യത്തിൽ ബ്രാഹ്മണൻ, ക്ഷത്രിയൻ, വൈശ്യൻ, ശൂദ്രൻ ഇങ്ങിനെ നാലു ജാതികൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും അവർക്കു പ്രത്യേകം ചില പ്രവൃത്തികളെ വിഭജിച്ചുകൊടുത്തുവെന്നും അതിൽ വൈദികമായും, തപസ്സിനെ അല്ലെങ്കിൽ അദ്ധ്യാത്മികഗുണത്തിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതായും ഉള്ള ആചാരങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണർക്കും ലോകത്തിന്റെ രക്ഷാകരത തപഃ, യജുസ്, ബന്ധനമായ പ്രവൃത്തികളും ക്ഷത്രിയർക്കും, കൃഷി, വാണിജ്യം, പാശുപാല്യം മുതലായി നാട്ടിലേക്കു ധനസമൃദ്ധിയെ ഉണ്ടാക്കുന്നതായ വൃത്തികൾ വൈശ്യർക്കും മേൽപറഞ്ഞ മൂന്നുവിധവൃത്തികളിലും സഹായം ചെയ്യുന്നതായും ജനസംഭാരത്തിന്റെ ഉൽഗതിക്കായത്രായും ഉള്ള മറ്റൊരല്ലാ പ്രവൃത്തികളും ശൂദ്രർക്കും നിയമിച്ചു വെക്കുകയാണ് ചെയ്യുക എന്നും നാം കാണുന്നു. പ്രവൃത്തിവിഭാഗത്തിന്റെ ആചര്യകതയെപ്പറ്റി പാശ്ചാത്യന്മാരായ ലോകതന്ത്രജ്ഞന്മാർ പലരെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു നമ്മുടെ സൂതികാരന്മാരായ മഹർഷിമാർ കണ്ടുപിടിച്ചതായ ഈ വണ്ണ്യധർമ്മങ്ങളുടെ മാഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി വിശേഷിച്ച് പഠയേണ്ടതുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. പ്രസ്തുത നാലുവിധമായ വണ്ണ്യധർമ്മങ്ങളിൽ ആദ്യത്തെ ധർമ്മത്തെപ്പറ്റി മാത്രമേ ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ആലോചിക്കുന്നുള്ളൂ. എന്നുവെച്ചാൽ വൈദികമായും സ്നാതന്തമായും ഉള്ള ധർമ്മാചാരങ്ങളെപ്പറ്റിയായ് നാം മുഖ്യമായി ആലോചിക്കേണ്ടതു്. ഇതിന്നുപുറമേ ബ്രാഹ്മണർക്കു വിഹിതമായ നാലാശ്രമധർമ്മങ്ങളേയും ചിന്തിക്കാവുന്നതാണു്. ബ്രഹ്മചാരി, ഗൃഹസ്ഥൻ, വാനപ്രസ്ഥൻ, സന്യാസി ഇങ്ങിനെ നാലാശ്രമികളെ ബ്രാഹ്മണരുടെ ഈ

ടയിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഈ നാലിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ആശ്രമത്തിലല്ലാതെ ബ്രാഹ്മണർക്ക് ജീവിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതല്ല. ആശ്രമജീവിതം ബ്രാഹ്മണരുടെ മാതൃകാജീവിതമാകുന്നു. അതാണ് അവരുടെ ആദ്ധ്യാത്മികശക്തിയെ നിലനിർത്തിപ്പോരുന്നത്. ആശ്രമജീവിതം മാത്രമല്ല വർണ്ണങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു കേവലം അസാധ്യമാകുന്നു. അതിനാൽ ഹിന്ദുമതപ്രകാരം ഈ വക വൈദികർക്കുള്ളതല്ല. തപോവൃത്തികളും ആചരിക്കുവാനും തെറ്റാതെ അനുഷ്ഠിക്കുവാനും കേരളബ്രാഹ്മണരായ നമ്പൂതിരിമാർ എപ്പോഴും ചുമതലപ്പെടുത്താറുണ്ട്. അവർ ഈ ചുമതലയെ നിറവേറ്റാത്തപ്പോഴും ആദ്ധ്യാത്മികശക്തി ലോകത്തിൽനിന്ന് അന്യമായി പോകുകയും ആ പക്ഷത്തിൽ നാട്ടിലെ സൽഗുണങ്ങൾ മിക്കതും ഇല്ലാതാവുകയും, അതുനിമിത്തം ജനസമുദായത്തിന്റെ സ്ഥിതിയെല്ലാം തകരാറായിത്തീരുവാൻ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. അതിനാൽ നമ്പൂതിരിമാർ മേൽപ്പറഞ്ഞതായ അവരുടെ ചുമതലയെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതല്ലാത്തതും നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതാണെന്ന് ഞങ്ങൾ പ്രബലമായും അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു.

4 കേരളബ്രാഹ്മണരായ നമ്പൂതിരിമാരുടെ പ്രത്യേകമായ ധർമ്മങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണ്?—വൈദികങ്ങളായ കർമ്മങ്ങൾ വിധിപ്രകാരം നടത്തുകയും തപസ്സ് അല്ലെങ്കിൽ ആദ്ധ്യാത്മികശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ആണ് ബ്രാഹ്മണരുടെ മുഖ്യമായ ധർമ്മമെന്നു മേൽവകുപ്പിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവെല്ലാം. ശ്രൗതം, സ്മാർത്തം ഇങ്ങിനെ വൈദികകർമ്മങ്ങൾ രണ്ടുവിധത്തിലുണ്ട്. അതിൽ സ്മാർത്തകർമ്മങ്ങൾ എല്ലാബ്രാഹ്മണർക്കും നർബ്ബന്ധമായിട്ടുള്ളതാണ്. ശ്രൗതകർമ്മങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ പ്രത്യേകം ചില ഇല്ലക്കാർ മാത്രമേ

[illegible]

എന്നാൽ നന്മതിരിമാരുടെ ഗർവ്വത്തെപ്പറ്റിച്ചിരിന്നി
ക്കുന്ന സമയം എന്തെല്ലാം ആവർണ്ണകർമ്മങ്ങളാണെന്നു
കൂടി ചിന്തിക്കുന്നതു ആവശ്യമാണല്ലോ. ചാത്രാത്മ്യപരി
ഷ്കാരം നമ്മുടെ ഭാരതചണ്ഡത്തിൽ പ്രചരിക്കുവാൻ തുട
ങ്ങിട്ടു കുറെക്കാലമായി. അവരുടെ (ചാത്രാത്മ്യന്മാരുടെ)
നാഗരികത്വവും ധർമ്മവും പുഷ്ടിയിൽ വന്നിരിക്കുന്നതായ്
സാഹിത്യഗുണങ്ങളും ബാഹ്യജീവിതത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ
ലൗകികജീവിതത്തിൽ അവർ സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്നതായ
വിഭവങ്ങളുടേയും ശാസ്ത്രീയജ്ഞാനത്തിന്റേയും, യോഗ്യത
യനുസരണം ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങി പല സംഗതികളാലും ഇന്ത്യ
ക്കായ നമ്മുടെ നെസ്റ്റ് പലപ്പോഴും ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു
പോകുന്നു. അതുനിമിത്തം നമ്മുടെ പ്രാരംഭകാല കിരണ

ജീവിതത്തിന്റെ തലവങ്ങൾ നാം പലപ്പോഴും വിസ്മരിച്ചു പോകുന്നു. ആദ്യാത്മികചരിത്രാരംഭം ബാഹ്യപരിഷ്കാരത്തോടും ശ്രേഷ്ഠമായിട്ടുള്ളതെന്നു നാം മാനം കളയുന്നു. പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരത്തിലും, ആവക വിദ്യകളിലും, ശാസ്ത്രങ്ങളിലും, നമുക്കു ഗ്രഹിക്കാത്തതായും, അനുസരിക്കാത്തതായും ഉള്ള അനേകം കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവയെ ബാഹ്യപരിഷ്കാരത്തെ മാത്രം കാരണമായി അന്ധപരമ്പരയായി അവയെ ബാഹ്യജീവിതത്തെ മാത്രമായി നമുക്കു ജീവിതത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തുന്നത് ഒരിക്കലും നന്നായിരിക്കുകയില്ല. ബാഹ്യപരിഷ്കാരം കേവലം പ്രാജ്ഞാനം അങ്ങർ പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ ആദ്യാത്മികചരിത്രാരംഭം പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരം ഒരിക്കലും സ്വീകരിക്കാൻ പാടില്ലെന്നു നാം ധരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പ്രാതസ്സാനം, സാഹ്യം, ശുചിത്വം ഭക്ഷണം, പരിശുദ്ധമായ ജീവിതം (ശാരീരികവും കൂടാതെയും സമരംഭനം, ഭക്തി, സമർത്ഥത, മുതലായ ഗുണങ്ങളോടും കൂടിയുള്ള ജീവിതം) ഇവകൾ എല്ലാം വിടാതെ കൈക്കൊള്ളുകയും, സമ്പ്രദായം മുതലായ നിത്യകർമ്മങ്ങളും, ആശയം മുതലായ വൈദികവിധികളും തെരാത്തതും വീഴ്ചവരുത്തേയും നടത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. ദേഹശുദ്ധിയും, ആത്മശുദ്ധിയും, നന്മയിരിമാരുടെ ഭക്തി പ്രത്യേകധനമാണെന്നു നാം ധരിച്ചിരിക്കണം. ഈ അവസരത്തിൽ നമുക്കു ആശ്രമജീവിതത്തെ സ്സംബന്ധിച്ചുകൂടി രണ്ടു വാക്കു പറയാവുന്നതാണ്. ഉപനയം കഴിഞ്ഞ് സമരംഭനം വരുത്തേണ്ട കാലമാണ് ബ്രഹ്മചര്യശ്രമത്തിൽ നാം ഇരിക്കുന്നത്. ഈ കാലം നമുക്കു നാലുകൊല്ലം മുതൽ എട്ടുകൊല്ലം വരെ നീളാറുണ്ട്. വാസ്യം പറയുന്നതും

യാൽ ഇത്ര ചുരുങ്ങിയ കാലം കൊണ്ടു ബ്രഹ്മചര്യശ്രമം ഭീഷിച്ചു ഗൃഹസ്ഥശ്രമത്തിലേക്കോ, മറ്റവല്ല ആശ്രമങ്ങളിലേക്കോ, പ്രവേശിക്കുവാൻ തക്കയോഗ്യത നമുക്ക് ഉണ്ടാവുമെന്നു ഒരിക്കലും വിചാരിച്ചുകൂടാ. ആശ്രമജീവിതമാണ് ബ്രാഹ്മണരുടെ മുഖ്യധർമ്മമെന്നു ഞങ്ങൾ മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ തത്വത്തിന്റെ പ്രാമാണ്യം സമ്മതിക്കുന്ന പക്ഷം ബ്രഹ്മചര്യശ്രമം ഇത്ര ചുരുങ്ങിയ കാലം കൊണ്ടു മുഴുകുന്നതു ശാസ്ത്രം കൊണ്ടും, യുക്തി കൊണ്ടും ആലോചിക്കുമ്പോൾ കേവലം അനാചിതമാണെന്ന് ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. ചുരുങ്ങിയ പത്രങ്ങളു കൊല്ലവും, ഏറിയ നാല്പത്തു് സംവത്സരവും, ബ്രഹ്മചര്യശ്രമം ഭീഷിച്ചു പോന്നിരുന്നുവെന്നു മനസ്സുതിയിൽ കാണുന്നു. അന്നുണ്ടായിരുന്ന ഗുരുക്കുലവിദ്യാഭ്യാസം ബ്രഹ്മചര്യശ്രമകാലത്താണ് ആർക്കുവാൻ നടത്തിപോന്നിരുന്നതു്. ഈ ആശ്രമത്തിന്റെ അവസാനത്തോടുകൂടി വിദ്യാഭ്യാസം ഏതാണ്ടു മുഴുകുകയും, അതിന്നുശേഷം ബ്രാഹ്മണർ ഗൃഹസ്ഥശ്രമത്തിലേക്കോ, മറ്റു വല്ല ആശ്രമങ്ങളിലേക്കോ, പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ആശ്രമത്തിലല്ലാതെ ബ്രാഹ്മണർക്കു വേറെ എന്തും ഇരിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള തത്വം അവർ എപ്പോഴും പ്രബലപ്പെടുത്തിപ്പോരികയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ വക സംഗതികൾ ആലോചിക്കുമ്പോഴും ആശ്രമജീവിതത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോഴും നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഇപ്പോൾ നടപ്പുള്ള ബ്രഹ്മചര്യശ്രമവും, (ഗുരുക്കുലവാസവും) അതിന്നുശേഷം നാം അനുവർത്തിച്ചുവരുന്ന ആശ്രമജീവിതത്തിന്റെ സ്ഥിതിയും കേവലം നാമമാത്രമാണെന്ന് പറയാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. നമ്മുടെ ആശ്രമജീവിതം കുറെ അധികം നന്നായി സംസ്കരിക്കുകയും ആ

പ്രാത്മികശക്തിയെ പ്രബലപ്പെടുത്തുവാൻ കുറേക്കൂടി ശ്രമിക്കുകയും, ചെയ്യാൻ ഭാവമില്ലെങ്കിൽ, ബ്രാഹ്മണർ എന്നുള്ള ശബ്ദവും കൂടി കേവലം നാമമാത്രമായി പരിണമിച്ചേക്കാം. ബ്രഹ്മചര്യശ്രമത്തിന്റെ സംസ്കാരത്തെപ്പറ്റിയും, ശുഭകലവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റിയും, ഞങ്ങൾ ഇതോടുകൂടി വേറെ തയ്യാറാക്കുന്നതായ വിദ്യാഭ്യാസമെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ കുറെ അധികം വിസ്താരമായി പറഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ട് അതിനേപറ്റി ഇവിടെ എടുത്തു പറയുന്നില്ല. മററുള്ള ആശ്രമങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി കുറെ പറയേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ ബ്രഹ്മചര്യശ്രമം വേണ്ടവിധം നിർവ്വഹിക്കാതെ മററുള്ള ആശ്രമങ്ങളിലേക്കു പോകുന്നതായാൽ ആവക ആചാരങ്ങളും, തപോനിഷ്ഠയും വേണ്ടവിധം ക്രമപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു പോകുവാൻ കേവലം പ്രയാസമായിരിക്കും. അതിനാൽ ബ്രഹ്മചര്യശ്രമത്തിൽ നമ്പൂതിരിമാർ ധാരാളം ശ്രദ്ധവെക്കേണ്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ ബ്രഹ്മചര്യശ്രമം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം എല്ലാ നമ്പൂതിരിമാരും വിവാഹം കഴിക്കേണമെന്നു കേരളാചാരങ്ങൾ നമ്മെ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നില്ല. സമാചരണത്തിനുശേഷം സ്നാനകുന്ദാരായി ജീവിച്ചുവരുന്ന നമ്പൂതിരിമാർ മലയാളത്തിൽ ധാരാളമുണ്ടല്ലോ. “ജ്യേഷ്ഠഭ്രാതൃഹീദവേൽ” എന്നും “ശേഷാസുഭദ്രവത്തർൻ” എന്നും ഉള്ള ശങ്കരസ്മൃതിവചനങ്ങൾ പ്രകാരം ജ്യേഷ്ഠപുത്രൻ വിവാഹം ചെയ്ത് അഗ്നിയോടുകൂടി ഇല്ലത്തു താമസിക്കുകയും ഔപാസനം, വൈശ്വദേവമുതലായ യജ്ഞകർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുകയും ശേഷമുള്ള സോദരന്മാർ സ്നാതകജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് സാധ്വായം മുതലായ തപോവൃത്തികൾ വീഴ്ചകൂടാതെ നടത്തിവരികയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സ്നാതകജീവിതം ആശ്രമജീവിതത്തിൽ

അന്തർദ്ദേശികരോ എന്നുള്ള സംഗതിയിൽ ചില സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ, അതിനെപ്പറ്റി സ്വല്പം ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാം. പരാഗരസ്യതിയിലും, അതിന്റെ മാധവീയവ്യാഖ്യാനത്തിലും, സ്നാതകന്മാരുടെ ജീവിതസമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റി വിവരമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവർക്ക് അഗ്നിയില്ലെങ്കിലും നിരഗ്നികമായ ഗൃഹസ്ഥകർമ്മങ്ങളെല്ലാം അവർ നടത്തിവരുന്നു. ദേവൻ, ഋഷി, പിതൃക്കൾ, ഭൂതങ്ങൾ മനശ്ചർ—ഇവർക്കു ഗൃഹസ്ഥന്മാർ നിത്യം ചെയ്യേണ്ടതായ യജ്ഞങ്ങളെ സ്വാഭാപ്രായംകൊണ്ടും, തപ്തങ്ങളെകൊണ്ടും, സ്നാതകന്മാരും ചെയ്യുവരാനുണ്ട്. ഈ ചക കർമ്മങ്ങൾ അഗ്നിയോടുകൂടി ചെയ്യാറില്ലെന്നുള്ളതു അതിനാൽ സ്നാതകന്മാർ ഗൃഹസ്ഥാശ്രമത്തിൽ അന്തർദ്ദേശിച്ചവരാണെന്ന് വിചാരിക്കണം. “ഗൃഹസ്ഥസ്സ ദശം കന്യാമുപോദേഹത്” എന്ന ഛായ്യാവചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഗൃഹസ്ഥശബ്ദത്തിന്നു സ്നാതകത്വം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. “അലാഭേ കന്യാകായാഃ സ്നാതകവ്രതം ചരേൽ, അപിവാക്കന്ത്രിയാനാം പുത്രമുല്പാദയീത, ശുഭ്രായാംവാ” എന്നുള്ള വൈരീനസീ വചനത്തിന്റെ അർത്ഥമാലോചിക്കുമ്പോഴും അഷ്ടാശീതി സഹസ്രം സ്നാതകന്മാർ ധർമ്മപുത്രരോട് ഒരുമിച്ചു് പനത്തിലേക്ക് പോയി എന്നു മഹാഭാരതത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സംഗതി ഓർക്കുമ്പോഴും സ്നാതകന്മാർ സാഗ്നികരായ വിചാഹം ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിലും തപസ്സിന് യതൊരു വില്ലവും വരാതെ അവർ ആശ്രമജീവിതത്തിൽ തന്നെ വർത്തിച്ചിരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ ധാരാളം വഴികാണുന്നുണ്ട്. ആശ്രമജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ തത്വം തപസ്സും ശമമോദിഗുണങ്ങളും ആണെന്നും അധ്യയനം മുതലായ കർമ്മങ്ങളാൽ ഈ ചക സത്യാഗുണങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്ക

വാൻ സ്നാതകന്മാർക്കും സാധ്യമാണെന്നും, ആലോചിക്കുമ്പോൾ സ്നാതകധർമ്മം ഭീക്ഷിച്ചുവരുന്ന നമ്പൂതിരിമാരുടെ ജീവിതവും പരിശുദ്ധജീവിതമാകുന്നു. അത് ആശ്രമജീവിതത്തിൽ അന്തർഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. കേരളാചാരപ്രകാരം താവാട്ടസമ്പ്രദായം പ്രബലപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഒരാൾ അഗ്നിയോടു കൂടിയ ഗൃഹസ്ഥശ്രമം അനുസരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ ആ ഗൃഹം താവാട്ടിലെ മഹാലോകനമ്പൂതിരിമാർക്കും, വന്നുചേരുന്നവർക്കും, ജ്യേഷ്ഠഭ്രാതാവിന്റെ പുത്രൻ, അച്ഛന്മാരുടെ പുത്രനിർവ്വേശേഷം പിതൃകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാൽ മതിയായവനാകണമെന്നും നാം അറിയുന്നുണ്ട്.

സ്നാതകന്മാരായ നമ്പൂതിരിമാർ അന്യജാതിയിലുള്ള സ്ത്രീകളിൽ ഗമിച്ചവരായുള്ള കുറെ ധർമ്മവിരോധമാണെന്ന് ഇന്ത്യയിൽ ചിലാസ്ത്രന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകാണുന്നു. ഈ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഞങ്ങൾ യോജിക്കുന്നില്ല. മേൽപ്രസ്താവിച്ച പൈറീനസീയചന്തത്തിന്റെ അർത്ഥം ആലോചിക്കുമ്പോഴും, “ഗൃഹസ്വരാനുലോഭ്യത ഗൃഹന പ്രതിലോമതഃ” എന്നുള്ള സൂതിധർമ്മം കാക്കുമ്പോഴും, മന, യാജ്ഞവല്ക്യൻ, പരാശരൻ, മുതലായ സൂതികാരന്മാർ ബ്രാഹ്മണരും അന്യജാതിയിലുള്ള സ്ത്രീകളും തമ്മിൽ നടന്നുവന്നിരുന്ന സംസർഗ്ഗത്തിൽ ജനിക്കുന്ന സന്താനങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റിയും ധർമ്മചാരങ്ങളെപ്പറ്റിയും, പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെ ചിന്തിക്കുമ്പോഴും, കേരളത്തിലെ മതമക്കത്തായ സമ്പ്രദായപ്രകാരം നടപ്പുള്ള സംബന്ധവീതി നമ്പൂതിരിമാരുടെ തപസ്സിനേയും ധർമ്മനിഷ്ഠയേയും ഒരിക്കലും ബാധിക്കുമെന്ന് ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അധർമ്മപരിശുദ്ധജീവിതത്തിന് യാതൊരു ഹാനിയും വരുന്നതുമല്ല. ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ത

പസ്സിനു വിപ്ലവകാത്തവിധം ജാതികൊണ്ടും, ആചാരനടവടികൾകൊണ്ടും, എന്താണു് പരിശുദ്ധ ജീവിതത്തെ അവലംബിച്ചുപോരുന്ന മതമക്കത്തായ തറവാടുകളിൽ ബന്ധം ഉണ്ടാവുന്നതു് കേവലം ദോഷകരമാണെന്നു തോന്നിപ്പ. എല്ലാവരും വിവാഹം ചെയ്യുകയും, ഗൃഹസ്ഥാശ്രമത്തിൽ വൈദികകർമ്മങ്ങളോടും പരിശുദ്ധജീവിതത്തോടും, കൂടി വർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് നന്നായിരിക്കുമെങ്കിലും, ധനസംബന്ധമായ ചില പ്രധാനസംഗതികൾ ആലോചിക്കുമ്പോഴും, ജനങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുന്നതോടുകൂടി കൂടുതലായിത്തീർന്നു് ഭാഗം വരാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ആ സംഗതിയുടെ ആപൽക്കരമായ ഭാവിയിലുപരി ചിന്തിക്കുമ്പോഴും കിഴക്കൻ ജില്ലകളിലെ ബ്രാഹ്മണസമുദായങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ കണ്ടുവരുന്നതായ ദാരിദ്ര്യാവസ്ഥയും, വൃത്തിഹീനതയും, ആലോചിക്കുമ്പോഴും, മറ്റു അനേകം രാജ്യങ്ങളിൽ ജനബാഹുല്യം നിമിത്തവും വിവാഹസംബന്ധമായ മറ്റാനേകം ദുഷ്ടലക്ഷ്യങ്ങൾ നിമിത്തവും, ഉണ്ടായിരിക്കാണ്ടിരിക്കുന്നതായനിത്യാനർത്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോഴും ശ്രീപരശുരാമനാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട കേരളാചാരം വളരെ പ്രശസ്തമാണെന്നു് ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. ഈ ആചാരത്തിന്റെ സഹജമായ ഗുണം നിമിത്തം നമ്പൂതിരിമാർ ദാരിദ്ര്യാവസ്ഥയിൽപ്പെടാതെ അവരുടെ സ്വയമർഹണാജ്ഞ നിവൃത്തിച്ചുപോരേവാൻ ശ്രാണിയുള്ളവരായിത്തീരുന്നു. ഭക്ഷണത്തിന്നും പേരായുള്ളനിത്യാവശ്യങ്ങൾക്കും മുട്ടുള്ള നമ്പൂതിരികൾക്കും ബന്ധുക്കൾക്കും കൈമുതൽകൾക്കും. ഈ ഗുണം മറ്റു ജില്ലകളിൽ കാണുന്നില്ല. അതിനാൽ പ്രസ്തുതകേരളാചാരത്തെ തെറ്റാക്കുന്നത് ദോഷകരമാണെന്നും, നമ്പൂതിരിമാർതപോവൃത്തിയും, സാധ്യമായവും, മറ്റുള്ളസാധനിക

ധർമ്മം ഒരിക്കലും കളയാതെത്തന്ന ജീവിതം കഴിച്ചു കൂട്ടേണ്ടതാണെന്നും, ഞങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കൊള്ളുന്നു.

(5) നമ്പൂതിരിമാരുടെ ധർമ്മചാരങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന് വല്ലപ്രതിബന്ധവുമുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്തെല്ലാമാണ്?—പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരം അധികമധികം പ്രചാരത്തിൽ വരുന്നതോടുകൂടി നമ്പൂതിരിമാരായ നമ്മുടെ നിത്യജീവിതത്തിലും, ആദർശങ്ങളിലും ദിനംപ്രതി വ്യത്യാസങ്ങൾ വന്നുചേരുന്നുണ്ടെന്ന് ഇതിനുമുമ്പേതെ വെച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഞങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. നമ്മുടെ നിത്യജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കാണ്ടുവരുന്ന വ്യത്യാസനിമിത്തം നമ്മുടെ നിത്യജീവിതവും വളർച്ചയും അതുനിമിത്തം ധനസമ്പാദ്യത്തിന് ചിലപ്പോൾ മാറ്റങ്ങൾ എടുക്കേണ്ടിവരികയും, ആചാരമാറ്റങ്ങൾ പലപ്പോഴും നമ്മുടെ പണ്ഡിതനും, ആദ്ധ്യാത്മികമായ സ്വന്തത്തിനും, വിരോധമായിപ്പരിണമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആദർശങ്ങളിലുള്ള വ്യത്യാസനിമിത്തം വന്നുചേരുന്ന ദർശനങ്ങൾ ഇതിലും അധികമാണ്. പാശ്ചാത്യന്മാരെ മാതൃകയാക്കിക്കൊണ്ട് നമ്മുടെ ഭാരതവണ്ഡത്തിലുള്ള അനേകം യോഗന്മാർ ആചാരങ്ങളിൽ ജീവിതത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു വരുന്നതു നാം നിത്യം കാണുന്നുണ്ട്. ഈ സംഭവത്തിന്നു തക്കതായ കാരണങ്ങൾ ഇല്ലെന്നില്ല. പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ സാഹിത്യവിഷയമായും പ്രകൃതിശാസ്ത്രം ശാഖീശാസ്ത്രം, ഗണിതശാസ്ത്രം—ഇങ്ങനെയുള്ള അനേകം ശാസ്ത്രങ്ങൾ വിഷയമായും ഉള്ള യോഗ്യതകൾ നമുക്കു ദിനംപ്രതി പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു. അതിനാലുതന്നെ അവരുടെ (ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ) രാജകീയമായ ശക്തിവിമലൻ സേതുചർമ്മമുള്ള നമ്മുടെ രാജ്യത്തു മുഴുവും പ്രബല

പ്പെടുവന്നിരിക്കുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ നാ-
വികശക്തികളും വേറെ അനേകം രാജ്യങ്ങളും ദ്വീപുകളും
അവരുടെ മേക്കോയ്യിൻ കീഴിൽ വന്നിരിക്കുന്നതോടുകൂടി
അവരുടെ ധനസംബന്ധമായും വ്യാപാരസംബന്ധമായും,
രാജകീയ സംബന്ധമായും, ഉള്ള യോഗ്യതകൾ തുലോം വ-
ലിച്ചുവരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈവക ശക്തികളും യോ-
ഗ്യതകളും നാം നിത്യം കാണുന്നസമയം നമ്മുടെ യിടയിൽ
പലക്കും പാശ്ചാത്യമാതൃകയിൽ ഭ്രമം ജനിക്കുന്ന കാഴ്ചത്തിൽ
അത്തുടങ്ങപ്പെട്ടുവാനില്ല. എന്നാൽ നമ്മുടെ പുരാതനമഹർ-
ഷിമാരുടെ മാതൃകാജീവിതത്തെ ബാഹ്യപരിഷ്കാരപ്രധാനമാ-
യ ഈപ്പാഴത്തെ പാശ്ചാത്യജീവിതവുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കു-
മ്പോൾ കുറെ പറ്റിപ്പുള്ളവക്ക് ആദ്യം പറഞ്ഞ മാതൃകയാ-
ണ് വാസ്തവത്തിൽ നല്ലതെന്നു തോന്നാതിരിക്കു യില്ല. പ-
ക്ഷേ ഇതുതന്നെ കൂടിത്തട്ടിച്ചുനോക്കുവാനും, അവകളിലെ
ഗുണഭാവങ്ങളെ കൂലംകണ്ഠമായി നിരൂപിക്കുവാനും,
തക്കപറ്റിപ്പുള്ളവർ നമ്മുടെ യിടയിൽ കറഞ്ഞുവന്നിരിക്കു-
ന്നു. പ്രയാസമേറിയ ഈ ഉദ്യമത്തിന്നു നമ്മുടെ പുരാതന-
മായ ശാസ്ത്രങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതിന്നു പുറമെ ഇംഗ്ലീഷുഭാഷ
പഠിക്കുകയും, ആവക സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളും, ശാസ്ത്രങ്ങളും,
വായിക്കുകയും, അതിൽ അന്തർഭവിച്ചുകിടക്കുന്ന സംഗതി-
കൾ നമ്മുടെ ശാസ്ത്രങ്ങളുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കുകയും, വേണ്ടി-
വരും ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നപക്ഷം ആധ്യാത്മികപരിഷ്കാരം
പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതായ നമ്മുടെ പഴയശാസ്ത്രങ്ങളിൽ അന്ത-
ർഭവിച്ചുകിടക്കുന്നതത്വങ്ങൾ പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരത്തെക്കാൾ
തുലോം അധികം മഹത്വമുള്ളവയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാ-
തിരിക്കു യില്ല. മേൽപ്രസ്താവിച്ചവിധം നമ്മുടെ ആദർശങ്ങളിൽ
വന്നു ചേർന്നിരിക്കുന്ന ഭ്രമം നിമിത്തം പഴയ പൗരാമഹർ

ങ്ങളിൽ പ്രതിപത്തി ദിനത്തോൾ കറഞ്ഞുവരുന്നു. ആവക ആചാരങ്ങളുടെ പരമാർത്ഥമായ തത്വങ്ങൾ ധരിക്കുവാൻ മന്ത്രമുള്ള പഠിപ്പുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇപ്പോഴും വന്നിരുന്നില്ല. നിർഭാഗ്യവശാൽ ബ്രാഹ്മണരായ നമ്മുടെ സ്വഭാവമായിരുന്ന സംസ്കൃതത്തിലും, ആവക ശാസ്ത്രങ്ങളിലും അറിവുള്ളവർ വളരെ ചുരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്നു പല കാരണങ്ങളുണ്ട്. അതൊക്കെ ഈ ചുരുങ്ങിയ മമ്മോറാണ്ടത്തിൽ എടുത്തുപറയുവാൻ ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നില്ല. സംസ്കൃതഭാഷയിലും, തൽസംബന്ധമായ ശാസ്ത്രങ്ങളിലും, നമുക്കുള്ള അഭ്യാസത്തിന്റെ ന്യായതയും പാശ്ചാത്യമാതൃക പ്രബലപ്പെടുത്തുന്നതോടുകൂടി നമ്മുടെ നിത്യജീവിതത്തിന്നു വരുന്നതായ വ്യയധികൃതവും ആഭരണങ്ങളിലുള്ള ഭ്രമവും, ഇങ്ങിനെ മൂന്നുവിധം പ്രതിബന്ധങ്ങൾ നമ്മുടെ ധർമ്മാരങ്ങൾക്കു രൂപമായായി വരുന്നുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു.

6 ഈവക പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമെന്താണ്?— നമ്മുടെ ധർമ്മാരങ്ങൾക്കു മുഖ്യമായി മൂന്നു പ്രതിബന്ധങ്ങൾ അതായത് (1) നമ്മുടെ പൗരസ്ത്യവിദ്യകളുടേയും അവയിൽ അന്തർഭവിച്ചു കിടക്കുന്ന ആധ്യാത്മികതത്വങ്ങളുടേയും, മോശമായ അറിവ് (2) പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരശക്തിയാലും, മറുചില ധനസംബന്ധമായ സംഭവങ്ങളാലും, വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന നിത്യച്ചിലവുക്കും, തന്നിമിത്തം നമുക്ക് അഭവിച്ചിരിക്കുന്ന പരാധീനതയും, (3) പാശ്ചാത്യമാതൃകകളെ ഭ്രമിക്കുന്നതിനാൽ, നമ്മുടെ ആഭരണങ്ങൾക്ക് വന്നുചേർന്നിരിക്കുന്ന ചില മാറ്റങ്ങൾ, ഇവയാണെന്നു നാം കണ്ടുപാറ്റു. ഈ പ്രതിബന്ധങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമെന്താണ്? ചികിത്സനിശ്ചയിക്കു

ആമ്പ രോഗത്തിന്റെ സ്വഭാവം അറിയേണ്ടതു് ആവശ്യമാകുമ്പോലെ കൗൺസിലറുടെ പ്രതിബന്ധങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മതയും ആവശ്യമാണല്ലോ. ഒന്നാമതു് പൗരസ്ത്യവിദ്യകൾ യഥാവിധി പഠിക്കുവാനും, അവയിൽ അടങ്ങിയ തത്വങ്ങളെ യാദൃച്ഛികമായിട്ടും, മനനസമ്പ്രദായങ്ങളിലും, വേണ്ടവിധം ധരിക്കുവാനും നാം ശ്രമിക്കണം. ഈവക ശാസ്ത്രങ്ങൾ പഠിക്കുവാനും പഠിപ്പിക്കുവാനും ഉള്ള വിദ്യാലയങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയാണു് ഈകാലത്തു് അധികം നല്ലതു്. പണ്ടത്തെ ഗുരുക്കൾ സമ്പ്രദായത്തിലും, പരിഷ്കൃതങ്ങളുടെ (സഭാമന്ദിരം) സമ്പ്രദായത്തിലും, അന്തർഭവിച്ചു കിടക്കുന്ന തത്വങ്ങൾ പ്രസ്തുതവിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുത്തുകയുണ്ടാകണം. ഈവക സംഗതികൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നതിനായി മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ വിസ്മയമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനാൽ തൽക്കാലം എടുത്തുപറയുന്നില്ല. ഈവക പൗരസ്ത്യവിദ്യകൾ യഥാർത്ഥമായി മനസ്സിലാക്കുകയും, അവയിൽ പരമപ്പെടുന്ന തത്വങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു് നമ്മുടെ ആചാരങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യം എളുപ്പത്തിൽ നിവൃത്തിയാക്കുമെന്നുമാത്രം ഇവിടെ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

ധനസംബന്ധമായ പ്രതിബന്ധത്തെപ്പറ്റിയാണല്ലോ ഇനി ആലോചിക്കുന്നതു്. ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഈ സംഗതി ആലോചിക്കുന്നകാലത്തിൽ പല ധനസംബന്ധമായ തത്വങ്ങളെപ്പറ്റിയും ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. നമ്മുടെ നിത്യജീവിതം വർദ്ധിക്കുന്നതിന്നു മുഖ്യമായ കാരണമെന്താണു്? അധികം നമ്പൂതിരിമാർക്കും ഭക്ഷണത്തിന്നു മാത്രമെങ്കിലും നെല്ല് ജന്മസ്ഥത്തിൽനിന്നു കിട്ടിവരുന്നു. ഭ

ക്കണത്തിന്നു പുറമെ വേണ്ടതായ ചിലവുകൾക്കാണ് ചില നമ്പൂതിരിമാർ ക്ലേശിക്കുന്നത്. ഈവക ചിലവുകൾ ക്ലേശം കൂടാതെ നടത്തുവാൻ ത്രാണിയുള്ള നമ്പൂതിരി ഇല്ലങ്ങൾ കുറഞ്ഞൊക്കെ ഉണ്ടെങ്കിലും അധികം ഇല്ലക്കാർക്കും മേന്മയിലുള്ള പണം വേറെ സമ്പാദിക്കേണ്ടിവരുന്നു. പണ്ട് ഈ വക സമ്പാദ്യങ്ങൾ പ്രതിഗ്രഹം, മുതലോ, ക്രിയസ്ഥാനം, പരികരം, മുറുപ്പം, ശാന്തി, മുതലായ കാര്യങ്ങളാലാണ് നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഇതുകൾക്കു പല സംഗതികളാലും ചില ന്യായതകൾ വന്നുചേർന്നിരിക്കുന്നു. വൈദികകർമ്മങ്ങളിൽ വിശ്വാസം കുറഞ്ഞുവരുന്നു. പരിശുദ്ധമായ ഈവക കർമ്മങ്ങളിൽ നമ്പൂതിരിമാർക്കു കൂടി ശ്രദ്ധ കുറഞ്ഞുവരുന്നത് വളരെ ശോചനീയമായിരിക്കുന്നു. യോഗികളിൽ പരികരത്തിന്നും ബ്രഹ്മചാരികൾക്കുള്ള മുതലോടുകൂടെ തക്ക വൈശ്വേദുള്ള നമ്പൂതിരിമാരെക്കണ്ടു കിട്ടുന്നില്ലെന്നു ചിലർ ആക്ഷേപിക്കുന്നത് നാം കേൾക്കാറുണ്ട്. ഈവക കാര്യങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ കുറയുംതോറും അന്യസമുദായക്കാർക്കും വിശ്വാസം കുറഞ്ഞുവരുമെന്നും തന്മൂലം ബ്രാഹ്മണരാൽ മാത്രം ചെച്ചുപെടുത്തുന്ന മേൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ദിനപ്രതി അന്യമിക്കുവാൻ ഇടയാകുമെന്നും ഞങ്ങൾ ഭയത്തോടുകൂടി ഗമിക്കുന്നു. അതിനാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിൽ നമ്പൂതിരിമാർ കുറഞ്ഞ അധികം ശ്രദ്ധ വെക്കണമെന്നും തപസ്സിനെ പ്രബലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും, അനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ വീഴ്ചവരാതെയും നടക്കുന്നപക്ഷം പ്രതിഗ്രഹം മുതലായ കാര്യങ്ങൾ നമ്പൂതിരിമാരുടെ ആഭ്യന്തര മിശ്രിതമായി ഒരിക്കലും തകരാറാക്കുകയില്ലെന്നും, അവരുടെ ധനപുഷ്ടിക്കു കാരണമായിത്തീരുമെന്നും, ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. കാലത്തിനനുസരി

ചു് കൃഷിമുതലായ പ്രവൃത്തികളിലും നമ്പൂതിരിമാർക്ക് ഏ
 ഉച്ചകാവുന്നതാണെന്ന് ഞങ്ങൾ വീചാരിക്കുന്നു. കലിയു
 ഗത്തിൽ ബ്രാഹ്മണർക്കു കൃഷിമുതലായ വൈശ്വവൃത്തി
 കൾ എടുക്കുന്നതിന്നു വിരോധമില്ലെന്നു പരാശരസ്മൃ
 തിയിൽ നാം കാണുന്നു. ഇതുകൾ പക്ഷെ തപസ്സിന്
 വലിയ വിരോധംകൂടാതെ നടത്തുകയും വേണം. നമ്പൂതി
 രിമാർക്കു നടത്താവുന്ന ധനസമ്പാദനകർമ്മങ്ങളിൽകൃഷിത
 നെന്നാണ്. അധികം പ്രധാന്യം ഞങ്ങൾ കാണുന്നതു്. ഇല്ല
 ത്തിന്നു സമീപം കുറെ ഭൂമിയെങ്കിലും ഇല്ലാത്ത നമ്പൂതിരി
 മാർ ചുരുക്കമാണ്. പണ്ട് സ്വയമേവ കൃഷിനടത്തിച്ചു വ
 ന്നിരുന്ന നമ്പൂതിരിമാർ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും
 കുറെ ഭൂമി അവിടവിടെ കാണാവുന്നതാണ്. കന്നം,
 വിത്തും, ചെറുമക്കളും, സ്വാധീനമുണ്ടെങ്കിൽ കൃഷിനടത്തു
 ന്നുംകൂടും നമ്പൂതിരിമാർക്ക് വളരെ പ്രയാസമുള്ളതല്ല.
 പ്രാതസ്നാനവും, സ്വാധ്വാനവും, ഇതുകൊണ്ട് തടസ്സപ്പെ
 ടുകയില്ല. കൃഷിക്കു പ്രത്യേകം ഒരാളെ നിയമിക്കുകയും ന
 മുറാട മേൽനോട്ടം വിട്ടുകുളയ്ക്കതെ നിത്യവും, കുറെനേരം
 ഇരിലേക്കു ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യാൽ മതിയാവുന്ന
 താണ്. ധനസംബന്ധമായ വേറെ ഒരു കെഴിയിൽ നമ്പൂ
 തരിമാർക്കു പ്രവേശിപ്പാൻ ഉള്ള പണക്കച്ചവടമാകുന്നു. പ
 ണമെന്ന പദാർത്ഥത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ചില നൂ
 തനതപങ്ങൾ നമുക്ക് ഒരുസമയം പാശ്ചാത്യന്മാർക്കു കച്ച
 വടസാഹിത്യത്തിൽ നിന്നും കടം വാങ്ങേണ്ടിപരം. പലപ്പോ
 പാരങ്ങളുടെയും ചർച്ചനയൊട്ടുകൂടി തുടലാം പ്രബലപ്പെ
 ടി വന്നിരിക്കുന്നതായ പണത്തിന്റെ പ്രചാരവും അ
 തിൽ അനുഭവിച്ചുകിടക്കുന്ന അനേകം സംഗതികളും നി
 മിതം പണത്തിന്റെ കച്ചവടം പ്രത്യേകിച്ചും നമുറാട പാ

റവിയയമാക്കി തീർക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇതു വളരെ രസകരമായ ഒരു പരിപാടിയാണെന്നും. ഇപ്രകാരമുള്ള പണക്കച്ചവടത്തിൽ നമ്പൂതിരിമാർ പ്രവേശിക്കുന്നത് നന്നായതാണെന്നും അതു ചങ്ങമ്പുഴ താല്പര്യപ്പെടുന്ന വിഷയമാകയാൽ അതു നടത്താവുന്നതാണെന്നും ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. ഇതു നാട്ടിലെ പലരും ചിലപ്പോൾ ധനസമൃദ്ധിക്കു കാരണമായിത്തീരും. ഭൂമിയുടെ മണ്ഡലമായ നമ്പൂതിരിമാർ ഏകമന്ത്രത്തോടും, പരസ്പര സഹായത്തോടുംകൂടി ബഹുസമ്പ്രദായത്തിൽ കമ്പനികളായോ സ്വന്തനിലയിലെ ഈ വിധമുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതായാൽ അതുകളിൽ പലസ്നാതകന്മാരായ നമ്പൂതിരിമാർക്കും പ്രവേശിക്കാവുന്നതും അതുനിമിത്തം അവർക്ക് ധനസമ്പാദ്യമുണ്ടാക്കാവുന്നതും, ആകുന്നു. മൂന്നാമതു ഞങ്ങൾക്കു ഒരു കാര്യം പറയാനുള്ളത് എന്തെന്നാൽ നമ്പൂതിരിമാരുടെ ഭൂമിസംബന്ധമായ കാര്യപ്രവൃത്തികളിൽ നമ്പൂതിരിമാർതന്നെ ഏർപ്പെടേണ്ടമെന്നാകുന്നു. കുടിയായാലോത്താഴ പാട്ടം പിരിക്കുക, പെരളിച്ചെഴുത്തുകാര്യങ്ങളും ചുവഹാരകാര്യങ്ങളും നടത്തുക ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങിയ കാര്യസ്ഥതാപ്രവൃത്തികൾ നമ്പൂതിരിമാർക്കു നടത്താവുന്നതും, അതുകൊണ്ടു സ്വല്പം ചില സമ്പാദ്യങ്ങൾ അവർക്കുണ്ടാകാവുന്നതുമാകുന്നു. ഇതിന്നു നമ്പൂതിരിമാർ സ്വല്പം ചിലതു പഠിക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്യും. കടലാസ്സിൽ എഴുതുക, അശ്രാവശ്രവ കണക്കുകൾ കൂട്ടുക, മലയാളത്തിലെ കാണമുള്ള മറ്റുംഭയപ്പാറ്റി കുറെക്കുറെ വശമാക്കുക, ഇപ്പോഴത്തെ വ്യവഹാരനടപടികളിൽ പരിചയിക്കുക. ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങി ചില അറിവുകൾ അവർക്കു സമ്പാദിക്കേണ്ടിവരും. ഈ കാര്യം വളരെ പ്രയാസമാണെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ലെന്നും. ഇതോടുകൂടി ചേരതയ്ക്കുമാക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ

മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായ പ്രകാരം ബുദ്ധിസംസ്കാരവും, ആത്മീയ സംസ്കാരവും, വന്നു ചേർന്നിരിക്കുന്ന സ്റ്റാതുകന്മാർക്ക് ഈവക കാൽപ്പന്തും വളരെ ലഘുവായിരിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുതവിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തിൽ പറഞ്ഞതായ നവീനശാസ്ത്രങ്ങളുടെ പാണ്ഡിത്യം നമുക്കുണ്ടാക്കിത്തീർക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതായാൽ ആവക അറിവുകൾക്കും പരിചയങ്ങൾക്കും, അനുസരിച്ചു പലതൊഴിലുകളും നമുക്കുണ്ടാകുന്നതായാൽ സാധിക്കുമെന്നും തപസ്സിന്നു യാതൊരു ചിഹ്നവും കൂടാതെ നമ്മുടെ ധനസമ്പാദ്യത്തിന്നു മാറ്റമുണ്ടാവുമെന്നും ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. യന്ത്രശാസ്ത്രം, രസായനശാസ്ത്രം, ഗണിതശാസ്ത്രം, സംഖ്യാശാസ്ത്രം, ശാരീരശാസ്ത്രം, (അല്ലെങ്കിൽ ജീവശാസ്ത്രം) വിദ്യുച്ഛക്തിശാസ്ത്രം, ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങിയ ശാസ്ത്രങ്ങൾ നാം പഠിക്കുകയും, ആവക പരിചയങ്ങൾ അന്വദിക്കുകയും ആതുകളെ ധനസംബന്ധമായ കാൽപ്പന്തുകൾക്ക് അതായത് പല കൈത്തൊഴിലുകൾക്കും, കൃഷികൾക്കും ഉപയോഗിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമാവുകയും ചെയ്യാൽ നമ്മുടെ ധനസംബന്ധമായ കാൽപ്പന്തുകളെല്ലാം സുലഭമായി നിവ്വഹിക്കാവുന്നതും, നമ്മുടെ ധർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തിന്നു പ്രതിബന്ധമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന നിശ്ചിതലവിയെ വലുതും, തന്മൂലമുള്ള പരാധീനതയും നിമിത്തമുണ്ടാവുന്ന ദോഷങ്ങൾ കൂടാതെ കഴിക്കാവുന്നതുമാകുന്നു.

പാശ്ചാത്യ മാതൃകകളെ ഭ്രമിക്കുന്നതിനാൽ നമ്മുടെ ആഭ്യന്തരങ്ങൾക്കു വന്നു ചേർന്നിരിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങളെ പറ്റിയാണ് ഇനി ചിന്തിപ്പാനുള്ളത്. നമ്മുടെ ഹിന്ദുമതപ്രകാരമുള്ള ആഭ്യന്തരങ്ങൾ 'കാലതകുറവു മറഞ്ഞുപോകുന്നതു ഏറ്റവും ശോചനീയമാകുന്നുവല്ലോ. പണ്ടു മലയെ

ഗുണമുള്ള മഹദ്വിജായും, ഹിന്ദുരാജാക്കന്മാരും സ്ഥാപി
ച്ചിരിക്കുന്നതായ മാതൃകകളെ നമുക്ക് ഈ കാലത്തു മുഴുവനും
അനുസരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്.
എന്നാൽ ആവക മാതൃകകളിൽ അന്തർഭവിച്ചു കിടക്കുന്ന
മുഖ്യമായ സംഗതികളെ വിട്ടുകളയാതെ കാലത്തിനനുസ
രിച്ചു സ്വല്പം ചില ഭേദഗതികളോടുകൂടി അവയെ നാം
അനുസരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരത്താൽ ന
മ്മുടെ പുരാതനമായ ഹിന്ദുമാതൃകകൾ വിസ്തരിച്ചുപോകു
വാൻ ഇടയാവരുത്. ആഡംബരപ്രധാനവും സ്വാത്മ
ഭൂയിഷ്ഠവുമായ പാശ്ചാത്യ രീതികളെ നാം അനുസരിക്ക
രുത്. ശമപ്രധാനവും, പരിശുദ്ധവുമായ വൈദികജീവിത
ത്തെ നാം എപ്പോഴും കൈക്കൊണ്ടുവരണം. ഹിന്ദുജീവി
തത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നതായ അനേകം
ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നമ്മുടെ ധർമ്മലക്ഷ്യം. അതുകളിലെ തത്വ
ങ്ങൾ ചില അജ്ഞാനികൾ തെറ്റിദ്ധരിച്ചുപോകുന്നു.
ലൌകിക പ്രത്യക്ഷമാത്രം പ്രമാണമാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്ന ഈ
കൂട്ടരുടെ മനസ്സിൽ നമ്മുടെ പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, സൂ
തിമുതലായ വൈദികഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന
തത്വങ്ങൾ പ്രവേശിക്കാതിരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അത്യന്ത
പ്പെട്ടുപാറില്ല. ആപ്തവാക്യത്തിനും അനുമാനം മുതലായ
യുക്തികൾക്കും പ്രാമണ്യം കൊടുക്കുവാൻ ഒരുങ്ങുന്നവർക്കു
ല്ലാതെ ഹിന്ദുമാതൃകാജീവിതം ഒരിക്കലും പ്രകാശിക്കുന്നത
ല്ല. നമ്മുടെ വേദങ്ങളും, സൂതിമുതലായ ജ്ഞിവചനങ്ങളും
സർവ്വഥാ പ്രമാണങ്ങളായി കരുതണം. വേദങ്ങൾക്ക് അ
പ്രാമണ്യം ശരിക്കുന്നതായാൽ ഹിന്ദുമാതൃകാ ജീവിതം
ആ ക്ഷണത്തിൽതന്നെ അന്യമിച്ചുപോകും. പാശ്ചാത്യ
ന്മാരുടെ മാതൃകയിൽ നാം ഭവിക്കുകയും നമ്മുടെ പരിശുദ്ധ

മായ വേദങ്ങളിൽ യുക്തിഹീനതയെ ശങ്കിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു വലിയ ദോഷമെന്നു. സർവ്വവിദ്യാനാഥശാർ, മഹാത്മാ മുൻഷിറോ, മഹാത്മാശാസ്ത്രി, ഇങ്ങനെ തുടങ്ങിയ ചില യോഗ്യന്മാർ പലവസരങ്ങളിലും പ്രസംഗിക്കുന്നതിനെ നാം കേൾക്കേണ്ടതല്ല. ഇവരെല്ലാം അവരവരുടെ ശക്തിക്കനുസരിച്ചു ഹിന്ദുജീവിതത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ നാട്ടിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുവാനായി ശ്രമംചെയ്യുവരികയും ഏർക്കരെ പ്രബലപ്പെടുത്തായ ഓരോ വിദ്യാലയങ്ങൾ പുരത്തരിതിരിക്കേണ്ടതല്ല സ്ഥാപിച്ചു നടത്തിവരികയും ചെയ്യണം. മഹാത്മാശാസ്ത്രിയുടെ “ശാന്തിവികേതനവും,” മുൻഷിറോയുടെ “ഗുരുവർദ്ധിപ്പിച്ചു,” ശാസ്ത്രിയുടെ “സത്യഗ്രഹാഗ്രമവും” ഇതിന്നുദാഹരണമാകുന്നു. ഏതായാലും ഈ വിധമുള്ള ഒരു വിദ്യാലയം കേരളത്തിൽ കിട്ടത്തക്ക സ്ഥാപിക്കേണ്ടതാണെന്നു ഞങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കാണുന്നു. ഏതുവിധത്തിലും ഹിന്ദുജീവിതത്തെ ഏർക്കരെ നാം അനുകരിക്കുകയും, നമ്മുടെ വേദങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും ഉപയോഗിപ്പാൻ പ്രാമാണ്യം കരുതുകയും, പാശ്ചാത്യ മതത്തിൽ നമ്മുടെ പരിശുദ്ധമായ ജീവിതത്തിന്നു യോജിക്കത്തക്ക സംഗതികൾ ദൂരെ കളകയും, ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

7 ഇപ്പോഴത്തെ കാലത്തിന്നനുസരിച്ചു നവ്യതരിമാരുടെ സൂത്രവയുമുള്ള ധർമ്മചാരങ്ങൾക്ക് വല്ല ഭേദഗതിയും വരുത്തേണ്ടതുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു ഏതുവിധം വേണം? ഈ സംഗതിക്കുതക്കം ഈ അവസരത്തിൽ ആലോചിക്കുവാൻ എടുത്തതിന്നു. ചില പ്രത്യേകകാരണങ്ങളുണ്ട്. ഒന്നാമത് നമ്മുടെ പഴയ ധർമ്മചാരങ്ങൾ ഈ കാലത്തു വീഴുകയാതെ നടത്തുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നും, ആവിധം സാധിക്കാതിരിക്കുന്നപക്ഷത്തിൽ അവയെ കാല

വക സംഗതികളെപ്പറ്റിയും; ഈ ഘട്ടത്തിൽ ആലോചിക്കേണ്ടതെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. മൂന്നാമത് ഇപ്പോൾ ജാതവണ്യത്തിൽ എന്നുമാത്രമല്ല ഭൂലോകത്തിന്റെ അധികഭാഗങ്ങളിലും പ്രചാരമുള്ളതും, നമ്മുടെ രാജാവിന്റെ ഭാഷയാകയാൽ പല കാഴ്ചങ്ങൾക്കും അത്യന്താവശ്യമായി തീർന്നിട്ടുള്ളതുമായ ഇംഗ്ലീഷ്ഭാഷ നമ്പൂതിരിമാർ പഠിക്കേണ്ടതാണെന്നും, അല്ലെന്നും, ഉള്ള ചില ആക്ഷേപങ്ങളും തൽസംബന്ധമായി അനാവശ്യമായ ചില കക്ഷിവാദങ്ങളും, നാം കേൾക്കാനുള്ളതിനാൽ അപ്രകാരമുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഗുണദോഷത്തെപ്പറ്റിയും ഈ അവസരത്തിൽ ചിന്തിക്കേണ്ടതെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. ഇതിനും പുറമെ നമ്മുടെ കമ്പ്യൂട്ടറൈസേഷൻ അതിൽ ഇയ്യടയിൽ ഉണ്ടായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ചില അഭിപ്രായഭേദങ്ങളെപ്പറ്റിയും രണ്ടു വാക്കു ഞങ്ങൾ പറയാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

മേൽപറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്വത്വവയുള്ള ധർമ്മചാരങ്ങൾ കാലോചിതമായി ഭേദപ്പെടുത്തുന്നകാര്യത്തെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ ആലോചിക്കുന്നസമയം പല ദർഘമായ കാഴ്ചങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ഉദിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ആചാരങ്ങൾ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നകാര്യം വളരെ എളുപ്പത്തിൽ സാദ്ധ്യമുള്ളതല്ല. ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിൽ അഗാധമായിരിക്കുന്നതായ തത്വങ്ങളുടെ ദൃഢാവസ്ഥയും, ആവക തത്വങ്ങളും നമ്മുടെ പുരാതനാർത്ഥൻ നിമ്മിച്ചിരിക്കുന്നതായ ആചാരങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ചേർച്ചകളുടെ സ്വഭാവവും, ആലോചിക്കുമ്പോൾ പഴയചാരങ്ങളെ മാറ്റുന്നകാര്യത്തിൽ നാം അധികം ബദ്ധപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. സത്വഗുണപ്രധാനമായ ബ്ര

ഘതേജസ്സിന്റെ വേലി ആചാരമാകുന്നു. നമ്മുടെ സമുദായാചാരങ്ങൾ വേണ്ടവിധം നടത്തുന്നകാഴ്ചയിൽ ബുദ്ധിമുട്ടു വന്നുപോകുന്നുവെന്നുള്ള സംഗതിയാൽ അവയെ തൃപ്തിപ്പെടുന്നതു നന്നായിരിക്കയില്ല. നേരെമറിച്ച് ജനങ്ങൾക്കു ധർമ്മനിഷ്ഠയും തപസ്സും, കുറഞ്ഞുവരുന്തോറും ആചാരങ്ങൾ അധികമായി നിബ്ബന്ധമാക്കി വെക്കുകയാണു ചെയ്യാറുള്ളതെന്നു നമ്മുടെ ഹിന്ദുശാസ്ത്രപരിതം വ്യക്തമായിപ്പറയുന്നുണ്ട്. ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിന്റെ പരമമായ രത്നങ്ങളും മനുഷ്യനിൽ അന്തർഭവിച്ചുകിടക്കുന്ന ആത്മോത്ഥി കശകരികളുടെ സ്വഭാവങ്ങളും സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവർക്കു പറ്റാതെ ആചാരങ്ങൾ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതു കുറെ ദുർഘടമായിരിക്കും. ഐഹികമായ സുഖത്തിനുവേണ്ടി സദാചാരങ്ങളെ ബലികൊടുക്കുന്നത് കേവലം നികൃഷ്ടമാകുന്നു. പൂർണ്ണാർത്ഥങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ധർമ്മത്തിനുവേണ്ടിയാണെന്നും ജീവിക്കേണ്ടതു്. അർത്ഥകാമങ്ങൾ ധർമ്മത്തിനെ സഹായിക്കുന്നതിനായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തണം. ദേഹരക്ഷക്കുവേണ്ടി അർത്ഥകാമങ്ങൾ ആവശ്യമായിരിക്കും. ഇപ്രകാരം ധർമ്മത്തിന്റെ പ്രധാന്യത്തെ ഏല്പോഴും മാനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ടും നമ്മുടെ തപസ്സിനെ അല്ലെങ്കിൽ ആത്മോത്ഥി കശകരിയെ പ്രബലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും ആചാരങ്ങൾക്ക് അത്യാവശ്യമായും കാലത്തിനനുസരിച്ചു കൂടാതെ കഴിയത്തക്കതായും ഉള്ളമാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതായാൽ വലിയ ദുർഘടംകൂടാതെ നമ്മുടെ ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യം ഒരുവിധം സാധ്യമായേക്കാം. ഇതിന്നൊരുദാഹരണം പറയുന്നതായാൽ ഈകാലത്ത് അത്യാവശ്യമായ ഇംഗ്ലീഷ്വിദ്യാഭ്യാസം നമ്പൂതിരിമാർ സ്വീകരിക്കുന്നകാഴ്ചയിൽ ആചാരവിരോധമുണ്ടാകുന്നതല്ല. എന്നാൽ ഈവിദ്യാഭ്യാസം നട

ഇതുകാഴ്ചയിൽ പ്രത്യേകമായ ചില നിബന്ധനകളെ ന്യൂതിരിമാർ സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പൊതുവില്ലുള്ള വലിയ കോളേജുകളിലും, സ്കൂളുകളിലും ന്യൂതിരിമാർ ചേർന്നു പഠിക്കുന്ന കാഴ്ചയിൽ ചില ദുർഘടങ്ങൾ ഉണ്ടാകാവുന്നതുകൊണ്ട് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു പ്രത്യേകം ഓരോപ്പാട് ആവശ്യമാകുന്നു. ഇതിന്നുപുറമെ പ്രാതസ്നാനം സപാലായം മുതലായ കാഴ്ചങ്ങൾക്ക് വിഷ്ണുക്കുടാത്തവിധം വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തേണ്ടതും, അപ്രകാരമെങ്കിലും ആചാരവിരോധം ഉണ്ടാകുവാൻ ഒരിക്കലും ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ആകുന്നു.

നമ്മുടെ സൂജനങ്ങളുടെ തീവണ്ടിയാത്രയെപ്പറ്റി പറയുന്നതായാൽ അതുകൊണ്ട് യാത്രാസൗകര്യവും, മറ്റവലതരമായ കാഴ്ചസൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ടായേക്കാമെന്നിലും, അതുനിമിത്തം അവശ്യം ചെന്നുചേരുന്ന സമ്പദ്കേന്ദ്രങ്ങളും, പലപ്പോഴും വന്നുചേരാവുന്നതായ മാനദണ്ഡങ്ങളും, ആലോചിക്കേണ്ടവരും ഈമാറ്റാനമുണ്ട് ഒരിക്കലും സ്വീകാര്യമാണെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ആശുപത്രിയെന്ന സൂത്രക്കാരന്റെ സമാവത്തനകാലം കുറഞ്ഞു ചെറുപ്പത്തിൽ കഴിക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്ന സംഗതിയിൽ നമ്മുടെ ബ്രഹ്മചര്യശാസ്ത്രം കേവലം പ്രകാശനമായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും, ഈ ആശ്രമത്തോടു നടത്തേണ്ടതാണെന്നു മനമുതലായ സൂതികാരന്മാർ ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്ന ഗുരുകുലവാസവും, വേദം, വേദാംഗം ദർശനം, ശാസ്ത്രം മുതലായ പാഠങ്ങളും, ഇപ്പോൾ നാമാവശേഷമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നും നമ്മുടെ ഭാവിയിൽ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയിൽ ബ്രഹ്മചര്യശാസ്ത്രം യഥാർത്ഥമായും നിർബ്ബന്ധമായും ഏറ്റെടുത്തേണ്ടതാണെന്നും

ന്നും അതിലേക്കു നമ്പൂതിരിവിദ്യാർത്ഥികൾ ആവുന്നേടത്തോളം ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ പ്രവേശിക്കേണ്ടതാണെന്നും, ഇങ്ങിനെതട്ടങ്ങിയ പല സംഗതികളെപ്പറ്റിയും ആലോചിച്ചപ്പോൾ ആശുപത്രം സമാവർത്തനം കരളുള്ളി ബാല്യകാലത്തു കഴിക്കുന്നതിന്നു ഞങ്ങൾ വിരോധം കാണുന്നില്ല. ബ്രഹ്മചര്യശ്രമം കഠിന ദീർഘമായ കാലത്തേക്ക് നീട്ടേണ്ടതാണെന്ന് ഞങ്ങൾ തീച്ചയായും അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു. എന്നാൽ അതിനെ പ്രതാപഷ്ഠാനം മാത്രമായിക്കലശലിപ്പിക്കരുതെന്നും വിദ്യാർത്ഥസംബന്ധമായ ചിട്ടകളും യഥാർത്ഥമായ വിനയവും, ശമദമാദിശക്തികളും സ്ഥാപിപ്പാനുള്ള നിഷ്കളും വൈദികമായും, വ്യാവഹാരികമായും, ഉള്ള അറിവുകൾ ലഭിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും അമ്മുടെ ബ്രഹ്മചര്യശ്രമത്തിൽ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെന്നും, ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ഈ തത്വം നാംസ്വീകരിക്കുന്നതായാൽ ഉപനയനം മുതൽ സമാവർത്തനംവരെയുള്ള കാലത്തെ സംഹിതയെങ്കിലും ധാരാളം വശമാക്കുവാൻ വേണ്ടിയേടത്തോളംമാത്രം ആക്കുകയും, ഏതാണ്ടു പന്ത്രണ്ടു വയസ്സുചെല്ലുമ്പോഴേക്കു സംഹിത മുഴുവനും പഠിക്കാവുന്നതിനാൽ സമാവർത്തനം പന്ത്രണ്ടുവയസ്സിൽ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിന്നു ഞങ്ങൾ വിരോധം കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ യഥാർത്ഥമായ ബ്രഹ്മചര്യശ്രമം സമാവർത്തനത്തോടുകൂടി അവസാനിപ്പിക്കുന്നത് ദോഷമാകുന്നു. സമാവർത്തനത്തിന്നുശേഷം തൃശ്ശിവപേരൂരിലോ തിരുനാവായയിലോ, വെച്ചു നടത്തിവരുന്ന അദ്ധ്യയനരീതിയെ അനുഗമിക്കുവാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവർ അവിടങ്ങളിൽവെച്ചു വേദോല്പാദനംകൂടാമെന്നും ചിട്ടയായും ബ്രഹ്മചര്യത്തോടുകൂടി നടത്തേണ്ടതാ

ഒന്നും, അതല്ലെങ്കിൽ നമ്പൂതിരിമാർക്ക് പ്രത്യേകം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതായ വിദ്യാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു സംസ്കൃത സാഹിത്യവും പൗരസ്ത്യവിദ്യകളും പഠിക്കുകയും, വ്യാവഹാരികവും ജീവിതമാർഗ്ഗത്തിനനുസരണമായ നവീന വിദ്യകളും, ശാസ്ത്രങ്ങളും അഭ്യസിക്കുകയും, ഈ വിദ്യാലയത്തിലെ ചിട്ടകൾക്കും ബ്രഹ്മചര്യനിബന്ധനകൾക്കും അനുസരിച്ച് ആശ്വാസികമായും, മാനസികമായും, ശാരീരമായും ഉള്ള സംസ്കാരങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നും ഞങ്ങൾ പ്രബലമായി അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടു്.

നമുടെ കമ്പുകാപ്രദാനവിഷയത്തിൽ ആതനമായുണ്ടായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ചില അഭിപ്രായങ്ങളെപ്പറ്റി ഈണവസരത്തിൽ ഒന്നും പറയാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇതു മതീവിവാഹം ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളിൽ നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. പുരാതനകാലം മുതൽക്കുതന്നെ നമ്പൂതിരിമാർ നടത്തിവരുന്ന ഈ ജാതിവിവാഹക്രമം ധർമ്മവിരുദ്ധമാണെന്നു പറവാൻ പാടുള്ളതല്ല. പുരാതനായു്നാർ ഇതു മതികളായ നാരീജനങ്ങളെ ധാരാളം വിവാഹം ചെയ്തു വന്നിരുന്നുവെന്ന് നമുടെ ഇന്ത്യാചരിത്രം പ്രകടമായിപ്പറയുന്നുണ്ട്. നവീനനായ ചില സൂതികാരന്മാർ ഇതു മതീവിവാഹത്തെ നിഷേധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പഴയ നടപ്പും സൂതികളും ഇതു മതീവിവാഹത്തെ നിഷേധിക്കുന്നില്ല. കിഴക്കൻജില്ലകളിലെ ബ്രാഹ്മണജാതിക്കാർ ഇതു മതീവിവാഹത്തെ നിഷേധമായിക്കേരുകയും, സ്ത്രീകളെ ബാല്യകാലത്തിൽത്തന്നെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും, ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. ഈ ശൈശവവിവാഹദോഷത്തെപ്പറ്റി ഭാരതചണ്ഡത്തിലെ അനേകം

യോഗ്യന്മാർ ആക്ഷേപിച്ചുവരികയും, ആ സമ്പ്രദായം നി
 ത്തൽ ചെയ്യേണമെന്നു നിർബ്ബന്ധമായി ഉപദേശിച്ചുവ
 റികയും ചെയ്യുന്ന ഈ കാലത്ത് അതൊന്നും കേൾക്കാതെ
 കിഴക്കൻജില്ലക്കാരുടെ ആപൽക്കരമായ മാർഗ്ഗങ്ങളെ അനു
 ഗമിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് വലിയ ദോഷമാകുന്നു.
 യുക്തികൊണ്ടും, ശാസ്ത്രംകൊണ്ടും, നടപ്പുകൊണ്ടും, ദോഷക
 രമാണെന്ന് ഒരിക്കലും കാണാത്തതായ ജ്ഞാനവിവാഹം
 മലയാളികളായ നമ്പൂതിരിമാർ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് ഒരി
 ക്കലും തെറ്റാണെന്ന് ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. നേ
 രെമറിച്ച് ബ്രഹ്മചര്യശ്രമത്തെ കുറേക്കൂടി ഭീർഘിപ്പിക്ക
 ണമെന്നു ഞങ്ങൾ പ്രബലമായി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതി
 നാൽ ശൈശവവിവാഹം ആവുന്നേടത്തോളം ചുരുക്ക
 ണമെന്നു കൂടി ഈ അവസരത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊ
 ള്ളുന്നു.

നമ്മുടെ പഴയ ധർമ്മചാരങ്ങൾ വഴുകൂടാതെ നടത്തു
 വാൻ സംധിക്കയില്ലെന്നും, ധൃത്തായും, സത്യവിരോധമാ
 യും, ആചാരങ്ങൾ തെറ്റിനടക്കുന്നതിനേക്കാൾ അവയെ
 കാലോചിതമായി ഭേദപ്പെടുത്തുകയാണു നല്ലതെന്നും മറു
 മുളള അഭിപ്രായത്തെപ്പറ്റിയും രണ്ടുവാക്കു ഇവിടെ പറയാ
 വുന്നതാണ്. ധർമ്മത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമായ തത്വങ്ങൾ
 ക്കു വിജ്ഞാപനംകൂടാതെ അതാതു കാലത്തും, അവസ്ഥകളി
 ലും ഭേദപ്പെടുത്തുന്ന ശരീരസൗകര്യങ്ങളെ നിറവേറ്റു
 വാനും, ശരീരത്തിന്റെ ആരോഗ്യരക്ഷയെ നിലനിർത്തുവാനും,
 ചേണ്ടി അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ആചാരഭേദങ്ങളെ
 സ്വീകരിക്കുന്നതിന്നു വലിയ വിരോധമുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ
 വിചാരിക്കുന്നില്ല. ദേഹരക്ഷ അവശ്യം ചെയ്യേണ്ടതാക
 യൽ അതിനുചേണ്ടി സ്വീകരിക്കുന്നതായ ആചാരസൗ

കയ്യങ്ങൾ കേവലം നിശ്ചിതമാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. “ശ
 രീയമാത്രം ലലധർമ്മസാധനം” എന്ന് കാളിദാസമഹാകവി
 പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു വളരെ ശരിയാകുന്നുവല്ലോ. കാലഭരോ
 വസ്ഥകൾക്കനുസരിച്ച് ധർമ്മചാരങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തു
 ന്നതിന് സ്മൃതികാരന്മാരും വിരേധം പറഞ്ഞിട്ടില്ല. “സ്വ
 ഗ്രാമേ പൂർണ്ണമാചാരം അന്യഗ്രാമൈതദർദ്ധകം. പട്ടണ
 പാദമാചാരം പഥിശ്ശുഭ്രവദാചരേൽ” ഈ സ്മൃതിവച
 നം നാം എല്ലാവരും കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. സ്മൃതിവചനങ്ങളെ
 ല്ലാം കൃപയോടെ പരിശോധിക്കുന്നതായാൽ ഭേദമനു
 കൂലവേണ്ടി ആചാരങ്ങളെ ക്ഷമിക്കാമെന്നും ഭേദപ്പെട്ട
 തന്മാമെന്നും നമുക്ക് അറിവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഈ കാര്യാ
 ത്തിൽ നാം എപ്പോഴും സൂക്ഷിക്കേണ്ടത് എന്തെന്നാൽ കാ
 മ്യാർത്ഥമായും പൂർത്തായും ആചാരഭംഗം പരത്തുവാൻ ഒ
 രിക്കലും പാടുള്ളതല്ലെന്നും, അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത് തപ
 സ്സിന്നം ധർമ്മത്തിന്നും വിരോധമായിരിക്കുമെന്നുമാകുന്നു.
 ഇപ്പോഴത്തെ കാലഗതി നോക്കുന്നതായാൽ നമ്പൂതിരിമാ
 രുടെ ജീവിതമാർഗ്ഗത്തിന്നുള്ള ചില വൃത്തിസൗകര്യാർത്ഥം
 ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടിവരുമെന്നു ഞങ്ങൾ മുകളിൽ പ്രസ്താവി
 ച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. കൃഷി മുതലായ തൊഴിലുകളിൽ നമ്പൂതിരി
 മാർ പ്രവേശിക്കേണ്ടിവരുമെന്നും ആവക വ്യവസായങ്ങ
 ളും ഉദ്യോഗങ്ങളും നടത്തുന്നവസരങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും
 ഭേദമനുസരിച്ച സൗകര്യാർത്ഥം വൈശ്വവൃത്തി ക്ഷയം
 ജീക്കുന്നതുമായ ചില ആചാരങ്ങൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടിവ
 ന്നതാണെന്നും, ആ പക്ഷത്തിൽ അതാവസ്ഥകളിലും
 ദേശങ്ങളിലും ഇരിക്കുന്ന നമ്പൂതിരിമാർ ധർമ്മത്തിന്റെയ
 ലാർത്ഥമായ തത്വങ്ങൾക്കവിരോധംകൂടാത്ത നിലയിൽ അ
 തതു ഭരോചാരങ്ങളേയും, അതാവസ്ഥകൾക്കനുസരിച്ച്

ഈ ആചാരമേടങ്ങളെയും അംഗീകരിക്കുന്നതുകേവലം തെറ്റാണെന്നും അങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

8 ഉപസംഹാരം.—നമ്പൂതിരിമാരുടെ സ്വയംമാനുഷ്യാനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾക്കുപോലിപ്പോലുള്ളതെല്ലാം ഏതാണ്ട് അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ ആലോചനയിൽ വന്നുകൂട്ടുന്ന സംഗതികൾ ഇവിടെ ചുരുക്കത്തിൽ ഉപസംഹരിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ധർമ്മമെന്നത് നമ്മുടെ ശ്രുതിസ്മൃതി മുതലായ വൈദികഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വിഹിതമായ കർമ്മങ്ങളും ആചാരങ്ങളും, നടത്തുകയും, നിഷിദ്ധമായതിനെ ത്യജിക്കുകയുമാകുന്നുവെന്നും പുരാതനമായ വണ്ണാശ്രമധർമ്മങ്ങളാണ് ഇതിൽ മുഖ്യമായിട്ടുള്ളതെന്നും അതിൽ ആദ്യത്തെ വർണ്ണക്കാരായ ബ്രാഹ്മണർക്ക് ആശ്രമജീവിതം വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും, അവരുടെ സാമ്പ്രദായികവും ശമപ്രധാനവുമായ ധർമ്മാചാരങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ നില്പിനിപ്പിന് അത്യാവശ്യമാണെന്നും കേരളബ്രാഹ്മണരായ നമ്പൂതിരിമാർ കശ്രുതങ്ങളായും, സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളായും ഉള്ള ധർമ്മാചാരങ്ങളിൽ ചിടാതെ ശ്രദ്ധവെക്കേണ്ടതാണെന്നും ബാഹ്യപരിഷ്കാരപ്രധാനമായ പാശ്ചാത്യജീവിതത്തിന്റെ മാതൃകയെ അവർ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കണമെന്നും, ഈ മൂലകയെ പ്രമാണമാക്കിക്കരുതുന്നതായാൽ നമ്മുടെ തപസ്സിനും ധർമ്മത്തിനും, ഹാനിവന്നേക്കാമെന്നും, ധനസംബന്ധമായ ചില കാരണങ്ങളാൽ നമ്മുടെ ജീവിതമാർഗ്ഗങ്ങൾക്കു കൂടി ബുദ്ധിമുട്ടു നേരിടുന്നുണ്ടെന്നും, അതുനിമിത്തവും ധർമ്മഹാനി വന്നേക്കാമെന്നും അതിനാൽ നമ്പൂതിരിമാരുടെ വൃത്തിസ്വന്മാദനത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾക്കു കൂടി നാം ക്രമപ്പെടുത്തണമെന്നും, തപസ്സിനു വലിയ ഹാനിവരാതെ കൃഷിമുതലായ വൃത്തികൾ നടത്തുന്നതു നിഷിദ്ധമെന്നും

ഒല്ലന്നും, പുരാതനഹിന്ദുധർമ്മങ്ങളും വിദ്യകളും പഠിപ്പിക്കു
 വാനുപേണ്ടി നമ്പൂതിരിമാർക്ക് പ്രത്യേകവിദ്യാലയങ്ങൾ കഴി
 വ്വെട്ടത്തേണ്ടതാണെന്നും കലാഭവനാവസ്ഥകൾക്കനുസരി
 ച്ച് ധർമ്മാചാരങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു വിരോധമി
 ഒല്ലന്നും, ആ കാര്യത്തിൽ നാം മുഖ്യമായി ആലോചിക്കേ
 ണ്ടതു ധർമ്മത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമായ രൂപങ്ങൾക്ക് ഹാ
 നിവരവാൻ പാടില്ലെന്നും വൈദികധർമ്മങ്ങളും ശാരീര
 ധർമ്മങ്ങളും തമ്മിൽ എടുത്തു സഹനത്തിൽ ശാരീരധർ
 മത്തിന്നാണ് അധികം വിലവെക്കേണ്ടതെന്നും ആവു
 നേടത്തോളം ഈ രണ്ടു ധർമ്മങ്ങളും തമ്മിൽ എടുത്താതി
 രിപ്പാൻ നോക്കേണ്ടതാണെന്നും ധർമ്മകാര്യങ്ങളിൽ ഭേദ
 രക്ഷയും വ്യതിരക്ഷയും മാനുഷപോകരുതെന്നും ഇങ്ങിനെ ന
 മുടെ ധർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ വീഴ്ചപരാതെ നടത്തുന്നതായാൽ
 അഭിവൃദ്ധി വരുമെന്നും, ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

